श्री पा र स्व ना था य न मः

साधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८ श्री श्री पिंडतजी श्री सौभागमालजी महाराज कृत

॥ बिबध रतन प्रकाश पुस्तक ॥

नाना दादाजी गुंड इणनें
पुना माहे
सौजन्यमीत्र छापखाना माहे छपाई
सवत १९४९
ओ पुस्तक पुनामाहे पेठ नानाकी आठे भाई भगवान-दासजी केशरचदजी नाहारकी दुकान उपरे मीलसी

श्री

श्री साधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८ श्री श्री श्री पुज्यश्री रुघनाथजी महाराजके सप्रदायके साधुजी महराज श्री श्री श्री १००८ श्री श्री श्री पुज्यश्री दोलतरामजी महाराजके शिष्य साधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८ श्री श्री श्री सोभागमलजी महाराज श्री श्री १००५ श्री आमरचन्दजी माहाराजके हस्ते तयार करायकर सवत्र साधु मुनीराजजीके मारू तथा श्रावक लोका सारू 'श्री विनय रतन प्रकाश पुस्तक आगमके अनुसार तयार करायाछे

पुज श्री शेटजी श्री भगवानदासजी

पितळे इग्राम बड रंभाबाई

अहमदनगर [illegible]

[illegible]वाले ॥

॥ श्री बिबध रतन प्रकाश पुस्तक ॥

नाना दादाजी गुंड

इणनें

॥ घणा घणा सन्मानुं ॥

॥ अती आदर पूर्वक ॥

॥ नजर ॥

॥ कीनोछे ॥

समत्त १९४५ का मिती वैसाख

सुद ६ गुरुवार

प्रस्तावना.

श्री जैन धर्म भवीक जीनके हिया फिटक र
तन जैसा नीरळा करणेके वास्ते " श्री बिवं
ध रतनप्रकाश " पुस्तक तयार करके छपा
याछे सो इणने शीखणेका उदम आवश्य कर
णा.जोउदम शीखणेका अथवावाचणेका करे
गा उणने श्रावक पणाके धरमकीओळखना
होजायगी और साधु मुनीराजके मारगरी
ओळखना पीण होती है. अथवासमगत सुध
इणरा शीखणेसे होतीहै. इस कारणसे इणपु
स्तकका उदम आवश्य करणा एपीण मोक्ष
मारगरा हेत देखावण वाळा छे. ए पुस्तक
भव्य जीवके उपकार निमतें सुध करायने
छपाया छे.

इस पुस्तक मांहे इस्न दोष अथवा नीजर चुकसूं अक्षर कांना मात्रा वसी आवमा कमती हवतो पिदस मनाने हमारे उपर महरबानी करके सुधारणा चाहिये और छापखानेभि छापनी बखत कपास करणाहारक नीजरस नजर चुक रही हुवे तो सुधारन बाचना ऐसी हमारी बीनती छ

नाना दादाजी गुंड

प   मिश्र रतन प्रकाश पुस्तक   उमाडे मुलमे और १द ब्याक उनाठ माथना नहा मूसनैनाक्षरक माथना

॥श्रीआणापुरवी॥

॥प्रारंभः॥

॥श्रीनवकारमंत्र॥

१श्रीणमोअरीहंताणं
२णमोसिध्धाणं॥
३णमोआयरीयाणं॥
४णमोउवझायाणं॥
५णमोलोयेसबसाहूणं

॥१॥ श्री

१	२	३	४	५
२	१	३	४	५
१	३	२	४	५
३	१	२	४	५
२	३	१	४	५
३	२	१	४	५

॥२॥

१	२	४	३	५
२	१	४	३	५
१	४	२	३	५
४	१	२	३	५
२	४	१	३	५
४	२	१	३	५

॥१५॥

१	४	५	३	२
४	१	५	३	२
१	५	४	३	२
५	१	४	३	२
४	५	१	३	२
५	४	१	३	२

॥१६॥

३	४	५	१	२
४	३	५	१	२
३	५	४	१	२
५	३	४	१	२
४	५	३	१	२
५	४	३	१	२

॥१७॥

२	३	४	५	१
३	२	४	५	१
२	४	३	५	१
४	२	३	५	१
३	४	२	५	१
४	३	२	५	१

॥१८॥

२	३	५	४	१
३	२	५	४	१
२	५	३	४	१
५	२	३	४	१
३	५	२	४	१
५	३	२	४	१

॥ श्री ॥
आदिनाथायनमः

श्री साधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८
श्री श्री श्री पुज्य श्रीसौभागमलजी
महाराज श्री १०८ श्री आमरचं-
दजी महाराज कीधारो
भाई भगवानदासजी चंदण
मलजी पितळ्या मार्फत
छपायाछे विविध
रतन प्रकाश.

अथ साधु आचारका प्रश्न
उत्तर लिख्यते.
॥ प्रश्न ॥ १ ॥ मुनी उपदेस देते है॥

साधु विधीनो आचार॥ आचार विधीना दोय भेद ॥एकतो सावज आचार॥ दुजो निरवध आचार ॥ श्रावक विधीनो आचार सावज आचार परूपतेहै॥मुनी विधीनो आचार सावज परुपतेहै ॥ ए दोय विधीनो आचार सावज परुपे तेहनें मुनी न कहीये॥साख सुत्र माहानसीत॥ए दोय विधीनो आचार नीरवध परुपे तेहने मुनी कहीजे।। साख सुत्र आचारंनी॥

॥ प्रश्न ॥ ४ ॥ मुनिको आदेस सावजके निरवध॥ उत्तर ॥ सावज आदेस देतेहै उणकु मुनीनकाहिये ॥ निरवध आदेस देतेहै उणकुं मुनी कहीजे॥ साख सुत्र दसमी काळक सुगडायंग ॥

॥ प्रश्न ॥ ५ ॥ मुनिने कितना रंगका

एकत छकाय जीवनी रक्षा करणेक मुदे देते है ॥ साख ठाणायग सूत्र ॥

॥ प्रश्न ॥ २ ॥ मुनीके उपदेस सावजके ॥ निरवध ॥ उत्तर ॥ जिण उपदेस देणासे छकाय जीवनी बिरादना होती है ॥ उण उपदेसने सावज कहिजे ॥ जिण उपदेससे छकाय जिवनी रक्षा हुतीहै उण उपदेसने निरवध कहीजे ॥ सावज उपदेस देणे वाला मुनीकु दुरगती मीलतीहै॥ निरवध उपदेस देणे वाला मुनीकुं तथा श्रावगकु शुद्द गती मिलतीहै॥ साख सुत्र नसित ॥

॥ प्रश्न ॥ ३ ॥ मुनी आचार कोणसा ओलखातेहै ॥ उत्तर ॥ आचारना दोय भेद एकनो श्रावग बीधीनो आचार ॥ दुजो

साधु विधीनो आचार॥ आचार विधीना दोय भेद ॥एकतो मावज आचार॥ दुजो निरवध आचार ॥ श्रावक विधीनो आचार सावज आचार परूपतेहै॥ मुनी विधीनो आचार सावज परुपतेहै ॥ ए दोय बिधीनो आचार सावज परुपे तेहनें मुनी न कहीये॥साख सुत्र माहानसीत॥ ए दोय बिधीनो आचार नीरवध परुपे तेहने मुनी कहीजे॥ साख सुत्र आचारंनी॥

॥ प्रश्न ॥ ४ ॥ मुनिको आदेस सावजके निरवध॥ उत्तर॥ सावज आदेस देतेहै उणकु मुनीनकहिये ॥ निरवध आदेस देतेहै उणकुं मुनी कहीजे॥ साख सुत्र दसमी कालक सुगडायंग ॥

—॥ प्रश्न ॥ ५॥ मुनिने कितना रंगका

वस्त्र पासे रखना कल्पे ॥ उत्तर—मुनीने येक सफेद वर्णका वस्त्र पासे रखणा ओढणा पेरणा कल्पे॥इस ऊपरत च्यार रगके नाम काळा पिळा निळा राता ये च्यार रगके वस्त्र मुनीने पासे रखना॥ ओढणा नही कल्पे॥साप सुत्र ऊतराधेन अचारग नामित नीठे॥

॥ प्रश्न ॥ ६ ॥ मुनीने च्यार प्रकारके आहार येक घरसे लेवो नित न कळपे च्यार आहारके नाम कहेछ ॥
अस्रण केहना ॥ अन्नरी जात ॥ १॥ पाण केहना ॥ वीस प्रकारके धुवण ॥ एक प्रकारके ऊनापाणी ॥ ए एकवीस प्रकारके पाणी ॥ २ ॥ खायम कहेना ॥ मिठाईनी जात ॥ ३ ॥ [illegible]

सुपारी इलायची तमाखु प्रमुख ॥ ए च्यार प्रकारके आहार मुनीने एक घरसे नितप्रते लवो न कळपे ॥ साख सूत्र दसमी काळक नसीत आचारंगमे कहिले ॥ अे च्यार प्रकारके आहार नित लेवे अेक घरसें लेवे ॥ उणने मुनी॥न कहिजे ॥ अनाचारी साधु कहिजे ॥ साख सुत्र दसमी काळक अधेन तीसरा ॥

॥ प्रश्न ॥ ७ ॥ साधु जिर्ण मकानमे उतरीया ॥ उण मकानथी बाहेर नीकले तरे ॥ माथे वस्त्र ओढणे बाहेर जावणो न कळपे ॥ साख सूत्र नसित दसमी काळक॥

॥ प्रश्न ॥ ८ ॥ साधुने वस्त्र धोवणा धुवावणा न कळपे ॥ धोवे तथा धुवावे वस्त्र ॥ तेने मुनी संजम थकी दुर कह्याछे

माख सूत्र सुगडा यग आचा रग ॥

॥ प्रश्न ॥ ९ साधु ग्रस्तके पाससे ॥ वाजोट पाथ्या पुस्तक मगावे तथा अलगा धरावे तो ॥ तिर्थंकर देवरी अग्यारे बा-हेर छे मुनी ॥ साख सुत्र आचारग ॥

॥ प्रश्न ॥ १० ॥ साधु मुनीराजने का रणसू ॥ तीन ग्रस्तीके घर वेसणो कलपे॥ एकतो वृध ॥ १ ॥ रोगी ॥ २॥ तपसी ॥ ३॥ए तीन उपरत ग्रस्तके घरे बसेतो ॥ भगवत महाराजकी अग्यारे वाहिरछे ॥ साख सूत्र दसमी काळक ॥ भेद कळप आचा रगणी ॥

॥ प्रश्न ॥ ११ ॥ साधु मुनी राजने दि-नग वीना कारणसे सुवे नींद्रा लेवेतो पापी साधु कहिजे ॥ साग्व सुत्र ऊतराधेन ॥

॥ प्रश्न ॥ १२ ॥ साधु मुनी राजने आचारंग सूत्र ॥ नसित सुत्र ॥ भणया बिना बिहार आप आगवांणी होकर कर-वो नही ॥ जठा ताई ए दोय सुत्र पढीया नही ॥ जठा ताई दुसरा मुनी राजके साथे॥ आप रेहणो ॥

ए दोय सुत्र पढीया विना विहार करेतो प्राय चित आवे ॥ साख सुत्र व्यवहार ॥

प्रश्न ॥१३॥ एकली साधवीने आहार-पाणी लेवाने जावणो नहीं॥एकलीसाधवीने विहार पिण करणो नही॥एदोय कांमा ए-कली साधवीने करणा नही॥आहारपाणीने दोय साधवीने जावणा. तीन साधवीने अथवा च्यार साधवीने बिहार करणो॥साख सुत्र बृहतकळप॥ एकेली साधवी आहार

पा र्गाने जावे जिणने मजमसु दुर कहीछे॥
प्रश्न॥१४॥हे प्रभु॥साधु मुनीराजने कोइ ग्रस्त आयके वदणा करे उण ग्रस्तने कांई गुणरी प्रापती हुवेहे ॥ उत्तर ॥ हेसीष्य ॥ वदणारा दोय भेदछ ॥ एकतो सावज वदणा॥दुजी निरवध भदणा सावज वदणा कोणने कहीजे ॥ उत्तर॥ किणही ग्रस्तके पास सचीत इण मुजब हुवे॥पान पाणीके भाजन फलादिक अनाजना दाणा दिक प्रथवी कायके पुदगळ पास सचीत है ॥ आप कायके पुग्गळपास सचीत, हे ॥ते उकायके बनस्पती कायक पुद ाळ पास सचीतह॥ बाजा दिक पास सचीतहे॥ इत्या दिक अनेक वस्तु पास सचीत थका ग्रस्त मुनीन वदणा कर ॥ इ याद्दिक वस्तु सचीत

अलगी धरके वंदणाकरे ॥ ए दोयकामसुं सचीतनी बीराधना होतीहे अथवा सचीतकुं अबादा उपजतीहे इसरीतसे वंदणाकरे ऊण वंदणाने ॥ सावज कहीजे ॥ अथवा स्नान कच्यापाणीसेकरतां अथवा दांतण करता ॥ अथवा अन्नादीक दाणा उपर बेठाहे अथवा सचीत उपर बेठाहे इत्यादिक अनेक सचीत लग रहिहे थकां वंदणा करे ॥ इण वंदणाने सावज काहिजे, ॥ सचीत लगरही थका वंदणा करे सचीतरे माथे उभा थकां वंदणा करे ॥ सचीत छोडकर उली तरफ आयके वंदणाकरे ॥ इणरीतसुं वंदणा करे इण वंदणाने सावज कहीजे ॥ इण रीतमुं कोई ग्रस्त सचीतकी विराधणा कर-

के वदणा करे ॥ उण ग्रस्तने दुरगती के ता॥खोटी गतनी परापती हुवे॥नरक तीरजच गती मीलेगा॥ जनम मरण घणा वदेगा ॥ साख सुत्र महा नसित नीछे ॥ निरवध वदणा किणने कहिजे ॥ उत्तर ॥ कोई ग्रस्त मुनीने वदणा करता पांच थावर हणे नही ॥ अथवा पाच थावरने अबादा देवे नही ॥ वदणा करता जीण वदणाने निरबध वंदणा कहिजे ॥ निरवध रीतसु वदणा करे ऊण जीवने सुद्ध गतीरी प्रापती हुवे ॥ निच गोत्र खेकरे ॥ ऊच गोत्ररी प्रापती हुवे ॥ तीर्थंकर गोत्र बाधे ॥

॥ प्रश्न ॥ १५ ॥ हे प्रभु ॥ श्रावग साधु मुनी राजनो वीनो करे ॥ ऊण ग्रस्तने

कांई गुणनी प्रापती हुवे ॥ ऊत्तर॥ हे शि-
ष्य–बीनारा दोय भेद ॥ अेकतो सावज
विनय ॥ अेक निरबध विनय ॥ सावज
बीनय किणणे कहिजे ॥ पांच थावर हण
कर बीनो करे ॥ अथवा मुनी राजका कलप
ऊपरंत बिनो करे ॥ ऊणने सावज विनो
कहिजे ॥ सावज बिनय करतां दुरगतीनी
प्रापती हुवे॥साषसूत्र प्रसन्न व्याकरणनछि ॥
निरबध विणय कीणने कहिये ॥ पांच
थावर ॥ अथवा छकाय जिवनी साता दे
कर विनये करे ऊणने निरबध विणये
कहिये॥निरबध विनये करतां सुध ग-
तीनी प्रापती थाये साख सुत्र प्रसन्न व्याक
रण ॥ निरबध रितसुं वीनो करतां तीर्थं
कर गोत्र बांधे ॥

॥ प्रश्न ॥ १६ ॥ हे प्रभु ॥ श्रावग साधु मुनी राजनी भगती करे ॥ ऊण ग्रस्तने काई गुण निपजे ॥ ऊत्तर ॥ हे शिष्य भक्तीना दोय भेद ॥ एकतो॥ सावज भगती ॥ दुजी ॥ निरवध भगती ॥ सावज निरवधनो खुलासो ॥ चऊदमा प्रश्नमे हे ॥ तिको देखलीजो ॥

॥ प्रश्न ॥ १७ ॥ हे प्रभु ॥ किसी ग्रस्तके पास सचीत वस्तु होवे ॥ ऊण ग्रस्तसु मुनीने वात नकरणी ॥ इण कारण ॥ वात करतां सचीत वस्तुना जिवने अवाधा हुवेहे ॥ तथा ऊण जिवनी वीराधना होताहे ॥ इणमुदे ग्रस्तके पास सचीतथका ॥ मुनीने वात नकरणी ॥ ऽसाग सुत्र माहानसीत ॥ सचीत थका वा

त करतां ॥ अेक वासका प्रायचीत थावे॥

॥ प्रश्न ॥ १८ ॥ साधु मुनीराजने सेखे काल ॥ एकमास ऊपरंत रहणो नही एकमासनो कलप जिण गांममे रह्या ॥ मुनीराज ॥ उणगाममे पाछो दोय मास ताई आवणो मुनीने कलपे नही ॥ साप सुत्र आचारंग ॥

॥ प्रश्न ॥ १९ ॥ साधु मुनीराजने ॥ चित्राम अस्त्रीना हुवे ॥ जीण जायगामे रहेणो कलपे नही ॥ साधुने चित्राम अस्त्रीना पासे रखणा नही ॥ पासे रखेतो दंड प्रायचीत आवे ॥ जिणरो कारण ॥ साधुने चित्रामना मकानमे एक रात्र रैहणो बरजीयोछे॥साख सूत्र वृहत कलप आचारंग सुत्र ॥

॥प्रश्न॥२०॥साधु साधवीने ॥ ग्रस्तके पाम॥कपडा सिवावणा नही॥अथवा पात्रा दिक रगावणा नही ॥ साख सुत्र नासित ॥

॥ प्रश्न ॥ २१ ॥ साधु मुनीराजने ॥ विलेपन ॥ मर्दन ॥ पीठी ॥ करणी नही॥ अथवा सुगद वस्तुनी ॥ अथवा विन वास वस्तुनी ॥ अथवा तेला दिकना ॥ मर्दन विलेपन ॥ मर्दन करणो नही ॥ तपशाने वीपे पीण मरदन करणो नही ॥ साष सुत्र नसित ॥ दसमी काळक ॥ आचारग ॥

॥ प्रश्न ॥ २२ ॥ साधु मुनीराजने ॥ असुझतो आहार देवे जांको धणी अधुरो आउखो पामसी ॥ साधु पिण असुझतो आहार लेवे ॥ तीण साधुरा पींडमे दया रेवे नही ॥ साख सूत्र ठाणायग ॥

भगवतीजीनिछे ॥

॥ प्रश्न ॥ २३ ॥ साधु मुनीराजने ॥ दुध ॥ दही ॥ घृत ॥ आद देकर पांच वीघय नीत ॥ प्रते ॥ भोगवे. तो ऊणने साधु नही कहीजे ॥ पापी साधु कहीजे ॥ साष सुत्र उतराधेन ॥

॥ प्रश्न ॥ २४ ॥ साधुने अरथे ॥ मकान समारीयो होय ॥ साधु उतरीया हुवे ॥ उण मकानने ॥ नीपतो होय ॥ तथा उण मकानमे आरंभ हुतो हुवे ॥ तो मुनीने रेहणो नही ॥ रेहतो चोमासी प्रायचीत लागेछे ॥ साख नसीत सुत्र ॥

॥ प्रश्न ॥ २५ ॥ साधु आपणा वस्त्र ॥ पात्र ॥ ग्रीस्तके साथे भार पोहोचावे तो॥ प्रायचीत ॥ नसीत सुत्रमे कह्योछे ॥

॥ प्रश्न ॥ २६ ॥ साधु थईने ॥ आछा आछा घर ताकिने गोचरी जायतो साध पणासु भ्रष्ट कह्यो छे ॥ साख सुत्र सुगडायग ॥

॥ प्रश्न ॥ २७ ॥ साधुने वस्त्र धोवना॥ रगणा नही ॥ वहु मोला वस्त्र पिण राखणा नही ॥ साप सुत्र आचारग सुगडायग ॥

॥ प्रश्न ॥ २८ ॥ गौतम सामी भगवतने पुछता हुवा ॥ हे प्रभु ॥ साधुने अरथे ॥ मोलगी वस्तु लीनी ॥ ते साधुने वस्ते लेणी कलपे क ॥ नही कलपे ॥ उत्तर॥ हे गौतम ॥ साधुन अरथ मोल लियोडी वस्तु लणी न कल्पे ॥ हे प्रभु ॥ श्रावग॥ ॥ पातरा ॥ सुत्र ॥ ओघा ॥ पुजणी ॥ रो-

गाण ॥ प्रमुख ॥ अनेक उपगरण श्रा
वग एकंत साधुने अर्थे मोल लेइने
राखे ॥ ते वस्तु कळपे के नही कळपे ॥
साधुने ॥ हे गौतम ॥ ते बस्तु मुनीने न
कळपे ॥ साप सुत्र दसमी काळक आचा
रंग ॥हे प्रभु॥ साधुने पात्रा प्रमुख॥ किण
विधसुं लेणा कळपे हे ॥ हे गोतम ॥केतो
साधु दिख्या लेणेकी बखत साथे लेने
निकळवो ॥ अथवा जो धणी पात्रा बना
यने वेचेहे ॥ उनके पास जाचिने लेना ॥
एसे अनेक उपगरण निरवध लेना॥ पिण
मोल लीयोडी बस्तु मुनीने न कळपे ॥
॥ प्रश्न ॥ २९ ॥ हे प्रभु ॥ सो हात
री जाजम ॥ तथा ओर पीण बिछावणा॥
लंबी दुरमे वीचरयाहे ॥ उण बिछावणाके

एक पक्षा उपरे सचीत वस्तु लग रही है तथा विछावणके पास सचीत वस्तु पडीहै॥ उण वछिावणा उपरसु ग्रस्त आहार प्रमुख लायने मुनीने देवे ॥ ते आहार मुनीने लेणो कळपे ॥ के नहीं कळपे ॥ हे शीष्य सचीतरा सघटा सुं मुनीने आहार लेणो नहीं ॥ हे शीष्य ॥ अधर आसन बीछ रयाहै ॥ कम हात लबी ॥ अथवा अनेक हात लबो बीछरयाहै ॥ उणकु सचीत लग रयाहै ॥ उण सचीतरा सघटासु देवेतो लेणो नहीं ॥ सचीतरा सघटासु आहार लेणो वरजीयो छे ॥ साख सुत्र भगवतीजी आचारग आनमग नीछे ॥

॥ प्रश्न ॥ ३० ॥ हेप्रभु ॥ ग्रस्तके पाससे च्यार आहार माह्यला एकबो आ-

हार खाणेकी ॥ अथवा सुंगणेकी वस्तु ॥ चाकुं ॥ कतरणी ॥ पाने ॥ पाटी ॥ वस्त्र पात्र ॥ इत्यादिक वस्तु मुनी उतरीया हुवे ॥ उण मकाणके मांहे लेणी कलपे ॥ के नही कलपे ॥ उत्तर ॥ हे शीष्य ॥ मुनी उतरीया उण मकाण माहे ॥ आहारादीक आद देकर कोई वस्तु लेणी न कलपे ॥ साख साधु समा चारी ग्रंथनी छे ॥ ते ग्रंथ धर्मसी दर्यापुरी मुनी कृत ॥

॥ प्रश्न ॥ ३१ ॥ साधु मुनीराजने ॥ ग्रस्त पोछावणने जावे ॥ अथवा साधु मुनीराजके ग्रस्त सांमा जावे ॥ ऊणके पासमुं असणादीक च्यार आहार सुंगणेकी वस्तु लेणी कलपे के नही कलपे ॥ ॥ ऊत्तर ॥ हे शिष्य मुनीने लेणी न कल-

पे ॥ तीणरो कारण एकवार मुनी लेवेगातो पछे ग्रस्तके प्रणाम एसो आवेगा ॥ पो छावणने ॥ अथवा सामा जावणरी वग त ॥ साथे वस्तु घणी ले जावेगा ॥ लुग ॥ सुपारी ॥ तबाकु ॥ प्रमुख आगे पीण मुनी लीनीथी ॥ तीणसु ॥ फेर लेशी ॥ इण उधु सायका प्रणामसे सामी वस्तु लय आवसी ॥ इण दृष्टात न कलपे ॥ सामी लायोडी वस्तु साग आचारग नीछि॥

॥ प्रश्न ॥ ३२ ॥ साधु मुनीराजके मा ने ग्रस्त रेवे ॥ दिन एक तथा अनेक दिन मास ताई ॥ घणा काळ ताई रेवे ॥ ओ रसोई निपजावे ॥ उणके पाससु ॥ आहार पाणी ॥ लुग ॥ सोपारी ॥ आद देनेर मुनान लेणी कल्पे ॥ के नही कळपे॥

॥ उत्तर ॥ सुणो शिष्य ॥ मुनीके साथ ग्रस्त रेवे ॥ उनके पाससुं ॥ मुनीने आहारादिक आद देकर लेणो न कळपे ॥ इण कारण ॥ आचारंग जी सुत्रमे तथा नसित सुत्रमे ॥ कयोंके ॥ मुनीने ग्रीस्तने साथे राखणो नही ॥ इण कारणसुं साथे राखणो बरजीयो छे ॥ आहार पाणी पिण लेणो बरजीयो छे ॥ सुत्र माहा नसित नी साप ॥

॥ प्रश्न ॥ ३३ ॥ साधु मुनीराजने आपणी वस्तु देणी ॥ पाना ॥ पाटी ॥ सुत्र ॥ नोकरवाळी ॥ अनुपुरबी ॥पुंजणी॥ बस्त्र पात्र ॥ आहार पाणी ॥ इतनी बस्तु से ले करी ओर पीण बस्तु ग्रस्तीने ॥ मुनीने देणी न कळपे ॥साप सुत्र नसित॥

॥ प्रश्न ॥ ३४ ॥ साधु मुनीराज ॥ जिण धणीरा मकाणमे उतरीया ॥ उण धणीरी रजा लेणी ॥ अग्या लेणी ॥ पिण दुसरारी अग्या लेणी नही ॥ अग्या लेवे तिण धणीरा घररो आहार पाणी वस्त्र पात्र ॥ पिण लेणो नही कळपे ॥ साप सुत्र दसमी काळक आचारग ॥

॥ प्रश्न ॥ ३५ ॥ साधु मुनीराजने ॥ हातसे कागद लिखने ग्रस्तने देणो कळ पे ॥ के नही ॥ उत्तर ॥ मुनीने हातसे कागद लिखने ग्रस्तने देणो नही॥मुनीने हातसे कागद लिखने देव ॥ तीणने साध पणासु दुर क्यो छे साप सुत्र नसितनिछे॥

भाग पेहलो समाप्त

अथ स्तवन सझाय प्रारंभ.
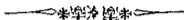
॥ अथ श्री महाबीर सांमीको स्तवन ॥
प्रभातराग ॥ जे गुणेस जे गुणेस देवा ॥
एदेशी ॥ माता तेरी त्रीसळा देवी ॥ पिता
सीधारथ राजा ॥ महाबीरतो नाम तुमा-
रा ॥ सान्या सबके कांजा ॥ जै जिणंद
जै जिणंद जे जिणंद ॥ जै जिणंद देवा ॥
एआकणी ॥ १ ॥ तीस बरस गीर बास
बसीये ॥ पिछे लिनो संजम भारा ॥ के-
वळ ग्यानतो पायो प्रभुजी ॥ चवदे सहे-
स अणगारा ॥ जे० ॥ २ ॥ चरम तिर्थंकर
आप प्रभुजी ॥ तीन लोककुं पीयारा ॥
आप मुगत माहे पधारे ॥ सांसण बरते
थांरा ॥ जे० ॥ ३ ॥ ब्रधमानतो नाम

तुमारो ॥ बृधीके करणे वाळा ॥ एक चित्त सु प्रभुने ध्यावे ॥ उस ॥ घर मगळ माळा ॥ जे० ॥ ४ ॥ समत उगणीसे बरस गुण चाळीसे ॥ रावळ पिंडी चोमासा ॥ पुज दोलतराम जीके सीप सोभागमलजी ॥ राखे आपकी आसा ॥ जे० ॥ ५ ॥ सपुर्ण

अथ रावण राजारी सझाय लिख्यते
फागनी देशी

कहे मदोद्र सुण पीया रावण ॥ थें खोटो किनो काम ॥ नारी लायो पारकीस ॥ थारे लारे आया राम हो ॥ इण लका गढमे ॥ आइरे अमरारी राजा रामनी ॥ एआकणी ॥ १ ॥ कुड कपट कर सीता लायो ॥ कांई ये गटको खायो ॥ दल बादल लारे ले इने ॥ राम लछमण आया हो ॥ इण० ॥ २ ॥

कहे संदोद्र सुण पीया रांवण ॥ थांरे पाणी तणोछे जोर ॥ पाणी उपर पाज बांधशी॥ तुंछे वांरो चोरहो ॥ इण० ॥ ३ ॥ लंकापती इम कहेसरे, तुंपराई जाई ॥ इंद्र जीतसा पुत्र हमारे, कुंभकरणसा भाई हो ॥ इण० ॥ ४ ॥ हनुमान अगवाणी उसके, लिछ मण जेसा भाई ॥ बलती आगनमे कुद पडेगा, कोट गीनने खाई हो ॥ इण० ॥ ५ ॥ भाई तेरो फंटगयोसरे, सुणो लंकापत राई ॥ छुसमण सेंती जाय मिलीयोसरे, बिध सगळी दीवी बताई हो ॥ इण० ॥ ६ ॥ गौ हील्या बाळ हित्या कहिसरे, ब्राह्मणहित्या बळे जांण ॥ नारहित्या चोथी कहिसरे, तीणथी पाप अधीक बखांण हो ॥ इण० ॥ ७ ॥

राजा राणा माहा वळ्यासरे, तीणनें गेरज कीधा ॥एक सीता लाया थकासरे, कोईन कारज सीधा हो ॥ इण ॥ ८ ॥ सोळा सहेंसज राजविसरे, सुर सेवे सहेंसज आठ ॥ तीन खडरी सायबीसरे, मारे लाग रह्याछे थाट हो ॥ इण. ॥ ९ ॥ एक जिनावर ऐसो आयो, घर घर धुम मचाई ॥ इजत लेगयो तायरिसरे, सुण नणदलरा भाई हो ॥ इण ॥ १० ॥ लखापन इम कहेसरे ॥ मत कर उगरी वात॥दोय भीलडा वनमें बसेसरे, मेलु जमरे हाथ हो ॥ इण ॥ ११ निमतीये तुजने कह्योसरे, सीता हेत विनास ॥ इण कारण तुम, छोड दोसरे, पर नारीरी आसहो ॥ इण ॥ १२ ॥ लंका पत इ

कहे सरे, सुणो मंदोद्र नार ॥ अब सीता पाछी दिया थकांसरे, मारी अप किरत होशी संसार हो ॥ इण० ॥१३॥ मंदोद्र इम कहेसरे, सुणो लंकापत सिरदार ॥ होण हार आई लागोसरे, कोई न राखणहार हो ॥ इण० ॥ १४ ॥ राम लीछमण जीतनेसरे, सीता लाया लार ॥ रांवणने पोढायनेसरे, आया जिण दिस जायहो ॥ इण० ॥ १५ ॥ देस पंजाबसुं आयनेसरे, दोली होली चोमास ॥ सो भागमलजी इम कहेसरे, छोडो परनारी-नी आस हो ॥ इण० ॥ १६ ॥ उगणी से गुण चालीस मेसरे, फागन सुद चवदस सुभ मास ॥ पुज दोलतरामजी रा प्रसाद सेसरे, किनो ग्यान तणो

अभ्यास हो ॥ इण० ॥ १७॥

॥ अथ साधु आचारनी सझाय लिखते॥

जी सामी घर छाडीनें निसऱ्या, येंतो लियो सजम भारजी ॥ जी सामी पच महाव्रत पाळजो, मल लोपजो जीनजीनी कारजी ॥ जी सामी अरज सुणो एक मायरी ॥ एआकणी ॥ १ ॥ जी सामी तप जप सजम पाळजो, नींद्रा वीगता निवार जी॥ जीसामी बाविस परीसा जिनजो चारित्र खाडानी धारजी ॥ जी सामी अरज० ॥ २ ॥ जी सामी ग्रर्न्नासु मो मनी राखजो, येंतो लिजो मन सुध आरजी ॥ जी सामी असुझतो अन लगन यतो फिर जानजो तिणहिज वारजी ॥ जा सामी अरज० ॥ ३ ॥ जी

सांमी कोइ बेहेरासी लाडवां, कोइ बुराणे खीरजी ॥ जी सांमी कोइ बेहेरावसी सुका टुंकडा, थेंतों मत होयजो दलगीरजी ॥ ४ ॥ जी सांमी कोइ करसी थांने बंदणा॥कोइ निचो सीस नमायजी, ॥ जी सांमी कोइ देसी थांने गाळीयां, मती आणजो मनमों रिसजी ॥ जी सां० ॥ ५ ॥ जी सांमी जंतर मंतर करजो मती ॥ मत करजो सुपन बिचारजी ॥ जी सांमी जोतक निमत भाखोमती, मती लोपो जीनजीनी कारजी ॥ जी सांमी० ॥ ६ ॥ जी सांमी रंग्या चंग्या रेहणो नहीं, नहीं करणो देहीं सिणगारजी ॥ जी सांमी केस समारी बाणावतां, मुख धोवतां दोप अपारजी ॥ जी० ॥ ७ ॥ जी सांमी कपडा पेरो ऊजलां

भार्ग मोला चीत छावजी ॥ जी सामी
माधु दिसो सिणगारिया, लोगामे निंदीया
थायजो ॥ जी० ॥ ८ ॥ जी सामी वणी
या वणाया ॥ विंदसा, गोग फुटरा फुदाल-
जी ॥ जी सामी वळे मेल उतारो सरी
ररो, माधुजोने लागे जजाल जी ॥
॥ जी० ॥ ९ ॥ जी सामी दोय साध तीन
आरज्या, बिचरजो तीनहीज काळजी ॥
जी सामी एक साधने दोय आरज्या, म
त करजो कदेइ बोहारजी ॥ जी सामी० ॥
॥१०॥ जी सामी पलेवण किया बिना,
मत करोजो बिहार जी ॥ अन्न पांणी
दोनु टका, नहीं साध तणो आचारजी ॥
जी सामी अ० ॥ ११ ॥ जी सामी श्री-
सतीने घरे वेमणो नहीं साध तणो आ

चारजी॥ जी सांमी साध अने आरज्या,
मत उतरजो सामा सामजी ॥ जी सांमी
अ० ॥ १२ ॥ जी सांमी एक घर दोनुं
टका, मत लेवो आहारजी ॥ जी सांमी
आरज्यारे थांनक जायने, मती वेसजो
थें साधजी ॥ जी सांमी अ० ॥ १३ ॥
जी सांमी आचारंग सुत्रमे कह्यो ॥ चा-
ल्यो साधतणो आचारजी ॥ तिण अनु
सारे चालजो, करसो खेवो पारजी ॥
जी सांमी० ॥ १४ ॥ जी सांमी थांनकमे
लिजो मती, असनादिक च्यारे आहा-
रजी ॥ जी सांमी आचारंग नसितमे बरजि-
यो, सुत्र लिजो हिरदे धारजी ॥ जी सांमी
अ० ॥ १५ ॥ जी सांमी ग्रस्ती थारें
साथें रेवे, मत लिजो असनादिक आ-

द्दारजी ॥ जी सामी नोकरवाली पाना दिजो मती ॥ ओ साधतणो आचारजो ॥ जी सामी ॥ १६ ॥ जी सामी उगणीसे च-माळीसमे गाव ह्विवरे चोमासजो ॥ जी सामी आसोज वद अष्टमी ॥ सोभाग-मलजी कहे गुरु प्रसादजी ॥ जी सामी अरज सुणो एक मायरी ॥१७॥ सपुर्ण ॥

अथ नेमनाथ जीरी सझाय लिख्यते जी ढारा गीतरी देशी

सोरीपुर नयरी अलखपुरी सम भागीहो ॥ भ्रयादजीरानंद ॥ समुद्र विजे नृप भयान्जी नारीहो जीणंद ॥ १ ॥ अपराजीतथा चवी भयादजी कुपेहो ॥ मयादजीरानंद ॥ चवद सुपन लखी सुत जाया सुपेहा जिणंद ॥ २ ॥ छपन कुमा

री मिलकर मंगळ गायाहो ॥ सेवादेजी रानंद ॥ चोसठ इंद्र मेरु शीखर नवराया हो जिणंद ॥ ३ ॥ तिनमे बरष नेम कुंव र पद सुख दाई हो सेवादेजीरानंद ॥ तेल छंडी सती राजुलने छटकाई हो जिणंद ॥ ४ ॥ जंतु मुकाई बरसी दानज दिधोहो सेवादेजीरानंद ॥ सेहेंस पुरखसुं सहेंस्र बनमे संजम लिधोहो जिणंद ॥ ॥ ५ ॥ छदमस्त रह्या दीन पेंतालीस पुरा हो सेवादेजीरानंद ॥ ६ ॥ अष्टादश गुणधर साधु सेहेंस अठारा हो ॥ सेवा-देजीरानंद ॥ सेहेंस चाळीस साधवीया-नो परीवार हो जीणंद ॥ ७ ॥ एक लाख-सेहेंस गुणंतर श्रावक जाणो हो सवादे-जीरानंद ॥ श्रावका तीन लख सहेंस छ-

तीस प्रमाणे हो जीणद ॥ ८ ॥ प्रभुजी थारी सुरत लागे पीयारी हो सेवादेजी रानद ॥ लछन सख वरण शाम हितका री हो जीणद ॥ ९ ॥ प्रभुजी थारी दस धनुपनी देही हो सेवादेजीरानद ॥ हरख हरख निरपे सुर नर केई हो जीणद ॥ १० ॥ बरप सातसे निरमळ परजाय पाळी हो सेवादेजीरानद ॥ कियो अनस ण रेवतगीर दोखण टाळी हो जीणद ॥ ११ ॥ मुगत मेहेलमे नेम जिणद सिधाया हो सेवादेजीरानद ॥ सती राजु ल ले सजम मीत्र सुख पायाहो जिणद ॥ १२ ॥ प्रभुजी आपनो सीवपुर माहे बिराजो हो सेवादेजीरानद ॥ गघराणा मे रह पुज दोलतरामजी सागे मुज का

जो हो जीणंद ॥ १३ ॥

अथ चोविसी स्तवन लिख्यते

देशी फागरी

पेहेला रिखब देव वंदीयेरे ॥ दुजा अजत जिनदेव ॥ संभव दुख निकंदीयेरे ॥ अ-भीनंदणनी सेव ॥ग्यानीराज चरणामे चित्त लागो ॥ अरी हो हो ॥ तिरथना नाथ ॥ अरी हो हो ॥ सब जुगना तात ॥ तुम सेती रंग लागो ॥ एटेर ॥ १ ॥ सुमत पदम सुपासजीरे ॥ चंदा प्रभुजीने वंद ॥ सुबध सीतळ श्रीहंसजीरे ॥ बास पुज्य सुख कंद ॥ ग्या० ॥ २ ॥ बिमळ अनंत धर्म नाथजीरे ॥ साताकारी संतनाथ ॥ कुंथु अरी मल्ली वंदसांरे ॥ मुनी सुब्रत बिख्यांत ॥ ग्या० ॥ ३ ॥ नमीनाथने

नेमजीरे ॥ नागकु तारण पास ॥
कमठ बिदारण प्रगटीयोरे ॥ व्रधमान
पुरी आस ॥ ग्या० ॥ ४ ॥ बेहरमान
विस छेरे ॥ पच विदेह मझार ॥ अनत
चोविसी नीत नमुरे ॥ आवागमण नि
वार ॥ ग्या० ॥ ५ ॥ वदीये नीत प्रोडी
येरे तीर्थंकर चोवीस ॥ भव भव दु:ख
निकदीयेरे ॥ मुको रागने रीस ॥ग्या० ॥
॥ ६ ॥ किरपाकरो मुज उपेररे ॥ आलो
सिवपुर साथ ॥ पुज दोलतरामजीनी
विनतीरे ॥ तारो दिनानाथ ॥ ग्या० ॥
॥ ७ ॥ उगणीसे छवीसे चेतमेरे ॥ सुद
चोथ मझ जाम ॥ गुजर देसे गाजतारे ॥
सोजपुर सीवनो ठाम ॥ ८ ॥

बखांण बंद हुवा पिछे भायांने तथा बायांने ये आरती बोलणी

फिटक सिंघासन जिनवर बिराजे ॥ द्वादश प्रखदा मुख आगे॥ द्वादस अंग रुप बांणी प्रकासे ॥ सुणतां हिवडो जागे ॥ १ ॥ सुणलोरे भवीका ॥ जो जिण बांणी ॥ जनम मरण मिठ जावे ॥ आटेर ॥ च्यार प्रमांण खट दरबके ॥ भिन भिन ॥ भाव बतावे ॥ एक चित्तसुं जो जिव अराधे ॥ गरभा बास नहीं आवे ॥ सु० ॥ २ ॥ जीव अजीवके भाव बतावे ॥ लोक अलोक के सरुप दिखावे ॥ केवळ ग्यांनी अनेक परूपे ॥ भव जीव एक चित्त लावे ॥ सु० ॥ ३ ॥ सात नये

निखेपा च्यार ॥ पच ग्यानके भाव बतावे॥ आगारने अणगारके धरमसु ॥ ए आ राध्या सुध गत जावे ॥ सु० ॥ ४ ॥ स तगुरू जीन वचन सुणावे ॥ ये तो भव जीव सुण सुख पावे ॥ भुख प्यास रोग सब जावे मन वछत फळ पावे ॥ सु० ॥ ५ ॥ स मत उगणीसे बरस बयाळीसे ॥ दुती जेठ चवदस दिवसे ॥ सोभागमलजी कहे ॥ पेठ आबोरीमे ॥ जीन गुण गाया सुभ दिवसे ॥ सु० ॥ ६ ॥ सपूर्ण ॥

॥ अथ वीस वेहेरमान को ॥ स्तवन ॥

श्रीमींदर सामी नमु॥जुग मींदर दुसरा जाण बाहु सुबाहु बादता ॥ हरखत होवे निजप्राण ॥ १ ॥ जीणेसर बादु बेहेरमान जीन वीस ॥ टेर ॥ सुजात सामी प्रभु

बळी ॥ रिखबा नंदण अनंत व्रीज ॥ सुर प्रभु बीसाळ वज्रधरने ॥ बांदु आंणि धीरज ॥जी० ॥२॥ चंद्राननजिन बार मा ॥ चंद्रबाहु तेरमा तेह ॥ भुजंग इसवर नेमने ॥प्रणमु धर नेह ॥जी०॥३॥ विरसेन सांमी सतरमा ॥ आठारमा जीन माहा भद्र ॥ देवजस अजत बीरजनी ॥ सेवा करे चोसट इंद्र ॥ जीणेस० ॥ ४ ॥ चोतीस अतीसेसुं परवऱ्या ॥ बांणीना गुण पेंतीस ॥ अनंत ग्यांनी अरीहंतजी ॥ जकि जीता रागने रीस ॥ जीणे ॥ ५ ॥ जंबु द्वीपमे च्यार जीन ॥ धातकी खंडमे आठ ॥ इम हीज आद पुखराधमे ॥ ज्यांणे सेव्यां बंदे पुन्नरा थाट ॥ जी० ॥ ६ ॥ पांचसे धनुष उची देहरी ॥ ज्यांरो कं-

घन बरण सरीर ॥ चोरासी लाख पुग्न आऊखो ॥ प्रभु सायर जेम गभीर ॥ जी ॥ ७ ॥ सेवा करू साहेब तणी ॥ पोण अळगाघणा बसोछो आप ॥ लवद हाथ लागी नही ॥ काई पुरवला पाप ॥ जी० ॥ ८ ॥ गुण कीया प्रभुजीतणा ॥ पावे सुख भरपुर ॥ नामे नव निध सपजे ॥ प्रभु दुख टळजावे दुर ॥ जी० ॥९॥ क्रोडा कोसारो अतर पडगयो ॥ फेर किम कर आऊ हजुर ॥ ये म्हारी वदणा मानजो ॥ प्रभु पोह्रो उगते सूर ॥ जी० ॥ ॥ १० ॥ समत आठारे बयाळीसे ॥ सखे काळे चेतर मास ॥ सुद पख स्तवन जोडीयो ॥ सेहेर जेतारण मन हुलास ॥ ११ ॥ पुज रुघपतजी दिपता ॥ पुज

जीवनजी बडा सीष्य ॥ तसु सीष्य कहे कर जोडने ॥ इम कहे उरजनजी रीख्य ॥ १२ ॥ संपुर्ण ॥

॥ अथ उपदेशी स्तवन लिख्यते ॥

कनकने कांमणीं परहरो प्रांणीया ॥ कनकने कांमणी जोर जोडी ॥ आपना पापथी दुरगत जावणो ॥ देव रह्याछे आस मांडी ॥ कन० ॥१॥ आद अनाद को जीव आस मांडी रह्यो ॥ आवतो छोड नरभव पायो ॥ परनारी परसतां करम दल वंदतां ॥ घोरानघोर नरकमे जायो ॥ कन० ॥ २ ॥ नरकथी नीकलीयो निंगोदमे संचरीयो ॥ तिहां तो जाय ठां णोज ठायो ॥ अनंतीं सरपणी अनंती उत सरपणी ॥ अनंतो कालचक्र चलजायो

॥ क ॥ ३ ॥ वेदना भोगवे दोस किण-
ने देवे ॥ किधा तो करम छुटेयनाही ॥
चेतन जीवना वदे पुन्य तेहना ॥ वरज्या
प्राण गुण ठान लहीं ॥ क० ॥ ४ ॥
कनकने कामणी तज निकल्या ॥ उत्तम
केई लाखने कोडी ॥ पर निंधा परहरो
आप आतमतगे ॥ जे करमासु जुध माडी
॥ क० ॥ ५ ॥ उपयोग चालता मारग
मालता ॥ द्रिष्ट विपरीत नाह्य जोवे
॥ आहार पाणी गवेकता ग्रस्ती घरे
पेसता ॥ भवजीव तणा मन मोहवे
॥ ६ ॥ अरजीया मास्वाने एखणा आदरी
॥ आ पुरमारी है इधकाई ॥ जाजळीतो
इण भवे आप आतम मेहवे ॥ सोभाग
मल्जी वह जालोर माही ॥ क० ॥७॥

संमत उगणीसे बरस बत्तीसेने ॥ पुज दोलतरामजी प्रसाद ॥ चोमास किनो ॥ सावण मास सुद पख तेरस ॥ गढ जा-लोर धरम ध्यांन इधको ॥ क०॥८॥संपुर्ण॥

अथ उपदेसी स्तवन लीख्यते

हींडारा गीतरी देशी

लख चोराशी माहे भमंतां ॥ काळ अनंतो गमायोरे ॥ कोईक पुन संजोग करीने ॥ गुरूरो नरभव पायोरे ॥ १ ॥ चेतन चेतोरे ॥ ओ काळ भव अंतर झटके लेसीरे ॥ टेर ॥ आरज खेतर उत्तम कुल मिळीयो ॥ देह निरोगी पाइरे ॥ सुध आचारी सदगुरू मिळीया ॥ उनमे कसर न कांईरे ॥ चेतन० ॥ २ ॥ नरभव रतन चींतामण सरीखो ॥ जो

हुवे सोई किजेरे ॥ मुरख वीखीया रस रे माही ॥ एह जनमज खोयोरे ॥चे०॥३॥ बाळपणो लडकारे साथे ॥ वीरथा खेल गमायोरे ॥ भर जोवनमे आधो हुय गयो ॥ तीरीया सग लपटायोरे॥चे०॥ ४॥ जोवन मटके झुले गरवमे ॥ मनमे बोहत मगरूरीरे ॥ देह तणेतो खेय न लागणदे॥ राखे फीटक सींदुरीरे ॥ चे० ॥ ५ ॥ जोवन बीत जरा झर लागी ॥ सीरपर धवळा आयारे ॥ नेणतो दोउ झरवा लागा ॥ कंपण लागी कायारे ॥ चे० ॥ ॥६ ॥ वासुदेव बळभद्र मुरारी ॥ चक्रवर्त जेसा सुरारे ॥ इन्द्र नरींद्र धर्णींद्र केहवावे ॥ काळ रगगया सब पुरारे ॥ चे० ॥ ७ ॥ काळ बळी केहने नही छोडे ॥ क्या राजा

क्यां राणारे ॥ छीन माहे जीवुं घांटी पकडे ॥ चीडी जीवुं शींचानारे ॥ चे० ॥ ॥ ८ ॥ न्याती गोती सारन पुछे ॥ सब मतलबके गरजीरे ॥ डोकरीयो इम मरणो बंछे ॥ करे रामसुं अरजीरे ॥ चे०॥९ ॥ एहवी जांणने भवियण प्रांणी ॥ धरम ध्यांन थें कीजोरे ॥ परभवमें थें सुख पा वोला ॥ सीव रमणीने बरसोरे ॥ चे० ॥ ॥ १० ॥ संमत उगणीसे बरस अडतीसे मास फागुण सुख कारीरें ॥ आमर सरमे सोभागमलजी कहे ॥ सुण लीजो नर नारीरे ॥ चे० ॥ ११ ॥ पुज दोलत रामजी दीपतासरे ॥ तत शीष आग्या कारीरे ॥ उपदेशी ओ स्तवन बनायो ॥ गुरु मुख आग्या धारीरें ॥ चे० ॥ १२ ॥

॥ अथ सत नाथजीरो स्तोत्र लिख्यते ॥
भत प्रभु जीरो कीजे जाप ॥ कोड भवा-
रा काटे पाप ॥ सत जीणे सर मोठा देव
॥ सुर नर मारे ज्यारी मेव ॥ १ ॥
दु ख दार्लीद्र जावे दुर ॥ सुख सपत
पामे भरपर ॥ ठग फासीगर जावे भाग
बळती हुवे सीतळ आग ॥ राजलोकमे
महीमा घणी ॥ सत जीणेसर मार्ये धणी
॥ जे ध्यावे प्रमुजीरो ध्यान ॥ राजा
देवे आधीको मान ॥ ६ ॥ ग्रह
गोचर पीडा टल जाय ॥ दोखी
दुसमण लागे पाय ॥ सगळो भागे मन
को भरम ॥ सम कत पामी काटे करम॥४॥
सुणो प्रभुजी म्हारी अरदास॥ हु सेवग
थें पुरवो आस ॥ ह्मारा मनरा चींत्या

कारज करो ॥ चींता आरथ वीघ्रणज हरो ॥ ५ ॥ मेटो प्रभुजी म्हांरा आळ जंजाळ ॥ प्रभुजी मुजने नेण नीहाळ ॥ आपरी कीरत ठामोठाम ॥ प्रभुजी सुधारो म्हांरो काम ॥ ६ ॥ जे नर नीत्य प्रभुजी ने रते ॥ मोत्यां बंध छम फुला कटे ॥ चोब लावण दोनुं झड जाय ॥ बीना ओ षंद कट जावे छाय ॥ ७ ॥ प्रभुजीरा नांमथी आंख्या नीरमळ थाय ॥ धुंध प-डळ जाळा कट जाय ॥ कवळ्यो पीळीयो झड झड पडे ॥ संत जीणे सर साता करे ॥ ८ ॥ गीरमी व्याध मीठावे रोग ॥ सेण मींतररो मीले संजोग ॥ इसरो देव न दीसे ओर ॥ नही चाले दुसमणरो जोर॥९॥ लुटेरा सब जावे नास ॥ दुरजन फीटीं हुवे

॥ अथ सत नाथजीरो स्तोत्र लिख्यते ॥
सत प्रभु जीरो कीजे जाप ॥ कोड भवा-
रा काटे पाप ॥ सत जीणे सर मोठा देव
॥ सुर नर सारे ज्यारी सेव ॥ १ ॥
दु ख दाळींद्र जावे दुर ॥ सुख सपत
पामे भरपर ॥ ठग फासीगर जावे भाग
बळती हुवे सीतळ आग ॥ राजलोकमे
महीमा घणी ॥ सत जीणेसर माथे धणी
॥ जे ध्यावे प्रभुजीरो ध्यान ॥ राजा
देवे आधीको मान ॥ ६ ॥ ग्रह
गोचर पीडा टल जाय ॥ दोखी
दुसमण लागे पाय ॥ सगळो भागे मन
को भरम ॥ सम कत पामी काटे करम॥४॥
सुणो प्रभुजी म्हारी अरदास॥ हु सेवग
पुरवो आस ॥ ह्मारा मनरा चींत्या

कारज करो ॥ चींता आरथ बीघणज हरो॥ ५ ॥ मेटो प्रभुजी म्हांरा आळ जंजाळ ॥ प्रभुजी मुजने नेण नीहाळ ॥ आपरी कीरत ठांमोठांम ॥ प्रभुजी सुधारो म्हांरो काम ॥ ६ ॥ जे नर नीत्य प्रभुजी ने रते ॥ मोत्यां बंध छम फुला कटे ॥ चोब लावण दोनुं झड जाय ॥ बीना ओ पंद कट जावे छाय ॥ ७ ॥ प्रभुजीरा नांमथी आंख्या नीरमळ थाय ॥ धुंध पडळ जाळा कट जाय ॥ कवळयो पीळीयो झड झड पडे ॥ संत जीणे सर साता करे ॥ ८ ॥ गीरमी ब्याध मीठावे रोग ॥ सेण मींतररो मीले संजोग ॥ इसरो देव न दीसे ओर ॥ नही चाले दुसमणरो जोर॥९॥ लुटेरा सब जावे नास ॥ दुरजन फीटीं हुवे

ग्राम ॥ सत प्रभुजीरी मेहेमा घणी॥ कीरपा कीजो तीन भवनरा धणी ॥ १० ॥ अरज करुछु जोडी हात ॥ था छाणी नहीं दुजी वात ॥ दुर रहीयाछो पोते आप ॥ काटो प्रभुजी म्हारा पाप ॥ ११ ॥ म्हारा मनरा छाया कीजे काज ॥ राखो प्रभुजी म्हारो लाज ॥ था समान जुगमे नही कोय ॥ थाने समऱ्या सुख सपत होय ॥ १२ ॥ था आगे न चाले मृगी रो जोर ॥ नाव तेजरो नाखो तोड॥ मरी मीठाईदो करषो मत ॥ तुम गुणारो नहीं आव अन ॥ १३ ॥ तुमने सिमरे साधु सती ॥ थाने सीमर जोगी जती ॥ सकट काटो राखो मान ॥ आवीचल पदवी आपा थान ॥ १४ ॥ समन आठारे चो-

राणवे जांण ॥ देस माळवो इधक बखांण ॥ मेहेर जावळो चेतरे मास ॥ हुं छुं प्रभु चरणारो दास ॥ १५ ॥ रीख रुघनाथ बणायो छंद ॥ कांटो प्रभुजी म्हांरा करमारा फंद ॥ जोय रह्योछुं आपरी बाट ॥ मन की सगळी चींता काट ॥ १६ ॥ संपुर्ण ॥

अथ साधुजी श्री श्री सोभागमलजी महाराजको गुण वर्णन स्तवन लिख्यते

॥ दुहा ॥ श्री सरस्वत गण राजकुं ॥ चोविस आद जीणेस ॥ केवळ पद वंदु सदा ॥ पुरे आस हमेश ॥ १ ॥

॥ छंद ॥ जात मोतीदाम चाल ॥ सदा सुख सुलभ चोवीस नांम ॥ भज्या भव आतम सारेहै कांम ॥ महामुनी बिस सिरोमणी जाण ॥ बीराजत पाट तपे जीम

भाण ॥ १ ॥ गादीधर पुज्य दोलतराम
सुजाण ॥ नहीं कछु दोस छतीसे गुण
खाण ॥ छतीसके साभळजो गुण नाम ॥
भर्‍या मुनी दोलतरामसु ठाम ॥ २ ॥
प्रथम माहाव्रत पाच विशेस ॥ इद्री बस
पाचेही जाणे अशेस ॥ खकाय टालत चा-
रही जाण ॥ आचारही पालत पाच पि-
छाण ॥ ३ ॥ अराधेहे तीन गुपत आचार
॥ सलाज्य सुमतहे पाच वीचार ॥ पाले-
हे व्रम्हचारजहे नव वाड ॥ इसा गुण
साभळजो नर नार ॥ ४ ॥ छतीस होये
गुण पुर वीचार ॥ आब तुम साभळजो
मपदा आठ विचार ॥ प्रथम आचारज
कहो पद येह ॥ तो सुवही सपदासुं धरे
नेह ॥ ५ ॥ नीजो इम साभळजो कर

प्रेम ॥ सरीरकी संपदासु करे नेम ॥ चौ
थी इम जाणो बचन पिछांण ॥ पांचमी
संपदा बाचण जांण ॥ ६ ॥ उपयोगही
संपदा जाणो येह ॥ सातमी संग्रहे नाम
नसंधेह ॥ अबे सहु आठमी संपदा नाम
॥ मत केवावत है अभिराम ॥ ७ ॥ इसा
गुण जाण अनेककी खांण ॥ आचारज
दोलतरामजी पीछांण ॥ जीणीके पाट
सीरोमणी सीष्य ॥ सोभागमलजी सुणो
मोठाजी शीष्य ॥ ८ ॥ जीणकी ख्यांत
सुणो चीत लाय ॥ सुणे कोउ बात उसी
मन भाय ॥ बडो पुनवंत पिता बुधमल्ल ॥
तिजाबाई मात नजाणे सो गल्ल ॥
॥ ९ ॥ फेरू इम लुणीया जात पीछांण ॥
जनमीया घोडनंदी माहे आंण ॥ बहु रंग

राग वदामणा किध ॥ सतोखीन्यात सबे
जस लीध ॥ १० ॥ दियो इम नाम सो-
भागमल जोय ॥ सिस्यो सब सार न
छानो कोय ॥ थया इम द्वादस बरसा
आय ॥ तदी मन माहे बिचारे माय
॥ ११ ॥ जावा अब देस मुरधर काम ॥
बनो परणाय करा कोई नाम ॥ बिचारे
वात वर मन लेहेर ॥ गया निज आप
जेतारण सेहेर ॥ १२ ॥ देवळी फेर सगा
ई किध ॥ गाळीया इम कुकम छाटणा
लिध ॥ रह्या धर्ममे लेहे लीन ॥ पडी पुज
तोल्तरामजीमु गाठ ॥ १३ ॥ रग्यो
मन सुगही मजम भार ॥ छोडी इम
तन छटी नीज नार ॥ माता पीण
लिया लिप बिचार ॥ मुधार आनम

आप अपार ॥ १४ ॥ अबे पुज दोलत-
रामजीके साथ ॥ गंगापुर आय करी
इमवात ॥ उगणीसे इकीसकी साल पि-
छांण ॥ माहा सुद पंचमीको दिन जांण
॥ १५ ॥ उसी दिन संजम लिध सुजाण॥
सोभागमलजी साध माहा मुनीराज ॥ ब
यालीस दोष टाली करे काज ॥ १६ ॥
माहा मुनी रतन अमोलक खांण ॥ बतीस
ही सुत्र तणोहे जांण ॥ इण बीध देस
बिदेसा ताय ॥ बिहार करंत आये दिख
ण माय ॥ १७॥ जिणीके सीष्य अमरचंद
एक ॥ माहा मुनी आप गुणाकी टेक ॥
उगणीसे बयालीस बास ॥ नगर माहे किधो
चोमास ॥ १८ ॥ जीहां बहु महाजन
लोक घणेस ॥ सदा नित उद्यम हाट

भणेम ॥ भये एक ओलव दिरुया फेर ॥
क्रोडीमल सजम लिधो हेर ॥ १९ ॥ श्रा
वक सव अमोलख चीज ॥ देखे कवताई
जीसी देवे रींज ॥ पेमराज पनालाल कि
रत कीध ॥ भगवानदास चंदणमल ला
हो लीध ॥ २० ॥ रंभाबाई रुपया एक
हजार ॥ कियो सब ओलव दिरूया ती-
यार ॥ एक सहेस नउ फेर उपर आण ॥
बयालीस भादव सुद पिछाण ॥ २१ ॥
भई तीथ पुनमने गुरूवार ॥ क्रोडीमल
सजम लीध विचार ॥ कहे परताप इसी
कर जोड ॥ दिठी जीम भाखी नदेसो
खोड ॥ २२ ॥

॥ कवीत छपे ॥

पाचाही वस परम धरम ॥ नव तत्व

पिछांणे ॥ जाणे आगम सार ॥ दया घट
माही आंणे ॥ बाचेहैं बत्तीस ॥ फेर पेंता
ळीस पुरा ॥ बीर कही जीम बात ॥ जीण
मे नाही अधुरा ॥ चाले हंस्याटाळ ॥ दया
जीवां पर जाणे ॥ लये सुझतो आहार ॥
राग नही धेस न बखांणे ॥ कर तप
स्या भरपुर ॥ मांन मन माहे नाही ॥
जीणके दरसण कीया॥कुमी न रहते कांई ॥
इण बीध अनेक गुण संग्रहे ॥ रीख सदा
सोभागही ॥ परताप कहे नित दरसण-
करे ॥ लिख्यो होयतो भागही ॥ १ ॥

॥ छंद ॥ जात त्रभिंगी ॥

बहुबीर बखांणे, जग सहु जाणे, साध
सदा जग हितकारी ॥ एआंकणी ॥ प्रभु
आद जिणंदा, पुनम चंदा, काटे सहु

भवके फदा ॥ जीण पहीले आरे, सुत्र उ चारे, भव सागर पारे सुख कारी ॥ ॥बहु०॥ ॥ १ ॥ साधु सग जाणा, सुणो वखाणा, सुत्र सीधातकु मन लाणा ॥ तीणसेती नीरणा, नाही डरणा, जीता जगमे पच नारी ॥ बहु० ॥ २ ॥ मोभाग मलजी सामी, अतर जामी गुण बहु नामी बीन कामी ॥ जीणके सीप भारी, अमर अ-पारी, जग हीत कारी अणगारी ॥ व०॥ ॥ ३ ॥ वेआलीम सोखे, टाळीत दोपे, नव तत्व जाणे मन माही ॥ बावन मन छते आप आनदे, क्राधकु नींदे मन रगे॥ यहा भला पधारे, भाग हमारे हम सहु बाल नरनारी ॥ बह ॥ ४ ॥ तपस्या कर भारी, बेद विचारी ज्यु सुत्रमे हीत कारी

॥ भव जीव अनेकां, तारीत देखा, इम श्रावग बोले सहुकारी ॥ बहु० ॥ ५ ॥

इम तुज गुण गाया, नगर सवाया, रखजे दीन दीन ममाया ॥ थानक बहु थांटा, उदम हांटा, असपत दिन दिन रीध कारी ॥ परताप बखांणे, गुण तुज जांणे, रीख सोभागमलजी सुख कारी ॥ ॥ बहु० ॥ ६ ॥

॥ सव्वया ॥

प्रात समे नीत उठ सदा ॥ जिन ध्यांन धरे प्रभु आदनको ॥ करे सुत्र सीधांतको पाट कीया ॥ सब काम सरे पर मादन-को ॥ दोख बयालीस टाळके आहार ॥ करे तपस्या तन साधनको ॥ प्रताप कहे रीख सोभागजी पे ॥ ग्यानसुन्यो जिन

स्वादनको ॥ १ ॥ जीणके मुख ग्यानकी
रीत सुण्या ॥ भवके दुःख टुट पडे सब
दुरे ॥ ता हीके सीष्य सुणो अमरे स ॥
सदा गुण आगर सागर पुरे ॥ भवी पुन्य
प्रमाणे भला पधारे यहा ॥ नित धरम
वखाणे सुणे कोउ सुरे ॥ रीख्य सोभाग-
जीके है अमरेस ॥ वो वाचत आण्यर विर
हजुर ॥ २ ॥ श्रीसत कत सदा सुख
सुलाभ ॥ सुलभ फेर उदधीकी जाई ॥
भालुके पिसका इसनके अरी ॥ ता सुतके
अरीहे सुख दाई ॥ नाभके नद आणद
करे नित ॥ वीर जीणेसर के मन भाई ॥
माध मारोमणी रीख सोभागके ॥ ए सब
देव सदा सुख दाई ॥ ३ ॥ प्रात समे
नीन उठ सदा ॥ जीन ध्यान धरे सुभ सु

त्रही गावे ॥ आठुंही जाम रटे नंद ना भके ॥ श्रावग हेत कुहेत नभावे ॥ सील संतोस दया व्रत साधन ॥ बादन इं-द्रीये जीत माहावे ॥ यीउं परताप अ-जांण कहे ॥ कळीके मळी रीख सोभाग गमावे ॥ ४ ॥

॥ कवित ॥

बांधी ढाल धरम हुंकी ॥ दाट दीयो क-रमणकुं ॥ दया तरवार भवसागर तीरा योहे ॥ ग्रह्यो एक हातनमे सेल संतोष हुंसो ॥ तपको तमंचो भर पापकु नसा योहे ॥ सिलको शिणगार, ग्यान भुख-णकुं बनाय बहु ॥ तुरो एक सिरपर दे, बैरागकुं बंधायो हे ॥ रीपयनमे मुगट जैसे ॥ पुज्य दोलतरामजीके पाट धीनहे ॥

सोभागमलजी साधु कहायो है ॥ अ-
मर अणगार वाके पाटही विराजनकु ॥
क्रोडीमल आज सजम घोडे चढ आयो
है ॥ ५ ॥ सपुर्ण ॥

अथ साधुजी श्री श्री १००८ पुज्य श्री दोल
तरामजी महाराजको स्तवन लीख्यते

॥ दुहा ॥ दयाज माता विनवु ॥ सत
गुरु लागु पाय ॥ सतगुरू दाता मोक्षका ॥
मारग दीया वताय ॥ १ ॥ परणीजे
सो गाईये ॥ ये जगमे ओखाण ॥ परणी
छोडी ते वरणव्या ॥ ए जीन मतनो
छाण ॥ २ ॥ गुण गावु गुणवतना ॥
माभळजा चीत लाय ॥ पुज दोलतराम-
जी मोठका ॥ दयावत सुख दाय ॥ ३ ॥

॥ ढाळ ॥

आज हजारी ढोलो पांमणो एदेशी

॥ दिप सगळामे दिपतो ॥ जंबु दिप भरत खेत ॥ पुजजी म्हांरावो ॥ सेहेर सोजत मुरधर देसमे ॥ ओस बंस सुभ वेत ॥ १ ॥ पुजजी माहाराज ॥ भलाही दिपायो मारग जैनरो ॥ ए आकडी ॥ दर ला कुल माहे दिपता ॥ सहा ओटर मल जी नांम ॥ पुज० ॥ चनणादे तसुं भा- मनी ॥ रुप सीले गुण धांम ॥ पुज० ॥ ॥ भ० ॥ २ ॥ ज्यांरी कुखमें उपना ॥ वति करम्या नव मास ॥पुज०॥संमत अ- ठारे पंच्याशीये॥काती सुद इग्यारस वास ॥पुज० ॥ ३ ॥ जलम लीयो सुभ वारमे ॥ हर खत हुवा माय तात ॥ पुज० ॥ मंगळ

गात्रे गोरडी ॥ उछव बहुला थात ॥ पुज० ॥ भ ॥ ४ ॥ दोलत बिरदी देखने ॥ नाम थापीयो ताम ॥ पुज० ॥ दोलतराम ठाम गुण तणो ॥ तीन बधव अभीराम ॥ पुज० ॥ भ० ॥ ५ ॥ दिन दिनवे चढती कला ॥ वधतो मन वैराग ॥ पुज० ॥ बालक बयमे भेटीया ॥ पुन पनराजजी वड भाग ॥ पुज० ॥ भ० ॥ ॥ ६ ॥ सेहेर सोजतसु निसरचा ॥ आया जेतारण सेहेर ॥ पुज ॥ दोय बधव एक मातजी ॥ उपनी सजमनी लेहेर ॥ पुज ॥ भ० ॥७॥ समत आठारे सत्या-णवे बैसाख सुद छट दिन ॥ ॥पुज० ॥ बहु ओछवे सजम आदरीया ॥ पुरी जन कहे धीन धीन ॥ पुन० ॥ भ० ॥ ८ ॥ सुद

बारस बलुंदा मध्ये ॥ तीनाने एकण साथ ॥ पुज॰ ॥ बडी दीख्या दिवी पुज पनराजजी ॥ पगे लागा जोडी हात ॥ पुज॰ ॥ ॥ भ॰ ॥ ९ ॥ पुज पनराजजी पासे सीख्या ॥ समाचारीनी बीध ॥ पुज॰ ॥ साधु पडीकमणा थोकडा ॥ सुत्रादीक उधम कीध ॥ पुज॰ ॥ भ॰ ॥ १० ॥ पांच सुत्र कंठे कीया ॥ सांमी केसरजी तीर ॥ पुज॰ ॥ पडीया सुत्रनी बांचणी ॥ भिन्ने व्यावचमे धीर ॥ पुज॰ ॥ भ॰ ॥ ॥ ११ ॥ स्वमत्ते उधम बहु कीयो ॥ हुवा ग्यांन भंडार ॥ पुज॰ ॥ बहु सुरती पींडत भया ॥ ग्रंथ मुख साठ हजार ॥ पुज॰ ॥ भ॰ ॥ १२ ॥ स्वमत्त अरू परमत्त तणा ॥ ग्रंथ लीया पुजजी बाच ॥ पुज॰ ॥

चुप घणी चरचा तणी ॥ सुत्र न्याय पख साच॥ पुजजी० ॥ भलाही० ॥ १३ ॥ जोड कळा ज्यारी दिपती ॥ वाचे सरस वखाण ॥ पुज० ॥ कठ कळा तीखी वाचणी ॥ इमरत सरीखी वाण ॥पुज०॥ ॥ भ० ॥ १४ ॥ नर नारी समजे घणा ॥ पिवे ग्यान रस पुर॥ पुज० ॥ जाण पणो तीखो घणो ॥ हस्त वदन सनुर ॥ ॥पुज० ॥ भ० ॥ १५ ॥ भवीयण सासा छेदता ॥ करतां कवीयण काज ॥ ॥पुज० ॥ अरियण करम हटावता॥ ऐसे पुज दोलतरामजी रीखराज॥ पुज०।भ०॥ ॥१६॥ तपस्या करणने सुरमा ॥ उपवास सु ले दिन तेवीस ॥पुज०॥ थोकडारी घर मिल रही ॥ ज्याने नमाउ सीस॥ पुज ॥

॥ भ॰ ॥ १७ ॥ पुजजी सोम द्रीष्टी
सशी सारखा ॥ तपे रवीसो तप तेज ॥
॥ पुज॰ ॥ गेर गंभीर दधी जीसा ॥
दिठाई उपजे हेत ॥ पुज॰ ॥ भ॰ ॥१८॥
पुजजी आपमे गुण घणां ॥ मो मुख र-
सना एक ॥ पुज॰॥ संपुर्ण कही ना सकु ॥
जो हुवे जीभ्या अनेक ॥ पुज॰ ॥ १९ ॥
उगणीसे पंधरेरी सालमे ॥ पुजजी कीयो
पालीमे चोमास ॥ पुज॰ ॥ उपगार हुवो
आछोतरे ॥ नर नारी हुवा हुल्लास ॥ पुज॰॥
॥भ॰॥२०॥ लोढा फते मलनी बीनंती ॥
कर जोडी कीनी एम ॥ पुज॰ ॥ आसोज
वंद नवमी दीने ॥ सांभळजो धर प्रेम ॥
पुज॰ ॥ भ॰ ॥ २१ ॥ संपुर्ण ॥

अथ सतनाथ जीरो स्तवन लिख्यते
पुजजी पधारो नगरी हम तणी॥ एदेशी
सवारथ सीधथी चव करी ॥ हथना
पुर अवतारहो ॥ जीनेसर ॥ विश्वसेन
राजा तीहा ॥ न्याय करे एक सारहो जी
नेसर ॥ १ ॥ मुज वीनतडी अवधारजो॥
ए आकडी ॥ अचळा राणी अती दिपती
॥ चोसष्ट कळानी जाण हो ॥ जीने ॥
पुन्य तणा परतापसु ॥ सुपना देख हरख
आणहो ॥ जीने ॥ मु ॥२ ॥ मीरगी
होती तीण देसमे ॥ ततखीण कीनी दुरहो
॥जीने ॥ गुण नीपण नाम थापीयो। । संत
कवर गुण पुरहो ॥ जीने ॥ मु ॥३॥ पचीस
सेहेंस क्वर पदे रह्या ॥ इतनाही मंडली
क रायहो ॥ जीने० ॥ चक्र पद वीस पच

सनी ॥ षट खंड आंण वर्ताय हो
॥मु०॥४॥बरसी दांन आप देकरी ॥
ईस पुरसारी जोडहो ॥जीने०॥केवळ
तुमे लह्यो ॥ दिधा करमाने तोडहो
॥ मु० ॥ ५ ॥ चतुरबीध सींघ थां-
बरताई आखंडत आंण हो ॥ जीने० ॥
मरत धारा बरस रही ॥ पीवे भव जीव
े ॥ जीन० ॥ मु० ॥ ६ ॥ पचीस सेहेंस
पाळीयो ॥ घणा भव जीवाने

अथ सतनाथ जीरो स्तवन लिख्यते
पुजजी पधारो नगरी हम तणी॥ एदेशी
सवारथ सीधथी चव करी ॥ हथना
पुर अवतारहो ॥ जीनेसर ॥ विश्वसेन
राजा तीहा ॥ न्याय करे एक सारहो जी
नेसर ॥ १ ॥ मुज वीनतडी अवधारजो॥
ए आकडी ॥ अचळा राणी अती दिपती
॥ चोसष्ट कळानी जाण हो ॥ जीने० ॥
पुन्य तणा परतापसु ॥ सुपना देख हरख
आणहो ॥ जीने ॥ मु ॥ २ ॥ मीरगी
होती तीण देसमे ॥ ततखीण कीनी दुरहो
॥जीने ॥ गुण नीपण नाम थापीयो। । सत
कवर गुण पुरहो ॥ जीने ॥ मु ॥३॥ पंचीस
सहेस कवर पदे रह्या ॥ इतनाही मंडली
क रायहो ॥ जीने० ॥ चक्र पद बीस पंच

सेहेंस बरसनी ॥ षट खंड आंण वर्ताय हो ॥ जीने० ॥मु०॥४॥बरसी दांन आप देकरी ॥ साथे सेहेंस पुरसारीं जोडहो ॥जीने०॥केवळ ग्यान तुमे लह्यो ॥ दिधा करमाने तोडहो जीने० ॥ मु० ॥ ५ ॥ चतुरबीध सींघ थांपने ॥ बरताई आखंडत आंण हो ॥ जीने० ॥ ॥ इमरत धारा बरस रही ॥ पीवे भव जीव आंणहो ॥ जीन० ॥ मु० ॥ ६ ॥ पचीस,सेहेंस बरस संजम पाळीयो ॥ घणा भव जीवाने तार हो ॥ जी० ॥ एक लाख बरस आउं तुम तणों ॥ अंते सीध पद धारहो ॥ ॥ जी० ॥ मु० ॥ ७ ॥ रोग सोग आरथ दुरें टले ॥ जो ध्यांवे एक चीत्तहो ॥ जी० ॥ रीध सीध लीला पांमे घणी ॥ होवें मनोरथ सीधहो ॥ जी० ॥ मु० ॥ ८ ॥ संत

प्रभुजीरा नांमसु ॥ ताव तेजरा जायहो ॥ जी० ॥ मीरगी कोड रोग रेवे नही ॥ ततखीण दुर होय जाय हो जी० ॥ मु० ॥ ९ ॥ सत प्रभुजीरा गुण गावीया ॥ संपरीकी छावणी माहायहो ॥ जी० ॥ आसोज सुद दशमी दीने ॥ सोभागमलजी आणद पायहो ॥ जी ॥ मु ॥ १० ॥ समत उगणीसे षाळीसमे ॥ पुज दोलतरामजी प्रसाद हो ॥ जी० ॥ पजाबसुं आय चोमासो कीयो ॥ नर नारी पाम्या हुल्ला-सहो जीनेसर ॥ मु० ॥ ११ ॥

अथ साधुजी श्री श्री १००८ पुज्य श्री रुघनाथजी महाराजको स्लवन लिख्यते ॥ कोयलो परवत धुदलोरे लाल एदेशी ॥ अरीहत सीधने आगीयारे लाल-॥

उवजाया साधु सुधरे सोभागी ॥ गुणवं-
तांरा गुण कीधांरे लाल ॥ इधकी खुले
ज्यांरी वुधरे सोभागी ॥ १ ॥ पुज रुघ-
पतजी दिपतांरे लाल ॥ ए टेर ॥ तारण
तीरण जीहांजरे सोभागी ॥ चोथा आरा-
री वांनगीरे लाल ॥ परतख दिसे छे आ-
जरे सोभागी ॥ पुज० ॥ २ ॥ सोजतमे
दिख्या ग्रहीरे लाल ॥ घणा लाडने को
डरे सोभागी ॥ पुज वुधरजी गुरु कनेरे
लाल ॥ छती सगाई दिवी छोडरे सोभा-
गी ॥ पुज० ॥ ३ ॥ घणा ग्रंथ मुंडे की-
धारे लाल ॥ थोडा वरसमे माय हो सो
भागी ॥ वुध जीणारी नीरमळीरे लाल ॥
घणा साधांने मन भायहो सोभागी ॥
॥ पुज० ॥ ४ ॥ हलवे नवकार उच्चरेरे

प्रभुजीरा नांमसु ॥ तांव तेजरा जायहो ॥ जी ॥ मीरगी कोढ रोग रेवे नही ॥ ततखीण दुर होय जाय हो जी० ॥ मु ॥ ९॥ सत प्रभुजीरा गुण गावीया ॥ सोपरीकी छावणी माहायहो ॥ जी० ॥ आसोज सुद दशमी दीने ॥ सोभागमलजी आणद पायहो ॥ जी ॥ मु ॥ १० ॥ समत उगणीसे चाळीसमे ॥ पुज दोलतरामजी प्रसाद हो ॥ जी० ॥ पजावसु आय घोमासो कीयो ॥ नर नारी पाम्या हुल्लासहो जीनेसर ॥ मु ॥ ११ ॥

अ १ सा गुजी श्री श्री १००८ पुज्य श्री म्यनाथजी महाराजको स्तवन लिख्यते

॥ कायल्या परबत धुदलोरे लाल एदेशी ॥

अरीहन्त सीधन आरीयारे लाल ॥

उवजाया साधु सुधरे सोभागी ॥ गुणवं-
तांरा गुण कोथांरे लाल ॥ इधकी खुले
ज्यांरी बुधरे सोभागी ॥ १ ॥ पुज रुघ-
पतजी दिपतांरे लाल ॥ ए टेर ॥ तारण
तीरण जीहांजरे सोभागी ॥ चोथा आरा-
री बांनगीरे लाल ॥ परतख दिसे छे आ-
जरे सोभागी ॥ पुज० ॥ २ ॥ सोजतमें
दिख्या ग्रहीरे लाल ॥ घणा लाडने को
डरे सोभागी ॥ पुज बुधरजी गुरु कनेरें
लाल ॥ छती सगाई दिवी छोडरे सोभा-
गी ॥ पुज० ॥ ३ ॥ घणा ग्रंथ मुंडे की-
यारे लाल ॥ थोडा खरसनें भाय हो सो
भागी ॥ बुध जीणारी नीरमळीरे लाल ॥
घणा साधांने मन भायहो सोभागी ॥
॥ पुज० ॥ ४ ॥ इलमें नवकार उचरेरे

लाल ॥ वीचत्र प्रकारना भावहो सोभा-
गी ॥ अवसर प्रखदा देखनेरे लाल ॥
जाडो करे जमावहो सोभागी ॥ पुज० ॥
॥ ५ ॥ सुत्र अरथ कथा कहीरे लाल ॥
मेले परखदारा थाटहो सोभागी ॥
नर नारी गाम नगरमेरे लाल ॥
॥ निस दीन जोवे ज्यारी वाटरे सोभागी
॥ पु० ॥ ६ ॥ चीत्तमे चुपज अती घणी
रे लाल ॥ उदम करे दीन रातरे सोभागी
॥ जीहा पुज विचरे जठेरे लाल ॥ हलवो
पडे मीथ्यातरे सोभागी ॥ पुज० ॥ ७ ॥
पाथीया वद समे गीयारे लाल ॥ बिजाइ
मत मायहो सोभगी ॥ हेत जुगत सुत्र
करीरे लाल ॥ आणीया मारग थायहो
सोभागी ॥ पुज० ॥ ८ ॥ सुत्र हेत कथा

तणीरे लाल ॥ चरचा करे भली रीतरे
॥ सो० ॥ स्वमतेन अनमतीयारे लाल ॥
जाय नसके ज्यांसे जीतरे ॥ सो० ॥ पु०॥
॥ ९ ॥ जोर करे जीका जुगतसुंरे लाल ॥
इमरत रस ज्यांणी वांणरे ॥ सो० ॥ सी
लोक तुका प्रस्ताव सुंरे लाल ॥ गाळे
अहंकारीयारा मांनरे ॥ सो० ॥ पु० ॥
॥ १० ॥ सुत्र कथा हेत चोपइरे लाल ॥
ओरही बोल न चालरे ॥ सो० ॥ ली
ख्यांनो उदम घणोरे लाल ॥ ले
पांना मे गालरे ॥ सो० ॥ पुज० ॥ ११ ॥
पांना पाटी चीत्रामनारे लाल ॥ भाव सु-
णावे आपरे ॥ सो० ॥ नर नारी सुण
देखणेरे लाल ॥ सुंस लेई टाले पापरे
॥ सो० ॥ पुज० ॥ १२ ॥ हीण पुन्या जीवां

भणीरे लाल ॥ पुजना गुण नही भायरे ॥ सो ॥ पिण गुण जेहना छे घणारे लाल ॥ म्हासु पुरा कह्या नही जायरे ॥ सो ॥ पुज० ॥ १३ ॥ पोथी ग्रथनो स ग्रह करेरे लाल ॥ ग्यान वधारण काजरे ॥ सो० ॥ साध साधवीयांरे कारणेरे ल्याल ॥ देवे घणाने साजरे सोभा-गी ॥ पुज ॥ १४ ॥ कजीयो कागे सुहावे नहीरे लाल ॥ धीमी ज्यारी चालरे ॥ सो ॥ तीणसु आपकने रहर लाल ॥ नग जीन टोडर मल्लरे ॥ सो ॥ पु ॥ १५॥ केइ टोळारा साध साध्र वीरे लाल ॥ जीव परूपे लालरे ॥सो०॥ ॥ घणा जीणागे सुत्र न्यायथीरे लाल ॥ दिवी मका टालरे ॥ सो ॥ पु० ॥

॥ १६ ॥ सौष्य फाटा टोला माह्यथी रे लाल ॥ एको करने तेररे सोभागी ॥ तीहांसुं पीण चरचा करीरे लाल ॥ हुवा तेरे छीन वीखेररे ॥ सो॰ ॥ पु॰ ॥ १७॥ बीजाई साध साधवीरे लाल ॥ आचार सील रूडी रीतरे ॥ सो॰ ॥ वळे वीसेख पुज तणारे लाल ॥ पुरीछे परतीतरे ॥ सो॰ ॥ पु॰ ॥ १८ ॥ भव जीव कोई आया थकारे लाल ॥ समजावणरो कोडरे सोभागी ॥ पर उपगारने कारणेरे लाल॥ आयो आहार देवे छोडरे ॥ सो॰ ॥ पु॰॥ ॥ १९ ॥ चुत्रवीद सींगने वीखेरे लाल॥ जो कोइ हुवे अकाजरे ॥ सो॰ ॥ तीणरो उदीव सुहावे नहीरे लाल ॥ मुंडे ज्यांरे लाजरे सोभागी ॥ पु॰ ॥ २० ॥

मोठा उत्तम साधणीरे लाल ॥ भरे साख पर पुठरे सोभागी ॥ भरोसो भारी घणोरे लाल ॥ जाणे नहीं बोले झुटरे सोभागी ॥ २१ ॥ उत्तम साधाना गुण कीधारे लाल॥इधकी दीपे ज्यारी जोतरे सोभागी॥ उतकृष्टो रस उपनोरे लाल ॥ बाधे तीर्थ कर गोतरे सोभागी ॥ पु० ॥ २२ ॥ दिठा सुणीया जीवु भाखीयारे लाल ॥ सरमी ज्यारी सोयरे सोभागी ॥ इधकी ओछी इणमे हुवेरे लाल ॥ तो केवळी मालम होयरे ॥ सो ॥ पु० ॥ २३ ॥ प्रथम वय मजम लीयोरे लाल ॥ पट काया रीछ पालरे ॥ सो० ॥ टोळामे गच्छ नायकारे लाल ॥ जीवता रह्यो चीरण काळ ॥ सो ॥ पु ॥ २४ ॥ सीत्या-

शीये दिक्षा ग्रहीरे लाल ॥ जेष्ठ मास बीज जांणरे ॥ सो० ॥ गुण जेहेना जेमल कहेरे लाल ॥ जीनजीरा वचन प्रमाण रे ॥ सो० ॥ पु० ॥ २५ ॥ संपुर्ण ॥

अथ तेरे पंथी आमना मत्तके उपर ग्यानचरचा स्तवन लिख्यते

॥ दुहा ॥ या समकत सुणतां थका ॥ राखे रोस अपार ॥ तीणरे सीरपर लागसी ॥ चरण पटकी मार ॥ १ ॥

ढाळः—प्रथम उठीया पापी पुरा ॥ गद्धा गुरांकां गेरी ॥ पुन्य हीणने दुष्ट प्रणामी ॥ वित्तरागरा बैरी ॥ सुण ज्यो पंच व्रत नही पाले ॥ पडीया चोर निंघारे चाले ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ गिणातांमे गुरुका गुणछे ॥ सत्र देखलो साखी ॥ निगुणाहैं

सो जावे नारकी ॥ या भगवंता भाखी
॥ सु ॥ २ ॥ भड सुरो भीटा पर जावे॥
चोग्वी वस्त न चावे ॥ उतराधेन पाचमी
गाथा ॥ श्री जीनराज बतावे ॥ सु ॥
॥ ३ ॥ जीव मातररो सुख नहीं चावे ॥
झरग्वा बोले झुटा ॥ दान दयारो भाव
न जाणे ॥ परतख हीया फुटा ॥ सु० ॥
॥ ४ ॥ वाता जायने करे ग्यानरी ॥
ल्डा निणमु लडसी ॥ झगरा कोरा झुटा
बोला ॥ कुतरा कुबा कज्या करसी
॥ स ॥ ५ ॥ निगणा कपट चलावे नागा॥
[illegible] मार्ग ॥ दसमी काळक माहे
[illegible] ॥ [illegible] वाळमसारी ॥ सु ॥ ६ ॥
[illegible] [illegible]शी नहीं आसता ॥ भोला
[illegible] ॥ भवसागरम तीरसी भमता

उतराधेन प्रमाणे ॥ सु० ॥ ७ ॥ चुका कहे बिरने चोडे ॥ कारलोपना किधी ॥ पाप तणो तो पंथ पकडीयो ॥ निव नरकरी दीधी ॥सु०॥८॥ चवडे न कहो चोरा थेंतो ॥ परतख दीसो पापी ॥ जग तारण जिन राजरी ॥ इतरी बात उत्थापी ॥ सु० ॥ ९ ॥ आचारंग नेम अधेने ॥ बिर तणीछे बांणी ॥ किंचत पाप कियो नही गोतम ॥ जिण सासण सेह नांणी ॥ सु० ॥ १० ॥ सेणा बात सुणे नही सखरी ॥ मुंडे बोले मीठा ॥ जिवां तणा तो दुसमण जबरा ॥ परतख जगमे दिठा ॥ सु० ॥ ११ ॥ सीधंतामे जगत जीवनी ॥ सांता बेदणी सुझी ॥ अभय दांनने मुगत सुखारी ॥ गोतम सांमी

वुझो ॥ सु० ॥ १२ ॥ संका घाल कहे
श्रावगने ॥ आल धरे अपराधी ॥ देता
दान भावना फेरे ॥ ताने खुटे वाधी ॥
सु० ॥ १३ ॥ मगज धरने कहे मुरखा ॥
जगमे म्हेंइज साधु ॥ घात अनती हो-
सी थारे ॥ फिर फिर पडसी बाधु॥ सु०॥
॥ १४ ॥ निंद्या नकरो किणरी पराई ॥
मिधतामे साची ॥ परी भमणते परीया
करसी ॥ ब्रेहत कळपमे बाची ॥ सु०॥
॥ १५ ॥ भड सुरी भडसुरो जायो ॥
पाप नजायो पापी ॥ ओतो मरने गयो
नारकी ॥ खोटी सरदा थापी ॥सु०॥१६॥

चेत मतीनी आमना मत्तके उपर
ग्यान चरचा स्तवन लिख्यते

सासण नायक दियो उपदेस ॥ धरम

करो जीउं मीट जावे कळेस ॥ ग्यांन दर
सण चारीत्र तप भाव ॥ इणकु अराध्या
भवी जीन तीरणरो डाव ॥ १ ॥ थें जीन
जीरा बचन हिये धरोजी ॥ तुमे जीव
हणीने पुजा कांई करोजी ॥ ए आंकणी ॥
सतरे भेदे पुजा लेइ नांम ॥ पट काय
जीवांरा करोछोजी हांम ॥ इम किम रींजे
श्री बीतराग ॥ जीके आठारे पापारा कर
बेठाजी त्याग ॥ २ ॥ पुजा करावो साधु
नांम धराय ॥ इसरो अंधेरो नही जीन
धरम महाय ॥ महारी मातानें भळे क-
हीजेजी बांझ ॥ दिन दोफेरा कीम थाये-
जी सांज ॥ ३ ॥ प्रभुने अंगी रचो फेर
गेहेणा पेहेराय ॥ नाटक करो बळे ताळ
बजाय ॥ धामक धया कर चावोजी मोख॥

जीण मामो पडीयो जावणरो देवलोक ॥ ४ ॥ प्रभु त्यागी हुवा ज्याने भोग लगाय ॥ ये खळ गळ कीधोजी एकण भाव ॥ भोळा नजाणे गाडरी प्रवाय ॥ सीख दिया चोर दडेजी सहाय ॥ ५ ॥ मतरे प्रकारे करी जीवाने राख ॥ ए पुजा कही सुत्रनी साप ॥ भावसु पुजो श्री अरिहन देव ॥ सत वा सील चदन तु अगरज खेव ॥ ६ ॥ आचारग प्रसण व्याकरण पाट ॥ दया पाळो जीऊ वदे पुनगजी थाट ॥ साठ नाम कह्या दयारा माय ॥ जिनमें जीव रीस्या ते पुजा लेवा जोय ॥ ७ ॥ महणो महणो बाणीतो श्रीजीनराज ॥ ये हस्याध रम कर काइ कियाजी अकाज ॥

तीर्थंकर ल्यो तीन काळरा देख ॥ सुत्र आचारंगमे बांणीजी एक ॥ ८ ॥ दयारा सागर कह्या श्री भगवांन ॥ थें जीव ह-णीने ॥ कांई तोडोजी तांण ॥ फुल चडा वो फेर पाणी ढोळ ॥ धरम बतावो थां रे घटमेजी घोळ ॥ ९ ॥ छ कायनो कुटो कर मानोजी धरम ॥ ये बातांसुं बंदे जादाजी करम ॥ मंद बुधी कह्या प्रसंन व्याकरण महाय ॥ सुगडायंग मर नरके जाय ॥ १० ॥ नवो प्रसाद करावेजी कोय ॥ ज्यांने सुरग बारमो बतावेजी सोय ॥ जिव हण्यासुं जावे मो ख सुरग ॥ तो चक्र बर्त वासुदेव जी वुं जावेजी नरग ॥ ११ ॥ उज्जवणा करणें टेलोवोजी पाप ॥ बळे रा रुड दा

जीण सासो पडीयो जावणरो देवलोक ॥ ४ ॥ प्रभु त्यागी हुवा ज्याने भोग लगाय ॥ ये खळ गळ कीवोजी एकण भाव ॥ भोळा नजाणे गाडरी प्रवाय ॥ सीख दिया चोर दढेजी महाय ॥ ५ ॥ सतरे प्रकारे करी जीवाने राख॥ए पुजा कही सुत्रनी साप ॥ भावसु पुजो श्री अरीहत देव ॥ सत वा सीळ चढन तु अगरज खेव ॥ ६ ॥ आचारग प्रसण व्याकरण पाट ॥ दया पाळो जीऊ वदे पुनराजी थाट ॥ साठ नाम कह्या दयारा साय ॥ जिनम जीव रीस्या ते पुजा लेरा नाय ॥ ७ ॥ महणा महणा वाणीनो श्रीजीनराज ॥ ये हस्याध रम कर काइ क्रियाजी अकाज ॥

तीर्थंकर ल्यो तीन काळरा देख ॥ सुंत्र आचारंगमे बांणीजी एक ॥ ८ ॥ दयारा सागर कह्या श्री भगवांन ॥ थें जीव हणीने ॥ कांई तोडोजी तांण ॥ फुल चडावो फेर पाणी ढोळ ॥ धरम बतावो थां रे घटमेजी घोळ ॥ ९ ॥ छ कायनो कुटो कर मानोजी धरम ॥ ये बातांसुं बंदे जादाजी करम ॥ मंद बुधी कह्या प्रसंन व्याकरण महाय ॥ सुगडायंग मर नरके जाय ॥ १० ॥ नवो प्रसाद करावेजी कोय ॥ ज्यांने सुरग बारमो बतावेजी सोय ॥ जिव हण्यासुं जावे मोख सुरग ॥ तो चक्र बर्त बासुदेव जीवुं जावेजी नरग ॥ ११ ॥ उज्जवणा करणें टैलाबोजी पाप ॥ बळे राफड दा

जीण सासो पडीयो जावणरो देवलोक ॥ ४ ॥ प्रभु त्यागी हुवा ज्याने भोग लगाय ॥ ये खळ गळ कीधोजी एकण भाव ॥ भोळा नजाणे गाडरी प्रवाय ॥ सीख दिया चार दढेजी सहाय ॥ ५ ॥ सतरे प्रकारे करी जीवाने राख ॥ ए पुजा कही सुत्रनी साप ॥ भावसु पुजो श्री अरीहन देव ॥ सत वा सीळ चदन तु अगरज खेव ॥ ६ ॥ आचारग प्रसण व्याकरण पाट ॥ दया पाळो जीऊ बदे पुनगजी थाट ॥ साठ नाम कह्या दयारा माय ॥ जिनमे जीव रीस्या ते पुजा लेवो जोय ॥ ७ ॥ महणो महणो वा णीतो श्रीजीनराज ॥ ये हस्याध रम कर काई कियोजी अकाज ॥

मावे ॥ मुरख मांडयो जाळजी ॥ १ ॥
नीणव जाणो इण चळगतसुं ॥ ए आंक-
णीं ॥ दुष्टारी आ सरदा देखो ॥ साध
पणो दियो खोयजी ॥ पुरो मारग काळ्यो
कुमती ॥ दान दया उठाया दोयजी
॥ नी० ॥ २ ॥ साध पणारो सांगज धां
रयो ॥ पाप गीने छुडाया जीवजी ॥
पंच माहाव्रत पुरा पडीया ॥ ज्यारे नहीं
दयारी निवजी ॥ नी० ॥ ३ ॥ गायांरो
गोकल बाडामे ॥ आंण पहुंती आगजी ॥
काढे जीणने पाप बतावे ॥ माथां ज्यांरां
भागजी ॥ नी० ॥ ४ ॥ काढण वाळो धर
मज जाणे ॥ तो लागो पाप अंघोरजी ॥
या सरधांने साधु केहेवावे ॥ तीके तीर्थ
कररा चोरजी ॥ नी० ॥ ५ ॥ भरीया भाररो

म दिरावोजी आप ॥ नांम लेइलो प्रभु देवळ ठोड ॥ वें त्यागी थया गया मोख करम तोड॥ १२ ॥ तारणतो हुवा वीतराग साध॥ थें करोंसो ओ कुणसो जी माग ॥ निरबध मारग दाख्यो जीनराज ॥ इणने अराध्या सरे आतम काज ॥ १३ ॥ बीना भरतार चोडे सुवे नार ॥ ते गवादे सिलीया चोकीजी दार ॥ जोवो इणरी किम रहे सरम॥ थें जीव हणीने काई कर रह्या धरम ॥ १४ ॥ सपुर्ण ॥

तेरे पथी आमना मतके उपर
ग्यान चरचा स्तवन लिख्यते

इण आरामे नीणव वीगरीया ॥ दुखम पचम काळजी ॥ बोगा लोकाने भर

बतावे ॥ तीके नीश्चे नही अणगारजी ॥ नी० ॥ १० ॥ कोई परकाळो चोर ले जावे ॥ कोई मुपती दे धरम जांणजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ आ पांखडी-यानी वांणजी ॥ नी० ॥ ११ कोई कीण-हीने कुवामे नाखे ॥ कोई पाळे जांणी धरमजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ मुरख बांधे माथा कमरजी ॥ नी० ॥१२॥ कोई झबकेरे कोई झटके मारे ॥ मुसल-मान रजपुतजी ॥ प्रांण बचायारो पाप बतावे ॥ जीहां दीया मांथी गतरा सुत-जी ॥ नी० ॥ १३ ॥ दांन दियामे पाप बतावे ॥ नीनव नीच करमरा पुतजी ॥ नीनव सरदा घटमे पेटी ॥ ज्यांणे लाग्यो भुतजी ॥ नी० ॥ १४ ॥ कोई सतीरो

गाहो आवे ॥ मारगमे सुतो बाळजी ॥
दया देख कोइ लेवे मानव ॥ तीणने
पाप कहे चडाळजी ॥ नी० ॥ ६ ॥
तीमाळया माहेमु टाबर पडतो ॥ कोई
झेले उरो लेवे देखजी ॥ झेले जीणने
पाप बतावे ॥ ए साध नही छे भेकजी
॥ नी० ॥ ७ ॥ कोई कीणहीरो गळो
मरोसे ॥ कोई बरजे धरम जाणजी ॥
दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ ए दुष्टारा
अई नाणजी ॥ नी० ॥ ८ ॥ को येक
बेठो किडीया काचडे ॥ कोई बरजे पुरख
सुग्याणजी ॥ दोनु जीणाने पाप ब-
तावे ॥ मुरख घोर अग्यानजी ॥नी०॥९॥
कोयेक ग्राम बाळणने ढको ॥ कोइ बर
जे दया भडारजी ॥ दोनु जीणाने पाप

बतावे ॥ तीके नीश्चे नही अणगारजी ॥ नी० ॥ १० ॥ कोई परकाळो चोर ले जावे ॥ कोई मुपती दे धरम जांणजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ आ पांखडीयानो वांणजी ॥ नी० ॥ ११ कोई कीणहीने कुवामे नाखे ॥ कोई पाळे जांणी धरमजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ मुरख बांधे माथा कमरजी ॥ नी० ॥१२॥ कोई झबकेरे कोई झटके मारे ॥ मुसलमान रजपुतजी ॥ प्रांण बचायारो पाप बतावे ॥ जीहां दीया मांथी गतरा सुतजी ॥ नी० ॥ १३ ॥ दांन दियामे पाप बतावे ॥ नीनव नीच करमरा पुतजी ॥ नीनव सरदा घटमे पेटी ॥ ज्यांणे लाग्यो भुतजी ॥ नी० ॥ १४ ॥ कोई सतीरो

सीळज खडे ॥ कोई पुनवंत राखे पाल-
जी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ महा
मीथ्यातमे लालजी ॥ नी० ॥ १५ ॥ कोई
एक बेस्याने घर देवे ॥ कोय देवे पोमा
ने साळजी ॥ दोनु जीणाने पाप वतावे ॥
ज्यारी सरदा हुई आल मालजी ॥ नी. ॥
॥ १६ ॥ कोई भुखाने भाटा मारे ॥ कोई
रोटी देवे पावे छासजी ॥ दोनु जीणाने
पाप वतावे ॥ ज्यारो हुवो ग्यानरो नास-
जी ॥ नी० ॥ १७ ॥ मास पारणे कोई
जेरज पावे ॥ कोई पावे दुध निवातजी ॥
दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ देखो वीक
ळागी वातजी ॥ नी ॥ १८ ॥ गोसाळा
ने वीर वचायो ॥ सुत्र भगोतीरो पाठ-
जी ॥ नीनर भगवतने भोळा जाणे ॥

ज्यांरी पुन्याई घाटजी ॥ नी० ॥ १९ ॥
विर कदे नही होवे भेळा ॥ नही लगा-
वे दोखजी ॥ ज्यां पुरसांने दोप बतावे ॥
करणी ज्यांरी फोकजी॥नी०॥२०॥ भगवंत
ने पीण भारी करमा ॥ लागो जाणे पाप
जी ॥ मनरा लाडू खावे मुरख ॥ माटो
मारग थापजी ॥ नी० ॥ २१ ॥ बुधतो
बुडगई नीनवांरी ॥ जीण दियो अरीहंत-
ने आळजी ॥ तीके गुरसेती कहो किम
गुदरे ॥ धुर दियो वीनाने वाळजी ॥नी०॥
॥ २२ ॥ हिरा माहे हुंता भेळा ॥ वांने
दिया काकरा टाळजी ॥ रीसां बळतां अ-
वगुण बोले ॥ बांधे गुरांसु चालजी ॥नी०॥
॥ २३ ॥ भांगळ कुटळ करकर भेळा ॥
सामामांडे सींगजी ॥ बेसरमाने भारी

करमा ॥ हृय बेठा बाबारा धींगजी॥नी०॥
॥ २४ ॥ उर बोलणने नही कोई काचा ॥
जमाळी ज्यु जोयजी ॥ भगवत आगे
मृखा भाण्यो ॥ हु केवळ ग्यानी होयजी
॥ नी० ॥ २५ ॥ अरीहन आगे झुटज
बोल्यो ॥ तो हीवरासु बातजी ॥ दान
दयामे पाप बतायो ॥ जीन धवले जाणो
बातजी ॥ नी ॥ २६ ॥ दाण दयारो
कोई नीरणो पुछ ॥ तरे बोले बळीने बो-
लजी ॥ पुछ्या उत्तर देवे नही पाछो ॥
कोई कुहेन देवे मेळजी ॥ नी ॥ २७ ॥
चीत लगाय ठोटाम चाले ॥ गातीरे
देप गाठाजी ॥ नीची गरदन चाले नीणव॥
पिण घटमे घणीज आटजी ॥ नी० ॥
॥ २८ ॥ दामका भरतां धप धप चाले॥

जठे इरज्या नीरती जोयजी ॥ घणा कों-
सारी मजल कर जावे ॥ कपटी स्वान
लणी परे जोयजी ॥ नी० ॥ २९ ॥ फुंख
फुंखने पावज मेले ॥ बंदर जीम नर ला
रजी ॥ जीम झीणी चाल छोटामे चाले ॥
कपटी चाले कपट आचारजी ॥ नी॥३०॥
लुगडायंगेर लेरसे अर्थने ॥ अरीहंत भा-
ख्यो एमजी ॥ नीणव नीकळसी साधां
महासुं ॥ ए परतख दिठी जेमजी ॥नी०॥
॥ ३१ ॥ मनमे जाणे म्हें मारग काढ्यो ॥
हुवा रहे बडा भीवजी ॥ अंबुजपै लपराई
मांडी ॥ नीणवरी देही नीचजी ॥ नी० ॥
॥ ३२ ॥ चोरासी माहे चाल्या जासी ॥
दांन दया उठाई दोयजी ॥ साधांरी पीण
निंधा मांडी ॥ निणव दियो जमारो खो-

थनी ॥ नी ॥ ३३ ॥ ए साभळने निणव सरधा ॥ नही माने पुनवत जीवजी ॥ आ सुणने सरदा नीकी राखो ॥ ज्यारो होसी परम कल्याणजी ॥ नी० ॥ ३४ ॥ ए छतीसी नही कोई छानी ॥ नही इण मे मीनने मेपजी ॥ जो कीणरा मनमे हुवे सका ॥ तो अरु षरू लेवो देखजी ॥नी०॥ ॥ ३५ ॥ सपुर्ण ॥

चेतमतीनी आमना मत्तके उपर
ग्यान चरचा स्तवन लिख्यते

श्रावग धरम करो सुख दाई ॥ एदेशी

दया भगोती छे सुखदाई ॥ मुगत पुरीरी साईजी ॥ साठ नाम दयाना चाल्या॥ प्रसन्न व्याकरण माहीजी ॥ १ ॥ इस्या धरम कुगुरानी वाणी ॥ ए आकर्णी ॥

हंस्या आद अनादरी सेंधी ॥ बछरो दु-
गण धावेजी ॥ छोटा मोठा कर कर हर
खे ॥ गुरू बिन ग्यांन न पावेजी ॥ २ ॥
धरम अपुरब करतां दोरो ॥ इंद्रीया सवा
द घटावेजी ॥ हंस्या करतां धमक धय॥
भोळाने मन भावेजी ॥ ३ ॥ धरम बतावे
सुरग बारमो ॥ नवो प्रसाद करावेजी ॥
इण बातां देव लोक सीधावे ॥ तो धन-
वंत नरग न जावेजी ॥ ४ ॥ लांखा क्रो
डारा दरब लगावे ॥ कुगुर मीली वेही
कावेजी ॥ तीका चुरण भाषा दीखावे ॥
गोळा गुंथ चलावेजी ॥ ५ ॥ एक सुत्रनी
वात नही मानोतो ॥ सगळा सुत्र देखो
जी ॥ हंस्या कर कर कुगत पहोतां ॥
तीहां मार तणो नही लेखोजी ॥ ६ ॥

जीण सासणनी नींव दया उपर ॥ खोजी हुवे तीको पावेजी ॥ हस्या माहे धरम बतावे ॥ जल मथीया घीरत नहीं आवेजी ॥ ७ ॥ जीण आळाते पापना थानक ॥ महा नमित उत्थापीजी ॥ देवरा भोजग पेट भरीया ॥ हींना चारीया थाप्याजी ॥ ८ ॥ देखा देखी वावर पडीया॥ आधा आगळ आधोजी ॥ पुनरा थाट दयासु वधमी ॥ नही हस्यासु सधोजी ॥ ९ ॥ पच महा व्रत साधुजी लीना॥ दुर भागा इक्यासीजी ॥ ते हस्याने रूरी जाणे ॥ तो बरतमे होय बीनासाजी ॥ १० ॥ देस थको श्रावग व्रत पाळे ॥ हस्या करे घर बेठोजी ॥ जो हस्याने अछी जाणेतो ॥ समगत पग नहीं सेंठोजी ॥ ११ हस्या

मांहे धरम परुपे ॥ ए अनारजनी बांणीजी ॥ आचारंग सुगडायंगमे सुणतां ॥ नरग तणी सेंनाणीजी ॥ १२ ॥ ग्याता अंगे द्रोपदा पुंजी ॥ परणे वांने बारेजी ॥ जो द्रोपदा श्रावका हुवे तो ॥ पांच धणी कीम धारेजी ॥ १३ ॥ तेहेणे समगत कि ण बीध आवे ॥ नीहाणो नही पुगोजी ॥ मदने मांस पचावें कांनो ॥ श्रावग आणें सुंणोजी ॥ १४ ॥ सुर सुरयाबे परतमा पुंजी ॥ राज बेसणने ठांणोजी ॥ बीजी बीरीया पुंजी नहीं दीसे ॥ बीजे देव इम जाणोजी ॥१५॥ आणंदने आळावे भाकी ॥ प्रथही चेत न वंदेजी ॥ साधु हुयने भीली या जंमाळी ॥ ते आणंद नही बांधेजी ॥ १६ ॥ अरीहंतले. अरीहंतना ग्यांने

अमर वदे पेमोजी ॥ चेइ अरथ प्रथमाने वादेतो ॥ साधुन वादसे केमोजी ॥१७॥ परमींदर दोनुने लगा ॥ साधुने जाय-जुहारोजी ॥ प्रलमाने दोखणसु लागो॥ ते पुजताने वारोजी ॥ १८ ॥ जगा वींदोया चारण वादता ॥ केवळ ग्यान के नाइजी ॥ बीन आळोया बिरादक भाण्या ॥ मानुं स्रोत्र बीन नाइजी ॥ ॥ १९ ॥ चमरने इधकारे चरचा ॥ तीहां तुमे प्रथमा जाणोजी ॥ प्रथमातो सुर लोक्मे हुती ॥ पीण बीर वचाया प्राणो-जी ॥ २० ॥ अरीहत चेइ साधुनो सरणा ॥ तीहा तुमे आटो आणोजी ॥ चेइ सबद छद मस्त जीने सर ॥ तीजो सबद इम पीछाणो जी ॥ २१ ॥ राजा

नगरा दीक सीणगारीया ॥ सेन्यासुं पर बरीयाजी ॥ जीण आरममे धरम बतावे ॥ तो लागे सावज किरीयाजी ॥ २२ ॥ मांन बंदाई कारण कीधा ॥ रीधवंत बिरीधकर गरजेजी ॥ संसारच्यानो छांदो जाणी ॥ भगवंत तेनही बरजेजी ॥ बांदण नी आग्या दीधी ॥ तीहां तुमे धरम पिछाणोजी ॥ तीखुत्तो गुण बंदणा कीधी ॥ भावे सुणो बखांणो जी ॥ २४ ॥ सुरीयाभने नाटकनी बीरीया ॥ भगवंत चुपज कीधीजी ॥ बांदण कारण आग्या मांगी ॥ भगवंत हरखे दीधीजी ॥ २५ ॥ तीर्थं करने धरमे बेठांणे ॥ साधु न बंदे कोई जी ॥ तो साधु प्रतमा न कीम बंदे ॥ अथसे एक न होईजी ॥ २६ ॥ चामर

छत्र सींघासण छाजे ॥ भगवंत आप विराजेजी ॥ भगवनरे मुरछा नही काई ॥ देव तणी चुतराई जी ॥ २७ ॥ बीजो साधु इण बाँध सेवे ॥ करम सुळी पावेजी ॥ भगवतरे इरीया भई कीरीया ॥ तीजे समे खपावेजी ॥ २८ ॥ गोसाळो नीं दा कर बोल्यो ॥ भगवत रीध कीम माणोजी ॥ साध कहे भगवत वीतरागी ॥ तु धरमनो मरम न जाणो जी॥२९॥ गोतमने पाखडी बोल्या ॥ थे सुधा व्रत नहीं पाळोजी ॥ उठो बेठो हालो चालो ॥ थे पाप किमवीध टाळोजी॥ ३० ॥ म्हे साधु म्हा आचारी ॥ करा छ कायनी टाळी जी ॥ यारी म्हेणी पइज मुरख ॥ विरत विनाऊ गाळोजी ॥ ३१ ॥ च्यार निखे-

पा सुत्रे चाल्या ॥ भाव वीना कीस मां॰ नोजी ॥ तीन बोलमे गुण नहीं लाधे ॥ भाव मील्या परधानोजी ॥ ३२ ॥ सुत्रमे चरचा बहुली चाली ॥ केहता लागे बारोजी ॥ हलु करमी हंस्यासुं डर सी ॥ तेनो खेवो पारोजी ॥ ३३ ॥ संपुर्ण ॥

अथ साधु मुनीराजको आचार स्तवन

साधुजीरो मारगरे सुध थें परखजो ॥ कठण घणो छे पंथ ॥ भवीकजीन ॥ नाम मित ररे साध दिसे ॥ घणा पिण मुसकल हे परमारथ ॥ १ ॥ भवीकजी ॥ साधु जिरो मारगरे कठन कह्यो केवळी ॥ ए आंकणी ॥ उत्तम प्राणी हुवेते आदरे ॥ छोड संसारना फंद ॥ एक वेळाइरे सु॰ ध आराधियो ॥ वरते परमाणंद ॥

॥ भ० ॥ सा० ॥ २ ॥ साची समगतरे
पेली वीना तणी ॥ इण उपर मद्दाण
॥ भ० ॥ आहार पाणींनिरे सुध
करे गवेखणा ॥ ते पामे निरवाण
॥ भ० ॥ सा० ॥ ३ ॥ दोख बयाळीस
हो टाळे वेहेरता ॥ चुतर ते नर जाण
॥ भ० ॥ पाच न लगावेरे मुनी मादळा
तणा ॥ जीणवर बचन प्रमाण ॥
॥ भ ॥ सा० ॥ ४ ॥ नाम धरावेरे
मुनीवर मोठका ॥ लेवे आधा करमी
आहार ॥ भ० ॥ त्यारी करणिरे लेखा
मे नही ॥ जाणो नीपण छार ॥ भ ॥ सा०॥
॥ ५ ॥ सुत्र भगवती माहेरे तुमे देख
ल्यो ॥ आधा करमी खाय ॥ भ० ॥
जीणरा घटमेरे दया रहे नही ॥ भमसे

च्यारू गत माहा ॥ भ० ॥ सा० ॥ ६ ॥
इमरत रस सरीखो पीण इधकी कही ॥
श्रीजीनवरनी वांण ॥ भ० ॥ मेहे जीम
बरसे हो मंडळ उपरे ॥ ले आपतणो रस
तांण ॥ भ० ॥ सा० ॥ ७ ॥ सीतज एकोरे
भीळे सुध आहारमे ॥ आधा करमीनी
होय ॥ भ० ॥ तेतो आहाररे भोगवे नही॥
परठण चाल्याछे जोय ॥ भ० ॥सा० ॥८॥
गुणवंत मुनीवररे आया बेहेरवा ॥ असु-
झतो आहार धांमे नरनार ॥ भ० ॥ उण
घरसुरे आहार नही लेवणो ॥ ओ साध
तणो आचार ॥ भ० ॥ सा० ॥ ९ ॥ कदा
स कोईरे कारज भोगवे ॥ रसनो गीरधी
आहार ॥ भ०॥ तो सुगडायंग सुत्ररे पेला
सुत खंडमे ॥ दोय पखनो सेवणहार

॥ भ ॥सा ॥ १० ॥ ठामठाम घणी जा-
थगारे सुत्रमे देखलो ॥ आहार सुध उपरे
तान ॥ भ ॥ वुध पीण सर्मी परगमे
म्मर्मा ॥ यें सुत्र लेजो मानके ॥भ०॥सा ॥
॥ ११ ॥ घर छोडीरे सजम आदरे ॥ पीण
हुवो रहे ग्रस्तनो दास ॥भ०॥ ताक ताक
जावरे ताजा घरा गोचरी ॥ तो साध-
पणामु कह्यो पास ॥ भ० ॥ सा ॥ १२ ॥
आपा नगरि वे तरणी कही ॥ आपा
कुडल सामली जाण ॥ भ० ॥ आपा
नदन वनरा सुख कह्यो ॥ आपा काम
धेन समान ॥ भ ॥ सा ॥ १३ ॥
सा व । मारगर सहेणा कई सामळे॥एआक
णी ॥ करता अकरता ओहीज आतमा ॥
मच दुःख भोगवण हार ॥ भ० ॥

मींत्री कुंत्रीरे ते पीण आसद्दी ॥ सुत्र उत्त राधेन मझार ॥ भ० ॥ सा० ॥ १४ ॥ फुं- टरो मीणीयोरे हुवे कोई कांकरो ॥ ते दिस तो रतन कळ कांय ॥ भ० ॥ पीण पारकुरे तो हात आया थकां ॥ मुंघे मोल नही थांय ॥ भ० ॥ सा० ॥ १५ ॥ थांळी मुठीरे माह्ये कीवुं नहीं ॥ टाबरने कहे चीगाय ॥ भ० ॥ वतीया देसुंरे नेडो आय जाय ॥ पिछे परी छीटकाय ॥ भ० ॥ सा० ॥ १६ ॥ इरीया भांखारे तिमहीज एखणा ॥ आया ण भंड पास उचार ॥ भ० ॥ ईयांरी खप रे जो नही राखसी ॥ तोई ओगारे पात- रा मुपती नीकमो लीयो भार ॥ भ० ॥ ॥ सा० ॥ १७ ॥ सुजतो असुजतोरे मुल छोडे नही ॥ वले सीख दीया मांने द्वेप

॥ भ ॥ ज्याने आम्र सरीखीरे दीधी ओ
पमा ॥ बोसमा अंबेनमे लेवो देख ॥ भ० ॥
॥ मा० ॥ १८ ॥ सचीतरे सघटेरे हुवे
कोई मानवी ॥ उठकर वदणा कीध॥भ०॥
उण घररोरे मुनी आहार भोगवे ॥ मुनी
रो कारज नहीं सीध ॥ भ० ॥ सा०॥१९॥
न्याय मारगनीरे सीख दिया थका ॥
उलटी माडे झोड ॥ भ० ॥ वीनो मारग
रे तीणनेही ओळख्यो ॥ मारग पडीयो
ओर ॥ भ ॥ सा० ॥ २० ॥ तरवार शस्त्ररे
होवे मोठको ॥ तो वेरीरे आवे हात ॥
॥ भ० ॥ झाल्यो ओगोरे आछो नही ॥ क
रे सरीरनो घात ॥ भ ॥ सा०॥ २१ ॥
वेनाळ देव नेरे पेली खीलीयो नहीं ॥
ज्बुद्धी झाडो देजाय ॥ भ० ॥ भीतर

जीणरोरे फळ दायक नहीं ॥ सामो जाय
गट काय ॥ भ० ॥ सा ॥ ॥ २२ ॥ वै
री संगोरे करे नहीं रूठो थको ॥ गळारो
कांपणहार ॥ भ० ॥ तीणथी इधकोरे
आकारे आतमा ॥ असुभ प्रव्रतावे तिवार
॥ भ० ॥ सा० ॥ २३ ॥ इण दिष्टांतेरे
सुत्र पिण जाणजो ॥ अबीनेसुं भणे
साख्यांत ॥ भ० ॥ परमारथरे सुद्ध आया
विना ॥ उलटो बदारे मिथ्यांत ॥ भ० ॥
॥ सा० ॥ २४ ॥ ग्यांनी गुरूनेरे सुध
नही अराधीया ॥ भळे करे जीम आपणी
आव दाय ॥ भ० ॥ ग्यांनी भाख्योरे
भेख आसरे ॥ पेट भराई कराय ॥ भ० ॥
॥ सा० ॥ २५ ॥ बिन आंकुसतो बीगडी
याछे घणा ॥ कुसीण्य कपुते कुनार ॥भ०॥

आकम मायेरे गुरूरो गखे नही ॥ ते
कीम तीरसी मसार ॥ भ ॥ सा० ॥
॥ २६ ॥ वेरी सगोरे हुवो कोई आपरो॥
बापरो मारण हार ॥ भ० ॥ मनकर ती
णरोरे बुरो नही चींतवे ॥ ते पामे भव-
पार॥ भ ॥ सा ॥ २७ ॥ कोई अना
रजरे गेकारो दिये ॥ तोही मनमाहे नहीं
आणे गेम॥भ ॥ जीवरा थारा दियारे धर
उपरीया॥नहीं किणरोही दोस॥भ ॥सा ॥
॥२८॥ काई कापरे बस लेकरी ॥ कोई चदन
चग्च न ग॥भ ॥दोनु उपररे भावसरीखारे॥
तो अमरापुर जाय ॥ भ ॥ सा ॥ २९ ॥
जमग मुग्वाग करे खुसामती ॥ भले
राग्व प्रस्तीम् घणा प्रेम ॥ मोठे थापेरे
मोहे नहा गग्वगे ॥ लाल पाल घणो

एम ॥ भ० ॥ सा० ॥ ३० ॥ घरमे पुंजीरे
कीणरे थोडी हुवे ॥ पिण परतील लोकरे
माय ॥ भ० ॥ तीणरो पलोरे पाछो थेलें
नहीं ॥ कमाय आछीतरें खाय ॥ भ० ॥
॥ सा० ॥ ३१ ॥ पुज थईनेरे पाट बीरा-
जीयां ॥ मीटीयो घरनो सोच ॥ भ० ॥
कळेस पंमारे इण देहीने ॥ करकर मांथे
लोच ॥ भ० ॥ सा० ॥३२॥ मैला कपडारे
मन मांने नहीं ॥ उजळासुं घरे अभीला
ख ॥ भ० ॥ लेतो बिभुखारे दोप मोठो
कह्यो ॥ दसमी काळक माह्य ॥ भ० ॥
॥ सा० ॥ ३३ ॥ सोभा निमतेरे धोवे
लुंगडा ॥ उजळा राखे पंडूर ॥ भ० ॥
सुगडायंगमेरे अधेन सातमे ॥ सुंजमसुं
कह्यो दुर ॥ भ० ॥ सा० ॥ ३४ ॥ वणीया

वणायोरे ढिल रहे जोवता ॥ हुवे परीसा मेल ॥ भ॰ ॥ तेंतो लखणरे नहींछि साधुरा॥ जाणीजो तुमे छेल ॥ भ॰ ॥ सा॰ ॥ ३५॥ काळ अनंतोरे रुळीयोछे जीवरो ॥ सजम लीयो षहु मार ॥ भ॰ ॥ एक घर सुरे आहार ब्यारु नीत भोगवे ॥ लागेसी अ नाचार ॥ भ॰ ॥ सा॰ ॥ ३६ ॥ न्याय मा रगरीरे सीख साधुने देणी॥ तो पिण तिण सुरे धेक राखे नहीं ॥ भ॰ ॥ रसनो गीर धीरे होयने हुवे नहीं ॥ सामो गीणे उप गार ॥ भ॰ ॥ सा॰ ॥ ३७ ॥ आटवी मा-हेरे भुलो कोई मानवी ॥ चाले दिसा सू-ळीयो होय ॥ भ ॥ तीणने मारगरे दाखे पाधरो ॥ ते राजी कीसो इक थाय ॥भ ॥ ॥ सा ॥ ३८ ॥ इण दिष्टांतेरे गुण लेवे

साधजी ॥ धन ज्यांरो आवतार ॥ भ० ॥
संका कांईरे थें मत राखजो ॥ कह्यो
बीजा अंग मझार ॥ भ० ॥ सा० ॥३९॥
घर छोडीनेरे संजम आदरीयो ॥ खावे
भीक्षा मांग ॥ भ० ॥ एहंकार क्रोधही
करे ते छोड्या नहीं ॥ तो जांणीजो घर
नो अभाग ॥ भ० ॥ सा० ॥ ४० ॥ गेणां
गांठारे तजने निसर्या ॥ जांमो अंगी
पाग ॥ भ० ॥ क्रोध कपटाईरे लोभ नही
छोडीयो ॥ तो ओही जांणजो सांग॥भ०॥
॥ सा० ॥ ४१ ॥ ताजो खाय खायरे
देही बदारसी ॥ लेसी बोहोळी निंद
॥ भ० ॥ मोख तणोरे धणी मत जांणजो ॥
ते हुसी संसारनो बिंद ॥ भ० ॥ सा० ॥
॥ ४२ ॥ धरम ध्यांन करसीरे निंद नि-

वारसी ॥ भळे तपकर देसी सोख॥भ ॥ सासतो किल्लोरे कायम ते करे ॥ अखरा राजछे मोख ॥ भ॰ ॥ सा॰ ॥ ४३ ॥ इत्यादिक तोरे भाव कह्या घणा ॥ पिण लेप मात्र विस्तार ॥ भ॰ ॥ अनतो ग्यान थोरे श्रीभगवानरो कह्यो ॥ सो नही आवे पार ॥ भ॰ ॥ सा॰ ॥ ४४ ॥ जे नरनारीरे सुध आराधसी ॥ ज्यारा तुटसी करमारा फद ॥ भ॰ ॥ पुजश्री पढतह्रो जैमलजी प्रसादथी ॥ इम कहे रीख रुपचद ॥भ॰॥ ॥ सा॰ ॥ ४५ ॥ सपुर्ण ॥

भाग दुसरो समाप्त

अथ श्रावक बिधीनो आचार लिख्यते

श्रावकने चवदे नेमनी मरजादा करणी ॥ छ कायनी मरजादा करणी ॥ परभाते सांजरा पाछां चीतारणा ॥ मरजादा कीधी जीणने कम द्रब लागा ते नफा खाते समझणा ॥ भुलने जादा लागा व्हेतो ॥ मीछांमी दुकडं देवो ॥ एक करणने एक जोगसुं पछखाण नित करणो ॥

॥ चवदे नेमरा नांम कहेछे ॥

१ सचीत ते ॥ कांचो पाणी ॥ कोरो दाणो ॥ कांची लीलोती ॥ प्रमुख अनेक चीज जाणवी ॥ एनी मरजादा करणी ॥

२ द्रबते॥मुखमे जितनी जीज घाले ॥ तेनी मरजादा करणी ॥

३ बीगे ते ॥ दुध ॥ दही॥घृत ॥ तेल॥

स्वाद ॥ गुळ ॥ सरब मीठाईनी जात ॥ तेनी मरजादा करणी ॥

४ पनीते ॥ पगरकी ॥ तलीया ॥ मोजा ॥ पावडीया ॥ तेनी मरजादा करणी ॥

५ तंबोलते ॥ लुग ॥ इलायची ॥ पान ॥ सोपारी ॥ एनी मरजादा करणी ॥

६ वथते ॥ वस्त्र पेहरणा ओढणा तेनी मरजादा करणी ॥

७ कुसमते ॥ सुगणेमे आवे जीतनी चीज तेनी मरजादा करणी ॥

८ वायणने ॥ गाडो ॥ रथ ॥ तागो ॥ बगी ॥ घोडा ॥ जात असवारीमे काम आवे ॥ तेनी मरजादा करणी ॥

९ सयणने ॥ गादी ॥ पीलग, माचो, खुरची, अथवा छपरपीलग बीछायनेकी

गात ॥ तेणी मरजादा करणी ॥

१० विलेपण ते ॥ केशर कुंकु तेल पीठी सरीरनें विलेपण हुवे तेणी मरजादा करणी ॥

११ अबंभते ॥ कुसीलनी मरजादा करणी ॥

१२ दिसते ॥ पुरव दीस॥ पश्चम दीस ॥ दिखण दीस ॥ उत्तर दिस ॥ उंची दिस ॥ नीची दिस ॥ ये छ दिसने जावणरा कोसारी मरजादा करणी ॥ अथवा कागद देवणरी मरजादा करणी ॥

१३ नाहावणते ॥ स्नानरी॥ मरजादा करणी ॥

१४ भंतेसुंते ॥ आहार पाणी करणेरी मरजादा करणी ॥

॥ छे कायना नाम कहेछे ॥

१ प्रीथवी कायते ॥ मुरंद ॥ माटी ॥ खडी ॥ गेरू ॥ इत्यादीक ॥ प्रथवी कायनी ॥ भरजादा करणी ॥

२ अप कायते ॥ कुवानो पाणी ॥ नदीनो पाणी ॥ नळरो पाणी ॥ तळावरो पाणी ॥ झरणानो पाणी ॥ अथवा इतना घरको पाणी नपीरणो तेनी मरजादा करणी ॥

३ तेउ कायते ॥ अग्नी ॥ जीतना चुलानो आरभ नलगावणो तेनी मरजादा करणी ॥

४ वाउ कायते ॥ पखीसु ॥ कपरासु ॥ विजणासु तथा पखासु ॥ हातसु ॥ इणसु अथवा अणेरी चीजसु हवा खाणे की मरजादा करणी ॥

५ वनस्पती कायते ॥ हारी लीलो॰ तीनी मरजादा करणी ॥

६ तस कायते॥हालतां चालतां जीवांने बिन अपराधे मारणेको त्याग तथा सरबथा तथा तसजीवने मारणरा त्याग करणा ॥

ए चवदेनेम छेकायनी श्रावकने नीत प्रते नेम करणा चाइजे ॥ ए कर॰ णासुं नफो घणो हुवेछे ॥ सारा दीनमे ॥ राई जीतनो पाप लागे ने मेरू जीतनो पाप टळ जावेछे ॥ ए चवदे नेमरी जो मरजादा करसी तो उतकृष्टी रसांण आ वतो तीर्थंकर गोत्र बांधे ॥ नरक तीरजं चनी गतीने बंद्करे ॥ साख सुत्र आव सगनी छे ॥ संपुर्ण ॥

अथ समायक लेवानी पाटी लिख्यते

करेमी भंते समायं ॥ सावज जोग पचखामी ॥ जांव नेम पुजवा सामी ॥ दुविहेण तीवीहेण नकरेमी ॥ नकारवेमी मनसा वायसा कायसा ॥ तसभते पडी कमामी ॥ निंधामी ग्रहामी ॥ अपाण वोसरामी ॥ १ ॥

अथ समायक पाळी पारवानी विधी

एहवा नवमा सभायक वरतरे विखे जे कोई अतीचार लागो होय ते आळोउ ॥ ममायक माहे ॥ मन बचन कायाना जोग॥

---

* समायक माहे मारस पामभो हुवे तरे ॥ उपरनी पाटीमे नार नम रहाउ ॥ माण मायग। भीतमा मोरत पामणा हुव उन प रन गा ग ॥ —

गडवा ध्यांन ॥ प्रव्रताया होय ॥ समायकमे समता न किनी होय ॥ अणपुगी पारी होय ॥ दस मनका ॥ दस बचणका ॥ बारे कायाका ॥ बत्तीस दोख माहेलो दोख लागो होय ॥ तस मीछांमी दुकडं ॥ समायकमे राज कथा ॥ देसकथा ॥ अस्त्री कथा ॥ भात कथा ॥ चार कथा ॥ माहेली बीगतां किनी होय ॥ तस मिछांमी दुकडं ॥ समायकना पचखांण ॥ फासीयं पाडीयं चइव ॥ सोहीयं तीरयं तहा किटीयं ॥ अराहीयं चइव ॥ तस मिछांमी दुकडं ॥ इत्तो कहीने तीन नवकार मंत्र कहीवा ॥ पछे समायक ठीकाने करणी ॥

॥ समायक करवानी विधी लिख्यते ॥

जमी पुछकर पीछे असण विछायकर आपने पास सचीत नरखणा आसण उपरे वेसणो ॥ मुपती लगायकर ॥ श्री मिंदर सामीजीकी अथवा गुरू महाराजकी समायक लेणेकीं अग्या मागणी ॥ पीछे तीन नवकार मत्र गुणीने ॥ पछे चोवीसथागी पाटी आवती हुवे तो गणने पीछे समायक पचखणी कदास चो वीसथारी पाटी नहीं आवती हुवेतो ती न नवकार मत्र गुणने समायक पछखणी ॥

समो पामा पछखणेकी विधी लिख्यते

समा पामा किणन रहीजे ॥ उवास

अमल खावे इतनी चीजा खायकर उवास करे तीणने दसमो पोसो हुवेछे ॥

दसमो पोसो पछखणेको पाट ली ख्यते ॥ पेली चोवीसथो करणो पछे पोसो पचखनो दसमो दिसा बीगासी व्रत दी स प्रते प्रभात थकी प्रारंभीने पुरवा-दीक छ दिसनी मरजादा कीधीछे ॥ जेतली भुमका मोकळी राखीछे ते आ गे आपणी इछासुं जाईने पांच आस्त्रव सेववाना पचखाण जाव अहोरतं दुवीहेणं तीवीहेणं ॥ नकरेमी नकारवे मी मणसा वायसा कायसा ॥ ते माहे द्रव्या दिक नेमरी मरजादा कीधीछे ती पासुं इधका भोग भोगवणरा पचखांण जाव नेम पुजवा सांमी ॥ इक बीहेणं

॥ इक बोहेण ॥ नकरेमी मनमा वा
यमा कायमा ॥ तसभते पडीकमामी ॥
नींदामी ग्रहामी ॥ अपाण वोसरामी ॥ ए
दसमो पोसो पचखणेको पाट सपुर्ण ॥

॥दसमो पोसो पाछा पारणेकी बीधी॥

पोस्रो पारवानो चोवीसथो करणो ॥ दुजो
चोवीसथो पलेवण किनो जिणारो करणो ॥
आपने पास जितना कपडा हुवे वे सगाळा-
को पलेवण करणो पोसामे बोहत्तर हायसे
कपडा जाद्दा रखणा नही ॥

दसमो पोसो पारवाना पाट लीख्यते
एहवा दसमा दिसा वीगामी व्रतरे बीखे
जेकोई अतीचार लागो हुवेतो आळोउं
नमोभुमका बाहेरथकी वस्तु अणाई हुवे ॥
मुकलाई हुरे ॥ सबंध करी रूप दीखायो

हुवे ॥ पुदगळ नाखी आपो जणायो हुवे
तो तस मिछांमी दुकडं ॥ पोसामे सेज्या
संथारो नजोयो होय॥माठीतरे जोयो होय॥
॥ न पुंज्यो होय ॥ माठीतरे पुंज्यो होय॥
उचार पास विण भुमका ॥ नजोई होय॥
माठीतरे जोई होय ॥ न पुंजी होय ॥
माठीतरे पुंजी होय ॥ जावतां आवसे आ
वसे नकह्यो होय ॥ आवतां नसही नस
ही नकह्यो होय ॥ थोडी जागा पुंजीयो
होय ॥ घणी जागा पटीयो होय ॥ पटने
तिन बगत मोसरे मोसरे नकह्यो होय ॥
धरतीरा धणीरी अग्या नमांगी होयतो
पोसामे नींद्रा बीगतां प्रमाद सेवीयो हो
य ॥ तो तस मीछांमी दुकडं ॥ पोसामे॥
अस्त्री कथा ॥ राज कथा ॥ देस कथा ॥

भात कथा ॥ ए च्यार कथा माहेली वी
गता कीनी होय तो तस मीछामी दुकड
॥ पोमाना पचखाण ॥ फासीय पाडीय १
चडच ॥ सोहीय तीरीय ताहा कीटीय ॥
अराहीय भवीजीणच ॥ न भवी जीणच
तस मीछामी दुकड॥पछे तीन नवकार मत्र
गुणना॥ए दसमो पोसो पारवानी वीधीछै॥

इग्यारमो पोसो लेणकी वीधी ॥

इग्यारमो पोसो इणरीतसु हुवे ॥ वा-
समे च्यार आहाररा त्याग करणा स्नान
टानण करणा नहीं ॥ चदण केसर सरीर
के लगावणा नहीं ॥ काजल सुरमा आख
मे घालणा नही ॥ इतनी वीधी वासके
दिन टालना ॥ वास चोविहार करणा ॥

॥ इग्यारमा पोसो पछखणेकी वीधी ॥

सचीत बस्तु आपणे पास रखणा नही ॥ कपडा बोहोत्तर हातसे जादा रखणा नही ॥ जमी पुंजकर असण बीछायकर बेसणा॥ मुपती बांधकर ॥ पिछे सगळे कपडेका पलेवण करणा श्री मिंदरजी महाराज की अथवा गुरू देव माहाराजकी अग्या मांगणी ॥ पेहेली तीन नवकार मंत्र गुणना ॥ पीछे चोवीसथा दोथ करके ॥ कदास चोवीसथो नही कीणे आवेतो ॥ दुसराका पाससुं चोवीसथो कराय लेणा पीछे पोसा पचखणा ॥

इग्यारमा पोसा पचखणेका पाट लीख्यते इग्यारमा पोपद ब्रत ॥ आसणं ॥ पाणं ॥ खायमं ॥ सायमं ॥ ना पचखांण ॥ अबंभना पचखांण ॥ मणी सोवनरा पच-

खाण ॥ माळा वण वीलेपणना पचखाण सत मुसळादीक सावज जोगना पचखाण ॥ जाव अहोरतग पुजवा सामी ॥ दुवीहेण तीवीहेण ॥ नकरेमी नकारवेमी ॥ मण सा कायसा ॥ तसभते पढीकमामी ॥ नीं धामी ग्रहामी ॥ अपाण वोसीरामी ॥ ए इग्यारमो पोसो पचखणेका पाटछे ॥

इग्यारमा पोसा पारवाणा पाट लीख्यते एहवा इग्यारमा पोपद व्रतरे वीपे जे-कोई अतीचार लागो हुवेतो आळोउ ॥ सेज्या सथारो नजोयो होय ॥ माटीतरे जोयो होय ॥ नपुज्यो हुवे ॥ माटीतरे पु-ज्यो हुवे ॥ उचार पासवीण भोमीका न जोइ हुवे ॥ माठीनरे जोइ हुवे ॥ नपुजी हुवे ॥ माठीनरे पुजी हुवे ॥ जावता आ

वसै आवसै न कह्यो हुवे ॥ आवता नसई नसई नकह्यो हुवे॥थोडी जायगा पुंज्यो हुवे॥ घणी जागा ॥ परटीयो हुवे ॥ परटने तीन बगत मोसरे मासरे न कह्यो होय ॥ पोसामे नींद्रा बीगता प्रमाद सेवीयो हुवेतो ॥ खुला आदमीने आवो जावो कह्यो हुवेतो ॥ तस मीछांमी दुकडं ॥ पोसामे राज कथा ॥ देस कथा ॥ अस्त्री कथा ॥ भात कथा ॥ च्यार कथा माहे ली बीगता पोसामे कीनी होय तस मीछांमी दुकडं ॥ पोसाना पचखांण ॥ फासीयं पाडीयं चइव ॥ सोहीयं तीरयं ताहा कीटीयं ॥ अराहीयं भवीजीन नभवीजीणच तस मीछांमी दुकडं ॥ ए इग्यारमा पोसा पारवाना पाटछे ॥

॥ पोरसीका पचखाण लीस्यते ॥
उगे सुरे पोरसीय पचखामी ॥ चौवीहपी
॥ आहार आसण पाण खायम ॥ सायम
॥ अनथणा भोगेण ॥ सेंसा गारेण ॥
पचन कालेण दिसा माहेण ॥ साहु व
एण सव समाइ॥वतीया गारेण वोसरामी॥
॥ एका सणारा पचखाण लीस्यते ॥
सुरे उगे एकासण पचखामी ॥ दुवीहेण
तीवीहेण॥चौवीहेण॥आहार आसण॥ पाण
खायम सायम ॥ अनथणा भोगेण ॥ से-
हसा गारेण ॥ सागारी अगारेर्ण ॥ अ-
उटण पसारेण ॥ गुरू अव्रु ठाणेण ॥ मे
हेतरा गारेण ॥ सव समाइ ॥ वतीया गा
रेण ॥ वोसरामी ॥

॥ उवासका पचखांण लीख्यते ॥
सुरे उगे अवधत पचखांमी ॥ तीवीहेणं ॥ चउवीहेणं ॥ आहारं ॥ आसणं पाणं खायमं सायमं ॥ अनथणा भोगेणं ॥ सहेसां गारेणं ॥ मेहुत्रा गारेणं ॥ सब समाई ॥ वतीया गारेणं वोसरामी ॥

समायकमे तथा दसमा पोसामे तथा इग्यारमा मोसासे ए कामा॥ बीना मुपती से करे गातो ॥ इग्यारे इग्यारे समाईका उसके माथे दंड होतहे ॥ इस कारणसे ए तीन कामा मुपतीसे करणा ए सास्त्रजीरी साखछे ए तीन कामा श्रावकने एक धोतीकी लांग खुली राखणी कळपे ॥ जो एक धोतीकी लांग नही खोले गातो उसके उपरे इग्यारे समाइका दंड कह्याछे॥

अथ समाइकके बतीस दोषके नाम लीख्यते

दस मनके दोषके नाम ॥ १ ॥ औसर विना समाई करे ॥ २ ॥ जस कीरतके अरथे समाई करे ॥ ३ ॥ एह लोकरा लाभ रे अरथे समाई करे ॥ ४ ॥ गरभ अहकाररे अरथे समाई करे ॥ ५ ॥ भयानी अथवा डरतो डरतो समाई करे ॥ ६ ॥ समाईमे ससो राखे ॥ ७ ॥ समाइमे निहाणो करे ॥ ८ ॥ रीस करे ॥ ॥९ ॥ विनो हीन करे ॥ १० ॥ वेठीयानी परे समाई करे ॥ ए दस मनके दोप ॥

दस वचनके दोषके नाम ॥ १ ॥ कुड वचन बोले ॥ २ ॥ अण वीमास्यो बोले ॥ ३ ॥ राग करीने गीत गावे ॥ ४ ॥

उतावळो उतावळो घणो बोले ॥ ५ ॥ कलहे करे ॥ ६ ॥ च्यार वीकथा करे ॥ ॥ ७ ॥ हांसी करे ॥ ८ ॥ उतावळो उतावळो आक्षर पद गुणे ॥ ९ ॥ अज्युगती भापा बोले ॥ १० ॥ इवरतीने आवो पधारो कहे ॥ ए दस बचनकेदोप ॥

बारे कायाके दोषके नांम ॥ १ ॥ ठांसणी मारीने बेसे ॥ २ ॥ अथरि आसण बेसे ॥ ३ ॥ विपेय सहीत द्रष्टी जोवे ॥ ४ ॥ समाइकमे घरका कारज करे ॥ ५ ॥ बिना कारण ओटो लेवे ॥ ६ ॥ सरीर संकोचीने बेसे ॥ ७ ॥ क्रोध करीने अंग मोडे ॥ ८ ॥ आलस आणे ॥ ९ ॥ कटका मोडे ॥ १० ॥ सरीररो मेल उतारे ॥ ११ ॥ बिना पुंज्या खाज खीणे ॥ १२ ॥

विना कारण समायकर्म वियावच करावे ॥ ए बारा कायाके दोप ॥ एकदर बत्तीस दोप हुये ये बत्तीस दोप टाळी सुध स- माई करेगा तीणके नफा बोहोत घणा होताहे ॥ एक मम इका नफा हुण मुजब ॥ व्याणु क्रोड पल्ल गुणसठ लाख पल्ल प चीस हजार पल्ल नउसे पल्ल पचास पल्ल॥ एक पल्ला आठ भाग कीजे जीणके तीजे भाग इतरो आउखो देव गतीनो बंधे॥ नरकगतीगे आउखो इतनो खे करे॥ ओ एक समाउगे फळ बताया है ॥

१ १ पाामाग आठाग दाप लीख्यते ॥१॥मगर ने मामा नप कडार मजन करावे ॥ २ ॥ कर्माट मन ॥ ३ ॥ मग्म आहा- रकर ॥ ॥ मग ...

पहीरे ॥ ६ ॥ सरस सरस चीजको भोजन जादा करे ॥ ए छे वांस करे उसके पेले दीन टाळणा ॥ ७ ॥ खुलेकी व्यावच करे ॥ ८ ॥ सरीरकी सुश्रता करे ॥ ९ ॥ मेल उतारे ॥ १० ॥ नीद्रा घणी लेवे ॥ ॥ ११ ॥ बीन पुंज्या खाज खीणे ॥ १२ ॥ च्यार बीगतां करे ॥ १३ ॥ पारकी नींदा करे ॥ १४ ॥ संसारकी चरचा करे ॥ ॥१५॥ अंग उपंग नीरखे द्रीष्टी बीखेसुं ॥ ॥ १६ ॥ संसारका नातो करे ॥ १७ ॥ दुसरासुं खुले मुंडे बाता करे ॥ १८ ॥ पोसामे भय करे ॥ ए अठारा दोष टालेगा उसकु सुद पोसो होताहै ॥

॥ श्रावकके इकीस गुण लीख्यते ॥

॥१॥ श्रावकजी नउ पदारथने पचास

कीरीयारा जांण कार हुवे ॥ २ ॥ धरम
री करणीमे कोईरो साज वछे नही ॥ ३॥
धरमथकी कोईरो चळायो चळे नही ॥
॥ ४ ॥ जीन धरममे सका कखा बीतीग
छा आणे नहीं ॥ ५ ॥ लदी अठा ॥ गी
री अठा ॥ बीनी अठा ॥ पुछी अठा ॥
जे सुत्ररो अरथरो ग्यान धारीयो ती
णरो नीरणो करे ॥ प्रमाद करे न
ही ॥ ६ ॥ श्रावकजीरी हाडने हा
डरी मींजी धरममे रगायमान रेवे ॥
॥ ७ ॥ ह्मारो आउखो अथीरछे जीन ध-
रम सारछे इसी चींतवणा करे ॥ ८ ॥
श्राकवजी फीटक रतन जीसा नीरमळा
हुवे ॥ कुड कपट रासे नही ॥ ९ ॥
श्रावकजी घरका द्वार सवा पोहोर दिन

चढे जठाताई उघाडा राखे दांन सारू ॥
॥ १० ॥ श्रावकजी एक मासमे छे पोसा
करे ॥ आठमका दोय पोसा ॥ चवदसका
दोय पोसा ॥ पखीका दोय पोसा ॥ ११॥
श्रावकजी राजाका अंते उरमे जावे ॥
राजारा भंडारमे जावे ॥ सहुकारकी दु
कानमे जावेतो अप्रतीत उपजे नही ॥
॥ १२ ॥ श्रावकजी आगे व्रत पचखांण
लीयाथां सो नीरमळा पाळे ॥ दोष ल-
गावे नही ॥ १३ ॥ चवदे प्रकारका दांन
सुझतो मुनीराजने देवे ॥ १४॥ श्रावकजी
धरमका उपदेस देवे ॥ १५ ॥ श्रावकजी
तीन मनोरथ सदाइ चींतवे ॥ १६ ॥
च्यार तीरथरा गुण ग्रांम करे ॥ च्यार तीरथरा
थींरा गुण [illegible] करे नही ॥ १७

धकजी नवा नवा सुत्र सीधंत सुणे ॥ ॥ १८ ॥ श्रावकजी कोइ नवो आदमी ध रम पायो हुवे जीणने साज देवे ॥ ग्यान सिकावे ॥ १९ ॥ श्रावकजी दोइ वखत काळो काळ पडीकमणा करे ॥२०॥ श्रावकजी सरब जीवसु हीत पणो राखे ॥ वेर विरोध सरब जीवमे राखे नही ॥ ॥ २१ ॥ छती सगत तपस्या करे ॥ ग्यान सिखणेको उद्यम करे ॥

॥ बिस बोलकरी तीर्थंकर गोत्र बांधे ॥

॥१॥अरीहंतजीका गुणग्राम करतोथको जिव ॥ करमारी कोड खपावे ॥ उतकृष्टो रसाण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बाधे ॥

॥ २ ॥ सिधजीका गुणग्राम करेतो ॥ करमारी कोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसाण

आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ३ ॥ सुत्र सिधंतना गुणग्रांम करतोथको ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसांण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ४ ॥ गुरूमहाराजरा गुणग्रांम करेतो करमारीकोड खपावे उतकृष्टी रसांण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ५ ॥ थिवरजीना गुणग्रांम करेतो ॥ करमारीकोड खपावे उतकृष्टी रसांण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ६ ॥ बहुसुरतीजीना गुणग्रांम करेतो ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसांण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ७ ॥ तपसीजीना गुणग्रांम करेतो ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसांण

आवेतो तीर्थंकरगोत्र बाधे ॥

॥ ९ ॥ समगत सुधपाळेतो करमारी कोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसाण आवेतो तीर्थंकरगोत्र वाधे ॥

॥ १० ॥ विनय करतोथको जीव कर मारीकोड खपावे उतकृष्टी रसाण आवेतो तीर्थंकरगोत्र वाधे ॥

॥ ११ ॥ दोयवेळा पडीकमणो करेतो करमारीकोड खपावे उतकृष्टी रसाण आ-वेतो तीर्थंकरगोत्र वाधे ॥

॥ १२ ॥ वरत पचखाण सुधनीरम ळा पाळेतो करमारी कोड खपावे ॥ उत-कृष्टीरसाण आवेतो ॥ ती० ॥ ॥

॥ १३ ॥ धरमध्यान, सुकळध्यान ध्यावेतो ॥ अरथध्यान रूद्रध्यान वरज

तोथको करमारीकोड खपावे ॥ उत० ॥
तीर्थंकर० ॥

॥ १४ ॥ तपस्या बारेभेदे करतोथको
करमारीकोड खपावे ॥ उत० ॥ तीर्थं० ॥

॥ १५ ॥ मुनीराजने सुपात्रदांन देतो
थको ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उत० ॥
तीर्थं० ॥

॥ १६ ॥ व्यावच दस प्रकाररी कर
तोथको ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उत०॥
तीर्थंकर० ॥

॥ १७ ॥ सरब जीवांनें साता उप
जावतोथको जीव ॥ करमारी कोड खपा
वे ॥ उत० ॥ तीर्थंकर० ॥

॥ १८ ॥ अपुरव ग्यांन भणतोथको ॥
करमारी कोड खपावे उतकृष्टीरसांण आवे-

तो तीर्थकरगोत्र बांधे ॥

॥ १९ ॥ सुत्रसीधतनी भगती निरबधरीतसु करेतो ॥ करमारी॰ ॥ कृत ॥ तीर्थ कर ॥

॥ २० तीर्थंकरजीरो मारग दिपावतो थको ॥ इस्या मारग ऊथापतोथको ॥ करमारी कोड खपावे ॥ ऊतकृष्टी रसाण आवेतो ॥ तीर्थकरगोत्र बांधे ॥

॥ ऊगणीस दोष टाळने काउसग करणो ॥

॥ १ ॥ गोडाऊपरे पग राखेतो दोस लागे ॥ २ ॥ काया आगी पाछी चळावेतो दोष लाग ॥ ३ ॥ ओटा लेने वेसेतो दोस ॥ ४ ॥ माथो नमायने ऊभो रवे तो दोस ॥ ५ ॥ दोनु हात ऊचा राखेतो दोस ॥ ६ ॥ घुमटो काढ

ने बेसेतो दोस ॥ ७ ॥ पगउपरे पग रा खेतो दोस ॥ ८ ॥ बांकोचांचो उभो रहे तो दोस ॥ ९ ॥ साधुना बरोबर उभो रेवेतो दोस ॥ १० ॥ गाडाना ओघणनी परे उभो रेवेतो दोस ॥ ११ ॥ खडो उभो रेवेतो दोस ॥ १२ ॥ रजोहरण तथा पुंजणी उंची राखेतो दोस ॥ १३ ॥ एक आसण उभो नरहेतो दोस ॥ १४ ॥ आंख्या चीठकावे तो दोस ॥ १५ ॥ माथो हलावेतो दोस ॥ १६ ॥ कुकुकार करेतो दोस ॥ १७ ॥ सरीर धुजावेतो दोस लागे ॥ १८ ॥ आळस मोडेतो दोस ॥ १९ ॥

शुद्ध दुरुस्ती पान १२४ माहे आठमो बोल लीख्यो नहीछे तोण जायगा ॥ ८ ॥ ध्यानउपरे उपयोग देतोथको जीव कर- णागीकोइ खपावे उतकृष्टीम्माण आवेनो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

चीत्त थीर नराखेनो दोम लागे ॥
॥ बत्तीस सुत्रके नाम लीख्यते ॥
इग्यारे अगरा नाम ॥ १ ॥ आचार
ग ॥ २ ॥ सुगडायग ॥ ३ ॥ ठाणायग ॥
॥ ४ ॥ समवायग ॥ ५ ॥ भगवतीजी ॥
॥ ६ ॥ गीनाताजी ॥ ७ ॥ उपासगदसा
जी ॥ ८ ॥ अतगडत्माजी ॥ ९ ॥ अणु
त्रवाईजी ॥ १० ॥ प्रसन्नव्याकरणजी ॥
॥ ११ ॥ बीपाकजी ॥
बारे उपगका नाम ॥ १ ॥ उववाई-
जी ॥ २ ॥ रायप्रसेर्णाजी ॥ ३ ॥ जीवा
भीगमजी ॥ ४ ॥ पन्नवणाजी ॥ ५ ॥
जमुदीपपनती ॥ ६ ॥ चन्दपनती ॥ ७ ॥
सुरपनतीजी ॥ ८ ॥ नीरावळकाजी ॥
॥ ९ ॥ कप्पीयाजी ॥ १० ॥ पुफचुळी-

याजी ॥ ११ कपबईंगसीयाजी ॥ १२ ॥
धनीदसाजी ॥

च्यार मुळका नांम ॥ १ ॥ दसमीका
ळक ॥ २ ॥ उत्तराधेन ॥ ३ ॥ नंदीजी
॥ ४ ॥ अनुजोगद्वारजी ॥

च्यार छेदकां नांम ॥ १ ॥ दसासुत
खंद ॥ २ ॥ नसीत ॥ ३ ॥ ब्रेहेतकळप
॥ ४ ॥ विवहार ॥ बत्तीसमो आवेसक ॥

बत्तीस दोख टाळीने गुरू महाराजने
बंदणा करणी

॥ १ ॥ उकडुं बेठो बांदे ॥ २ ॥
नाचतो बांदे ॥ ३ ॥ सगळाने ए
कठा बांदे ॥ ४ ॥ रजो हरणो अकुंस जी
म राखे ॥ ५ ॥ ग्रही कपडा उंचा करीने
बांदे ॥ ६ ॥ चपळपणे बांदे ॥ ७ ॥

माछलानी परे उलट पलट होने वाते
॥ ८ ॥ मनमे गुण छाडी अवगुणी होय
वादे ॥ ९ ॥ कपटी जीवसु वादे ॥ १० ॥
हरतो वादे ॥ ११ ॥ जे मुझने अमुको
मान देसे ॥ १२ ॥ साख करी वाते
॥ १३ ॥ गर्व करी वादे ॥ १४ ॥ इस
लोकने हितकारी वादे ॥ १५ ॥ चोरनी
परे वादे ॥ १६ ॥ प्रतग्यो होते वादे
॥ १७॥ सासता वादे ॥ १८ ॥ वीस्वास
उपजावा हेते वादे ॥ १९ ॥ वचन बोल
तो वादे॥ २० ॥ विकथा करतो वादे ॥
॥ २१ ॥ द्रीष्टी तीरछी राखतो वादे
॥ २२ ॥ कोई साधु देखे कोई नदेखे
तो वाते ॥ २३ ॥ क्या फरीये वादीया
गीना उतनाचाँ ॥ २४ ॥ एकने

घाट बांधे एकने जादा रीतसुं बांदे ॥ २५ ॥ गुरुतो नीचे आसणने बंदणा करणे वा ळो उंचे आसण बेठो बांदे ॥ २६ ॥ बेठो बेठो बांदे ॥ २७ ॥ हांसतो हांसतो बांदे ॥ २८ ॥ रजोहरणा आगा पाछा करतां बांदे ॥ २९ ॥ असमाधीयो होयने बांदे॥ ॥ ३० ॥ गुरु कावसगमे बेठाने बांदे ॥ । ३१ ॥ पेली समादी साता पुछे पछे बांदे ॥ ३२ ॥ गुरु माहाराज रसते घा ळताने उभा राखी बांदे ॥

अथ बीस असमाधीना थांनक कहेछे

असमाधी किणने कहिजे ॥ जेसें आदमीनें बारबार मांदगी आयासुं उस के सरीरको बळपराक्रमको नासकरें ॥ इणदृष्टांते ॥ बीसबोल असमाधी सेवना

से सजम मांटा होजातेहै ॥ सो मुगतके सुखोका नासकरदेतेहै जीसकु असमाधी कहीज ॥ ते बोल कहेछे ॥

॥ १ ॥ साधु मुनीराज उतावळो उतावळो चालेतो असमाधी लागे ॥ २ ॥ दिनगतो जोयने चाले नही ॥ रातरा वीना पुज्या चालेतो असमाधी ॥ ३ ॥ पुजे कीहाईने चाले कीहाइतो असमाधी लाग ॥ ४ ॥ गुरूके सामो बोलेतो अस माधीलाग ॥ ५ ॥ वहुसुरती मुनीराज की धान चितवेतो अममाधीलागे ॥ ६ ॥ वडामाधनी माहारानक सामे बोलेतो अममाधीलाग ॥ ७ ॥ माधु मुनीराज अधीक पाट राजाट लागवेतो अममाधीलागे ॥

माधी लागे ॥ ९ ॥ साधुजी दुसराका अवगुण बोलेतो असमाधीलागे ॥ १० ॥ साधुजी नीश्चेकारीभाषा बोलेतो असमाधीलागे ॥ ११ ॥ साधु कलहाकरेतो असमाधीलागे ॥ १२ ॥ जुनोकलहो यादकरे तो असमाधीलागे ॥ १३ ॥ अकाळे सज्झायकरेतो असमाधी ॥ १४ ॥ साधु मुनीराज सचीतरजसुं हातपग खरडीयाहोय बिनापुंज्या उठेबेसे चालेतो असमाधीयो ॥ १५ ॥ साधुजी पेहेर रात्र गयापीछे उतावळो उतावळो बोलेतो असमाधीयो लागे ॥ १६ ॥ च्यारतीरथमे कलहोकज्यो बंधावेतो ॥ अ० ॥ १७ ॥ अपना अतमाने असमाध उपजावेतो ॥ अ० ॥ १८ ॥ परायाने दुःखदेवेतो असमाधलागे

॥ १९ ॥ साधुजो दिनउगासु लेइने सुरज अस्त हुवे जठातांई खाणेकी इछा राख तो असमाधीयो ॥ २० ॥ साधु मुनीराज आहारपाणीकी गवेखणा नकरेतो ॥ सची तरा सघटासु आहारलेवेतो असमाधीयो लागे ॥

इकीस सबलादोप कहेछे

सबलादोप किणने कहीजे ॥ जैसे नि वरा आत्माके उपर सबळवोज आयपडे तो उण आदमीका नाम होजाताहै इण प्रकार ॥ साधुमनीराज ए इकीसबोल से वतां सबलनाम होताहै पीछे उण सा धर्मीने मुक्तीका सुख मीलतां नहीहै ॥ दु ग्गतीका दुख मीलताहै ॥

॥ ॥ हस्तकर्मकरेतो सबलादोष ला-

गे ॥ २ ॥ मैथुनकुसील सेवेतो सबला-
दोष ॥ ३ ॥ रात्रीभोजन करेतो सबला-
दोष ॥ ४ ॥ आधाकरमीआहार साधुरे
अरथे कीनो भोगवेतो साधुजीने सबला-
दोष लागे ॥ ५ ॥ राजपींडआहार भोग
वेतो सबलादोष ॥ ६ ॥ छे प्रकारका आ
हार भोगवेतो सबलादोष लागे ॥ तेनानांम
१ उदेसी २ क्रीये ३ पांमीचे ४ अ-
छीजे ५ अणसीठे ६ अजोयेरे ॥ ७ ॥
बारबार पछखांणलेईने भांगेतो सबलादो
ष ॥ ८ ॥ छेमहीनामे दुसरा टोळामे जा
वेतो सबलादोष ॥ ९ ॥ एक महीनामे
तीननंदी लगावेतो सबलादोष ॥ १० ॥
एक मास तीन मायारा थांनक भोगवेतो
सबलादोष ॥ ११ ॥ जीसधणीका मका-

नमे उतरीया उसधणीका घरको आहार भोगवे दुसराकी अग्यालेवेतो सवळादोप लागे ॥ १२ ॥ साधु जाणने प्राणातीपात सेवेतो सवळादोप ॥ १३ ॥ जाणीने झुटबोलेतो सबळादोप ॥ १४ ॥ जाणने चोरीकरेतो सवळादोप ॥ १५ ॥ सचीत उपरे उठेबेठेनो सबळादोप ॥ १६ ॥ सचील माटीउपरे बैसेतो सबळादोप ॥१७॥ जीवासहीत पाट बाजोट भोगवेतो सब ळादोप ॥ १८ ॥ दसप्रकारकी लीलोती सचीत भोगवेतो सवळादोप ॥ १९ ॥ एकवरससें दसनदी लगावेतो सबळादोप ॥ २० ॥ एक वरसमे दस मायाराथानक सेवेतो सबळादोप लागे ॥ २१ ॥ साधु मनोगान ग्रस्नीके सचीतसे हातपग ख

रडीयाहै उसके हातसे आहारपाणी लेवे-
तो सत्रळादोष लागे ॥

॥ अथ बावन अनाचार लिख्यते ॥

बावन अनाचार साधु मुनीराजने से-
वना नहीं ॥ ने जीको साधु सेवेगातो उ
णने साधु नकाहिजे ॥ अनाचारी साधु क-
हीजे ॥ तेअनाचार कहेछे ॥

॥ १ ॥ उदेसीखआहार सवेतो अ-
नाचारलागे ॥ २ ॥ मोललीयोडी वस्तु
वस्त्रपात्र थांनक आहारपाणी आददेने
सर्वत्रचीज भोगवेतो अनाचारलागे ॥ ३॥
नित च्यारप्रकारके आहारपाणी एकघर
से लेवेतो ॥ ४ ॥ सांमी वस्तु मंगायने
लेवेतो ॥ ५ ॥ रात्रीभोजन करेतो ॥ ६ ॥
देसथकीस्नान कीणने कहीजे ॥ हात

खुनी तलखधोवें अथवा गोढातांई पग धोवे अथवा वस्त्र पाणी मे भीजायकर सरीर सारा पुंछे तणे देसथकी स्नान कहीजे ॥ ते देशथकीस्नान करेतो अथवा आघोळीरुप स्नान करेतो साधुने अनाचार लागे ॥ ७ ॥ गध कपुरादीक सरीरके लगावे अथवा सुगेतो ॥ ८ ॥ फुळ प्रमुख माळा पेंहरेतो ॥ ९ ॥ विंजणास्युं अथवा पंखास्यु बायगेलेवेतो अनाचारलागे ॥ १० ॥ आंस्यारा औषद प्रमुख दवाई आपने पासराखेतो ॥ ११ ॥ ग्रस्तीका भांजण थाळीकचोग प्रमुखमाहे जीमेतो ॥ १२ ॥ राजपींढआहार भोगवतो ॥ १३ ॥ दान साळाके नीमत्त मन्नुकारके नीमत्त, ब्राह्म

णके नीमत्त, भीक्यारीके नीमत्त अंतस मारे वगत पुन्यनीमत्ते काढीयोरा ॥ इत-ने जातका आहार भोगवतो ॥ १४ ॥ दांतण करेतो ॥ १५ ॥ तेलादीकनो मर्दन करेतो ॥ १६ ॥ ग्रस्तीने सुखसाता पुछे ॥ ग्रस्तीके घरे मांदा जाणीने दरसण क रावणने जावे उठजायके सुखसाता पुछे तो साधुजीने अनाचारलागे ॥ १७ ॥ तेलमे, पाणीमे, काचसे मुंडो देखेतो ॥ ॥ १८ ॥ चोपड, गंजीफा सतरूंज, रमे तो ॥ १९ ॥ जुंवारमेतो अनाचार ॥२०॥ माथे छत्रधरावे अथवा साधु मुनीराज मकानसे वाहेर नीकले जरा माथे बस्त्र ले वेतो अनाचार ॥ २१ ॥ बेदगीरी करे तो अनाचार ॥ २२ ॥ कपडारी चामडा

री पगरकी पेरेतो ॥ २३ ॥ अग्नीनो आ
रमकरेतो ॥ २४ ॥ सेज्यातरनो आहार
भागवे तथा जीणधणीग मकानमे उतरी
या उण घणीका घरको आहारपाणी ले
वेतो ॥ २५ ॥ ढोलीये पीलग खुर्चीउपरे
बेसेतो ॥ २६ ॥ ग्रस्तीके घरेबेसेतो ॥
॥ २७ ॥ पीठीउवटणा करेतो ॥ २८ ॥
ग्रस्तीनी वीयावच करेतो ॥ २९ ॥ आपरी
जात जीणायनें आहारपाणी भोगवेतो ॥
३० ॥ मीश्रआहार पाणी कीणनें कहीजे ॥
जैसे आवरस कीधाने एक मोरत पेलीले
वे ते मीश्र कहीजे केळापीण मीश्रछे ऐ
सेअनेक चीज मीश्रहै ॥ मीश्र उणकु क
हीजेर्के काईकच्चा नेकाईपक्का फळ ए मीश्र
आहार भोगतो साधुनें अनाचार लागे

॥ ३१ ॥ साधुमुनीराज आपनें सरीरमें रोगअबाधा उपज्यां ग्रस्तीको सरणो-बंछेतो अनाचार लागे ॥ ३२ ॥ कच्चामुळा भोगवेतो अनाचार ॥३३॥ काचो आद्रक भोगवेतो अनाचार ॥३४॥ सेलडीना खंड उसना खंड भोगवेतो ॥३५॥ कंद सुरणादिक भोगवेतो ॥३६॥ मुल ब्रखादीक भोगवेतो अनाचार ॥३७॥ फळ-खरबुजारागीर मतीरारागीरतथा काची-कांकडी कांचापका आंबाएसे अनेकफल भोगवेतो अनाचार ॥ ३८ ॥ बिजादीक भोगवेतो अनाचार ॥ ३९ ॥ सुंचळलुण सचीतभोगवेतो ॥ ४० ॥ सींदा-लुण सचीत भोगवेतो ॥ ४१ ॥ रोमज परवतरो-लुण सचीत भोगवेतो ॥ ४२ ॥

समुद्रनोलुणसचीत भोगवेतो अनाचार लागे ॥ ४३ ॥ काळोलुण सचीत भागवेतो ॥ ४४ । धुळसु नीकल्योरो लुण सचीत भोगवेतो ॥ ४५ ॥ वस्त्र सगरिने धुपदेवे तोआनाचारलागे ॥ ४६ ॥ साधुजी वळ नीमते वमन करेतो आनाचार ॥ ४७ ॥ गळाहेटला केम समारेतो अनाचार ॥ ॥ ४८ ॥ सुखमाना नीमते वरेच लेवे तो आनाचार ४९ ॥ आखमे अजन करावतो आनाचार ॥ ५० ॥ दातण करेतो आनाचार । ५१ ॥ साधु मुनीराज तेल फुल्ल लगावेतो आनाचार लागे ॥ ॥ ५२ ॥ साधुमुनीराज सरीरनी शुभ्रता करेतो अनाचार लागे ॥

ए बावन आनाचारते मो साधु मुनी

राजने टाळणा ॥ जो टाळेगा जीणकुं साधुकहीजे ॥ साख सुत्र दसमी काळक अधेन तीसरा ॥

॥ अथ बावीस टोळांके नांम लीख्यते ॥

॥ १ ॥ श्री धर्मदासजीनो टोळो ॥
॥ २ ॥ श्री धन्नाजीनो टोळो ॥
॥ ३ ॥ श्री लालचंदजीनो टोळो ॥
॥ ४ ॥ श्री रामचंदजीनो टोळो॥
॥ ५ ॥ श्री मन्नाजीनो टोळो ॥
॥ ६ ॥ श्री बडा पिरथीराजजीनो टोळो
॥ ७ ॥ श्री छोटा पिरथीराजजीनो टोळो
॥ ८ ॥ श्री बाळचंदजीनो टोळो ॥
॥ ९ ॥ श्री मुळचंदजीनो टोळो ॥
॥ १० ॥ श्री ताराचंदजीनो टोळो ॥

॥ ११ ॥ श्री पेमजीनो टोळो ॥
॥ १२ ॥ श्री खेताजीनो टोळो ॥
॥ १३ ॥ श्री पदारथजीनो टोळो ॥
॥ १४ ॥ श्री लोक पत्नजीनो टोळो ॥
॥ १५ ॥ श्री भवानी दासजीनो टोळो ॥
॥ १६ ॥ श्री मलुकचदजीनो टोळो ॥
॥ १७ ॥ श्री पुरशोत्तमजीनो टोळो ॥
॥ १८ ॥ श्री मुगटरायजीनो टोळो ॥
॥ १९ ॥ श्री मनोहारजीनो टोळो ॥
॥ २० ॥ श्री गुरुसाह्यजीनो टोळो ॥
॥ २१ ॥ श्री वाहागजीनो टोळो ॥
॥ २२ ॥ श्री समरथजीनो टोळो ॥

ए वावीस टोळारे वाहेर च्यार टोळा न्याराछे तेना नांम ॥ १ ॥ श्री मलुकचद जीन्याहागीया ॥ देस पजाव मांहि विचरेछे

॥ २ ॥ श्री कानजीरीस देस माळवा मांहे रवेछे ॥ ३ ॥ श्री अजरामलजीरा टोळा रा साधु विकानेर तथा आग्राके पास विचरेछे ॥ ४ ॥ श्री धर्मदासजी दर्यापुरीका टोळारा साधु देस गुजरात मांहे विचरेछे

॥ भाग तीसरो समाप्त ॥

अथ नवतत्वकी हुंडी लिख्यते

प्रश्न ॥ १ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव्य जीवमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर— ॥ द्रव्य जीवमां नवतत्व माह्यला छे तत्व पांमीये ॥ ते कीसा ॥ जीवतत्व एने सताये पुन्य पापना दळीया आजीवरूप अनंता लागी रह्याछे ॥ ते

आस्रव भुत जाणवा ॥ एटले जीव, अ जीव, पुन्य, पाप, आस्रव ए पाचतत्व भ्र या ॥ अने ए दळीये जीव बधाणोछे ते माटे वध तत्व पीण छे ए छे तत्व जाणना

प्रश्न ॥ २ ॥ नवतत्व माह्यथी भवीक जीवमा केटला तत्व पामीये ॥ ॥

उत्तर-॥भवीक जीवमा आठतत्व पामीये तथा नवतत्व पीण पामीये ॥ भवीक्र जीव- मा आठतत्व पामीये तेना नांम ॥ जीवत त्व, अजीवतत्व, पुन्यतत्व, पापतत्व आ श्रवतत्व सवरतत्व, नीर्जरातत्व, वधतत्व ए आठ ओर नवतत्व पामीयेतो तेरमे गुणठा णे, केवळ ग्यांनीने द्रव्यथकी मोक्षपद कहि ये ॥ इण आसरी मोक्षतत्व पीण भवीक जीवने पामेछे ॥ एव भुतनयने मत्ते सीध

जोने भवीकजीव कहिये ॥ पीण तेमा तीन तत्व पांमीये ॥ एकतो सीधजीनो जीव पोते जीवतत्व छे ॥ तथा जथाख्यांत चारीत्ररूप गुणेकरी पोताना सरूपमां रमण करेछे ते बीजुं संवरतत्व कहीये ॥ अने भाव मोक्षपद पांमीयाछे ते तीजो मोक्षतत्व कहीये ॥ एवं भुतनयणे मत्ते सीध भवीकजीवमां तीनतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ३ ॥ नवतत्व माह्यला मीथ्यांती जीवमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ मीथ्यांती जीवमें छेतत्व पांमीये तेना नांम ॥ जीव, अजीव पुन्य पाप, आस्त्रव अने बंध ए छेतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ४ ॥ नवतत्व माह्यथी समगती जीवमां केटले तत्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ आठतत्व पांमीये तथा नवतत्व पामीये ॥ तथा तीनतत्व पीण पांमीये ॥ एनो खुलासो उपरे प्रश्न दुसरामांहे भवजीवमां कह्याछे तेरीते जाणजो॥

प्रश्न ॥ ५ ॥ नवतत्व माहेथी अभव्य जीवमा केटला तत्व पांमेछे ॥

उत्तर– ॥ अभवी जीवमां छेतत्व पांमीये ॥ जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आश्रव, बंध, ए छेतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ६ ॥ नवतत्व माह्यला भव्य जीवमे केटला तत्व पामीये

उत्तर– ॥ भव्यजीवमे छेतत्व पांमीये॥ तथा आठतत्व ॥ नउतत्व तथा तीनतत्व पार्मीये भव्यजीव मीथ्यातीमां छतत्व पामीये॥ भव्यजीव समगतीमां आठतत्व

पांमीये ॥ केवली भव्यजीवमां नवतत्त्व पांमीये ॥ सीधजीने पीण भव्यजीव कहिजे तेमा तीन तत्त्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ७ ॥ नवतत्त्व माह्यला रुपी अजीवमां केटला तत्त्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ पांचतत्त्व पांमीये ॥ ते इण रीते ॥ कोइ जीवनें सताये पुन्य अने पापना दळीया आस्रवरूप अनंता लागा छे ॥ ते सर्व दळीया अजीवछे तीणकारण ए पांचतत्त्व पांमीये अजीव, पुन्य, पाप, आश्रव, ए च्यार तत्त्व थया अने ए दळीया मीली बंधायेछे तेथी पांचमो बंध तत्त्व पांमीये

प्रश्न ॥ ८ ॥ तत्त्व माह्यथी पुन्यमां केटला तत्त्व पांमीये

उत्तर— ॥ च्यार तत्व पांमीये ॥ ते इ णरीते ॥ कोइ जीव पुन्य बाधे तीवारे च्यारतत्व पामीये ॥ ए पुन्यना दळीया पोते अजीवछे तेथी ॥ अजीव, पुन्य, आश्रव, बंध ए च्यारतत्वें पामीये ॥

प्रश्न ॥ ९ ॥ नवतत्व माह्यला पा पमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ च्यारतत्व पामीये ॥ ते इणरीते सु ॥ कोइ जीव पाप बाधे तीवारे च्या र तत्व पामीये ॥ ए पापना दळीया पोतें अजीव रुपछे ते आश्रवरुप जाणवा तेथी १ पापतत्व १ आजीव १ आ स्रव ए तीनतत्व थये अन ए पापना दळीया मीली बधायोछे ते चोथो बंधतत्व थया ॥ इणरीते च्यारतत्व पांमीयें ॥

प्रश्न॥ १० ॥ नवतत्व माह्यथी आस्त्रबमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर–॥पांच तत्व पांमीये तें इणरीतें कोइजीव आस्त्रबनुं ग्रहणकरे तीवांरे पांच तत्व पामेछे ॥ पुन्य अने पापना दळीया अजीव रुपछे तेपीण आस्त्रब प्रायः जांणे तीणसुं पुन्य, पाप, अजीव, आस्त्रब ए च्यार तत्व ना दळीया मीली बंधायोछे ते पांचमो बंधतत्व जाणीये ॥

प्रश्न ॥ ११ ॥ नवतत्व माह्यला संबरमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर–॥ संबरमां १ जीवतत्व १ संबरतत्व १ नीर्जरातत्व ए तीनतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ १२ ॥ नवतत्व माह्येथी नीर्जरामां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ नीर्जरामा तीनतत्व पामे ॥ जीव, सवर, नीर्जरा, ए तीनतत्व पामीये॥

प्रश्न ॥ १३ ॥ नवतत्व माह्यथी बंध तत्वमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ पाचतत्व पामीये तेना नाम ॥ अजीव पुन्य पाप आस्त्रव बंध ॥ ए पाचतत्व पामीये

प्रश्न ॥ १४ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव मोक्ष पदमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ द्रव मोक्षपदमा नवतत्व पामीये तेना बिस्तार कहेछे ॥ तेरमे गुणठाणे केवळी भगवान तेहने द्रव मोक्षपद कहीये ॥ तीण कारणसु नवतत्व पामीये ॥ एकतो केवळी भगवाननो जीव ॥ ए पोने जीयतत्व छे ॥ अने जेहने सताये

पुन्यपापना दळीया अजीवरुप अनंता र-
ह्याछे ॥ ते आस्त्रवरुप जाणवा ॥ एटले
१ जीव १ अजीव १ पुन्य १ पाप १ आ
स्रव ए पांचतत्व थया एहने दळीये के
वळीने बांधी राख्याछे ॥ तेणेकरी मोक्षमे
जाता ॥ केवळी रोकांनाछे तीणशुं छटो
बंधतत्व कहीये ॥ सुकळध्यांनना बीजा
तीजा पाया बीचाळे रह्याथका तीणसुं
सातमो संवरतत्व जाणीये ॥ संवरमे रेतां
थकां समयसमय अनंता करमना दळी
या नीर्जरावेछे ॥ ए आठमो नीर्जरातत्व
कहीये ॥ अने मोहनीये करमे बारमे
गुणठांणे खपावे तीणसमे द्रव मोक्षपद
पांमे छे इणरीते द्रव मोक्षपदमां नवतत्व
पांमीये ॥

प्रश्न ॥ १५ ॥ नवतत्व माह्यथी भाव मोक्षपदमा केटला तत्व पार्मीये ॥

उत्तर– ॥ भाव मोक्षपदमा तीनतत्व पामीये ॥ चौदमे गुणठाणें सरब कर्म खेक री लोकने अंते विराजमान एने भावमोक्षपद कहीये एकतो जीवतत्व पामीये ॥ जथास्यात चारीत्ररुप गुणेकरी पोताना सरुपमा रमण करेछे तीणकारण बीजो सवर तत्व कहीये अने भाव मोक्षपद पाम्याछे तीणथी मोक्षतत्व कहीये ॥ इणरीते भाव मोक्षपदमा॥जीव सबर, मोख, ए तीनतत्व जाणवा ॥

प्रश्न ॥ १६ ॥ नवतत्वना २७६ भेदछे तेमा अरूपीना केटला भेद अनें रुपीना केटला भेद पार्मीये

वे आश्रये छेतत्व पांवे ॥ समगतीजीव आश्रये आठतत्व पांमे ॥

प्रश्न॥२०॥नवतत्व माह्यथी महावी देह क्षेत्रना मनुष्य आश्रये केटला तत्व पांमे॥

उत्तर-- ॥ महावीदेह खेत्रना मीथ्यांती जीवनां छेतत्व पांमे ॥ समगती जीवमां आठतत्व पांवे ॥ केवळी भगवान आश्रये नवतत्व पांवे ॥

प्रश्न ॥ २१ ॥ नवतत्व माह्यला ती रजंच गतीमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- मीथ्यांती तीरजंच जीव आ तत्व पांमीये ॥ समगती तीरजं [illegible] आठत[illegible] मिछे ॥

[illegible] २२ [illegible] तत्व माह्यथी दे [illegible]ला त[illegible] मीये ॥

प्रश्न ॥ १७ ॥ नवतत्व माह्यथी नींगोदमे केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर–नींगोदमे छे तत्व पामीये ॥ तेना नाम जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आस्त्र, व, बध,

॥ प्रश्न ॥ १८ ॥ नवतत्व माह्यथी नरक गतीमा केटला तत्व पामीये

उत्तर–नरक गतीमा जे मीथ्याती जीवछे तेने छेतत्व पामे ॥ अने समगती जीवछे तीण आसरी आठतत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ १९ ॥ नवतत्व माह्यथी भरत खेत्रना मनु यमा केटला तत्व पावे ॥

उत्तर–॥ मरत खेत्रमा मीथ्याती जी

चर दम्मना–पान १७८ पोथी आछमे चोहोरनमे सीस्यो
छ माण नायगा व्यवहारम पम बाचमो

समगती कहीजे ॥ तीणमे छेतत्व पांमीये जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आस्त्रब, बंध, एवं छेतत्वपामीये

प्रश्न ॥ २८ ॥ नंवतत्व माह्यथीभाव समगतीमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर--॥ भाव समगती कीणनें कहिये ॥ चौथे गुणठांणेंसुं लेनें बारमा गुणठांणा परसे ॥ तेने भावसमगती कहिजे ॥ नवतत्व खटद्रबनो जांणपणो करीयो तेनें भाव समगती कहिजे ॥ समगत सहीत करणी करे ॥ देव गुरुकी प्रतीत राखें ॥ तेनें भाव समगती कहिये ॥ तीणमें आठतत्व पांमीये ॥ नवतत्त्व माह्यथी मोक्ष तत्त्व टळीये बाकीरयातें पांमीये ॥

केवळीनें भाव समगती आश्रीये नवतत्व

उत्तर– ॥ मीध्याती देव आश्रये-छे तत्व पामे ॥ जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आश्रब, बंध, एव छेतत्व जाणवा; ॥ समगती देव आश्रये आठतत्व पामीये ॥ नवतत्व माहेथी मोखतत्व टळीया-लारे रयाते पांवे ॥

प्रश्न ॥ २३ ॥ नवतत्व माह्यथी सीध सीछामे कटला तत्व पामीये ॥

उत्तर–॥ मोक्षसीधसीछामे छेतत्व-पामे॥

प्रश्न ॥ २४ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव्य समगती जीवमां केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ द्रव्य समगती कीणने कहियेे॥ करणीतो समगतीनी करे अने- धरमकेवळी भाखीयो आदरेछे ॥ अंतसमे केवळी का धरमकी प्रतीत नथी जीणने द्रव्य

प्रश्न ॥ २८ ॥ नवतत्व माह्यथी भावश्रा
वकमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावश्रावक केने कहीजे ॥
समगत सहीतछे अने श्रावकना बाराव्र
त लेवानो भाव उत्कृष्टो व्रतेछे ॥ पीण चौ
थे गुणठांणामे बैठोछे पीण पांचमा गु
णठांणाना भाव बरतेछे तेने भाव श्रावक
कहीजे ॥ तेमां आठतत्व पांमीये मोक्षत
त्व टळीये बाकीरयाते पांवे ॥

प्रश्न ॥ २९ ॥ नवतत्व माह्यथी भा
वलींग श्रावकमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावलींग श्रावक कीणने
कहीजे ॥ पांचमा गुणठांणामें बैठोछे ॥
दस पचखांण शक्तिसहीत करे बाराव्रतनी
जे मर्जाद करीछे ते शुद्ध पाळे ॥ तेने

पामीये ॥ एव भुतनयने मत सीधने भावे समगती कहिजे तेमा तीन तत्व पामीये ॥ जीव, सबर मोक्ष एव तीन तत्व ॥

प्रश्न ॥ २६ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रवलींग श्रावकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर - ॥ द्रब लींग श्रावकमा छेतत्व पामीये ॥ जीव, अजीव पुन्य पाप, आस्रव, बध, ए छे तत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ २७ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव श्रावकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ द्रब श्रावक किणने कहिये ॥ देव गुरु केवळीका धरमकी प्रतीती आयगइ छे ते द्रब श्रावक चौथे गुणठांणे जाणवा जीणमे आठतत्व पावे ॥ एक मोक्षन वर्जी बाकी रथात्ते पांमीये ॥

प्रश्न ॥ २८ ॥ नवतत्व माह्यथी भावश्रा
वकमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावश्रावक केने कहीजे ॥
समगत सहीतछे अने श्रावकना बाराव्र
त लेवानो भाव उत्कृष्टो व्रतेछे ॥ पीण चौ
थे गुणठांणामे बैठोछे पीण पांचमा गु
णठांणाना भाव बरतेछे तेने भाव श्रावक
कहीजे ॥ तेमां आठतत्व पांमीये मोक्षत
त्व टळीये बाकीरयाते पांवे ॥

प्रश्न ॥ २९ ॥ नवतत्व माह्यथी भा
वलींग श्रावकमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावलींग श्रावक कोणने
कहीजे ॥ पांचमा गुणठांणामें बैठोछे ॥
दस पचखांण शक्तिसहीत करे बाराव्रतनी
जे मर्जाद करीछे ते शुद्ध पाळे ॥ तेने

भावलींग श्रावक कहीजे तेमा आठतत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ३० ॥ नवतत्व माह्यथी भाव लींग आचारजमा केटला तत्व पामीये॥

उत्तर-- ॥ भावलींग आचारज किणने कहीजे ॥ जे छटे सातमे गुणठाणामें वैठाछे आचारजना छत्तीस गुण जीणमें पावेछे तीणने भावलींग आचारज कहीजे ॥ तेमे आठतत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ३१ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रवलींग आचारजमा केटला तत्व पामीये॥

उत्तर-- ॥ द्रवलींग आचारज कीणनें कहिजे ॥ आचारजना छत्तीस गुण करके रहितः गुण वीना आचारज पदवी कु लिंग धारण करीयाछे ॥ आचारज

नांम धरावे मंत्र जंत्र करे जोतक निम
त प्रकाशे औषधी करी भोळालोकांने भ
रमावेछे ते खोटारुपया सम जांणना॥ ते
श्रीपुज्य प्रमुख चौराशी गच्छना श्रीपुज्य
पहिले गुणठांणे जांणवा तेह्मे छेतत्व पां
मीये जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आस्रव,
बंध, ए छेतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ३२ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव आ
चारजमां केटला तत्व पांयीये ॥

उत्तर--द्रव आचारज किणने कहिजे
॥ जे साधु पद थकी आचारज पद निपजे
छे॥ तेभणी साधुमुनीराजने द्रव आचारज
कहिये ॥ तेमा आठतत्व पांमीये नवतत्व
माहासुं मोक्ष तत्वटळीये बाकीरयाते पावे ॥

प्रश्न ॥ ३३ ॥ नवतत्व माह्यथी भाव

आचारजमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ भाव आचारज किणने कहिजे ॥ जे साधुमुनीराजहै उणमे आचारजरा गुण छत्तीस पामेहै पिण आचारज पद उणने मील्योहै नही ॥ च्यार सींघ मीलकर आचारजपद देनेकी तयारी होयरहीहै उणने भाव आचारज कहिजे ॥ तीणम आठतत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ३४ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रवचारीत्रमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ द्रबचारीत्र कीसीकु कहिये॥ जो साधुके पच महाव्रतरुप चारीत्र पालहै और सुझता आहार पाणीकी गवेखना करतेहै ॥ सा कुक्रीया पाळेहै ॥ जीव अजीवकी ओळखना करेनही सुधमारग

परुपे नहीं ॥ हंस्यामे धरम परुपते है ॥ सचीतके संघटे ग्रस्ती बोलतेहै ॥ उन घरसे सुनी आहार लेतेहै उण साधुकु द्रव चारीत्रीया कहीजे ॥ ते पहीले गुण ठांणे जाणवा ॥ अथवा बीर प्रभुकुं चुका बतातेहै अने करणी साधपणारी करतेहै तीणने द्रबचारीत्रीया कहीजे तीणमे छे-त्तत्व पांमीये ॥ जीव, अजीव, पुन्य पाप, आस्रब, बंध,

प्रश्न ॥ ३९ ॥ नवतत्व माह्यथी भाव चारीत्रीयामां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावचारीत्रीया कीणने क-हिजे ॥ संसारसे बिरक्त होकर संजम लीया ॥ पांच सुमती तीन गुपती सुधपाळेहै ॥ बयाळीसदोष तथा छीणव दोष

टाळकर सुध आहार लेतेहे ॥ नवतत्वका खटद्रवका जाणपणा सुध कीयाहे ॥ जीन वचन सुध परुपतेहे ॥ तीणने भावचारी त्रीया कहिज ॥ तीणमे आठतत्व पामीये तथा नवतत्व तथा तीनतत्व पामीये तेह नो विस्तार भवीका प्रश्नमे खुलासो हु वोछे तेणीपरे जाणजो ॥

प्रश्न ॥ ३६ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव साधुमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ द्रव साधु कीणने कहिजे ॥ श्रावक पाचमे गुणठाणामे वरतेहे ॥ पा चमा गुणठाणा थकी छटा गुणठाणाकी प्रापती होनीहे ते द्रव साधु पाचमे गुण ठाणे श्रावकने कहिजे ॥ तेमा आठत त्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ३७ ॥ नवतत्व माह्यथी भावलींग साधुमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावलींग साधु कीणने कहीजे ॥ जैसे केवळीने साधु मुनीराजको मारग परुप्योहे तीणरीतें साधुमुनीराज पाळतेहे उणने भावलींग साधु कहीजे तेमां आठतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ३८ ॥ नवतत्व माह्यथी जीवने शत्रुरुप कटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ जीवने शत्रुरुप पांचतत्व जांणवा ॥ अजीव, पुन्य, पाप, आस्रव, बंध, ए पांचतत्व जीवने शत्रुरुप होयने आनादी काळरा लागेलाछे तेथी जीव च्यारगतीमां परीभ्रमण करेछे ॥ तीणकारण ए पांच तत्व जीवने शत्रुरुप जांणीये॥

प्रश्न ॥ ३९ ॥ नवतत्व माह्यथी जीवने भोळावारुप केटलो तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ एकलो पुन्य जीवने भोळावारुप जाणवा बोहोरनेमे पुन्य आदरवा जोगछे कारण ए जीव मोक्षनगरे भावता पुन्य बोहोळाउं रुपछे ॥ कोई जीव पुन्य बाधे तीण वगत च्यारतत्व भेळाबाधे ते कीणरीते पुन्यना दळीया अजीवछे ते आस्त्रवरुप जाणवा ॥ ते दळीया बधायोछे इण कारणकरी च्यार तत्व भोळावारुप जाणवा तेना नाम अजीव, पुन्य, आश्रव, बध ॥

प्रश्न ॥ ४० ॥ नवतत्व माह्यथी जीवने मीत्ररुप केटला तत्व छे ॥

उत्तर–॥ जीवने१मवरतत्व मीत्र रुपछे॥

प्रश्न ॥ ४१ ॥ नवतत्व माह्यथी जीवने घररुप केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ जीवने मोक्षतत्व घररुपछे ॥

प्रश्न ॥ ४२ ॥ नवतत्व माह्यथी रुपीअजीवने मीत्ररुप केटला तत्वहे ॥

उत्तर– ॥ अजीवने मीत्ररुप पांचतत्व हे ॥ अजीव, पुन्य पाप, आस्रव, बंध ,

प्रश्न ॥ ४३ ॥ नवतत्व माह्यथी अजीवने शत्रुरुप केटला तत्वहे ॥

उत्तर- ॥ अजीवने शत्रुरुप एक नीर्जरातत्व छे ॥ कारण जीणसमे जीव सकाम नीर्जराकरे ॥ तीणसमे अजीवना दळीया सगळा खपायदेचे इणकारण अजीवने नीर्जरातत्व शत्रुरुप जांणवा ॥

प्रश्न ॥ ४४ ॥ नवतत्व माह्यथी अजी

वने रोकणे वाळा केटला तत्वछे ॥

उत्तर-- ॥ अजीवने एक सवरतत्व रोकणे वाळाछे ॥ इणरोकारण जीवने सवरकागुण आवे तरे अजीव, पुन्य, पाप, आश्रवना दळीया आवताने रोकेछे तीण कारण सवरतत्व अजीवने रोकेछे ॥

प्रश्न ॥ ४५ ॥ नवतत्व माह्यथी अजीव तत्व कोणसा तत्वनो घर देख्यो नहीं ॥

उत्तर-॥ अजीव एक मोक्षतत्वनो घर देख्यो नहीं तीणरोकारण जेसमे जीव मोक्षजावे तीणसमे आठ करमनादळीया अजीवउ तेहळीया खपायापीछे मोक्षजावे इण कारण अजीवतत्व मोक्षनोघर देख्यो नहीं॥

प्रश्न॥ ४६ ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्यने मीत्ररूप केटला तत्व छे॥

उत्तर–॥ पुन्यने मीत्ररुप च्यारतत्वछे ॥ जीव, पुन्य आस्त्रव, बंध ॥ जेकोई जीव पुन्यबांधे तीवांरे च्यारतत्व साथे बंधे तीणसुं मीत्ररुप च्यारतत्व कहीये ॥

प्रश्न ॥ ४७ ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्यने शत्रुरुप केटला तत्वछे ॥

उत्तर-- पुन्यनेशत्रुरुप एक नीर्जरातत्व कहिजे तीणरो कारण ॥ जीवारे जीव सकाम नीर्जराकरे तीवांरे पुन्यना दळीया सरब खपायदेवे पछे मोक्ष जावे ॥ इण कारण पुन्यने शत्रुरुप नीर्जरा तत्वछे ॥

प्रश्न ॥ ४८ ॥ नततत्व माह्यथी पुन्यने प्रतीपक्षीरुप केटला तत्वछे॥

उत्तर-- ॥ प्रतीपक्षी एक पापतत्व छे ॥ कारण जेसमें जीव पुन्यबांधे उणस

में पापरा दळीया बांधे नहीं इणकारण पुन्यने पापतत्व प्रतीपक्षी जाणवो ॥

प्रश्न ॥ ४९ ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्यने रोकणेवाळा केटला तत्वछे ॥

उत्तर--॥ पुन्यने एक सबरतत्व रोकणेवाळाछे ॥ तीणरो कारण ॥ जेसमे जीव सबरमें आवे तरे उणसमें नवा करम रुप दळीयानें ग्रहण करे नहीं इणकारण पुन्यनें सबर तत्व रोकेछे ॥

प्रश्न ॥ ५० ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्य केटला तत्वने रोकीसकेछे ॥

उत्तर--॥पुन्य एक जीवतत्वने रोकीसकेछे ॥ कारण पुन्यको दळीया नीकाचीत भोगवणरुप बाधीयाछे तेभोगवीया बीना मोक्षनगरीमें जावण देवेनहीं ॥ इण

द्रष्टांते जीवरे पुन्यरा दळीया जादा बंध गयाछे ते पुन्यरुप दळीया भोगवीया पीछे मोक्षनें जावणो हुसी धन्ना मुनीनी परे ॥

प्रश्न ॥ ५१ ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्य कीसा तत्वनो घर देख्यो नहीं ॥

उत्तर--॥१मोक्षतत्वनोघर देख्यो नहीं॥

प्रश्न ॥ ५२ ॥ नवतत्व माह्यथी पापनें मीत्ररुप केटला तत्व पांमीये॥

उत्तर--॥ पापनेमत्रिरुप च्यारतत्व पांमी ये ॥ अजीव ॥ पाप ॥ आस्त्रव ॥ बंध ॥

प्रश्न ॥ ५३ ॥ नवतत्व माह्यथी पापने शत्रुरुप केटला तत्व पांमीये ॥

- उत्तर-- ॥ पापनें सत्रुरुप एक नीर्जरा तत्व पांमीये ॥

- प्रश्न-- ॥ ५४ ॥ नवतत्व मांह्यथी पा

पर्ने रोकवारुप केटला तत्व छे ॥

उत्तर--॥ पापनें रोकवा रूप एक सवर तत्व छे ॥ इण कारण जीणसमे सबरका अधुसाय प्रवर्ते॥ तीणसमे नवा करम रूप दळीया ग्रहण करण देवे नहीं ॥ इण कारण पापनें रोकवारुप सबर तत्वछे ॥

प्रश्न ॥ ५५ ॥ नवतत्व माह्यथी केटला तत्वनें पाप रोकीसकेछे ॥

उत्तर--॥ जीवतत्वने मोक्षनगरे जावतां पाप रोकीसकेछे ॥ इणरो कारण पापका दळीया नींकाचीतपणे जीव सत्ताये बाध्याछे ॥ ते खपायावीना कोई जीव मोक्षनगरे पाहुचेनहीं इण कारण जीवने पापतत्व रोकीसकेछे ॥

प्रश्न ॥ ५६ ॥ नवतत्व माह्यथी पाप

केटला तत्वनो घर देख्यो नहीं ॥

उत्तर--॥पाप तत्व एक मोक्षतत्वनो घर देख्यो नहीं ॥

प्रश्न ॥५७॥ नवतत्व माह्यथी आस्रब नें मीत्ररुप केटला तत्व पांमीये॥

उत्तर-- ॥ आस्रबनें मीत्ररुप पांच तत्व छे॥ अजीव, पुन्य, पाप, आस्रब, बंध,

प्रश्न ॥ ५८ ॥ नवतत्व माह्यथी आस्रबनें शत्रुरुप केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ आस्रबनें शत्रुरुप एक नीर्जरातत्व पांमीये छे ॥

प्रश्न ॥ ५९ ॥ नवतत्व माह्यथी आस्रबनें रोकवारुप केटला तत्वछे ॥

उत्तर-- ॥ आस्रबनें एक संबरतत्व रोकवारुपछे ॥

प्रश्न ॥ ६० ॥ नवतत्व माह्यथी केट
ला तत्वनें आस्रव रोकीसके छे ॥

उत्तर-- ॥ एक जीवतत्वनें आस्रव रो
कीसकेछे ॥इणरोकारण आस्रवना दळीया
शत्रुरूप थइने जीवनें सताये लागाछे
इणकारण जीव मोक्षनगरें जाता रोकाना
छे॥तेमाटे आस्रव तत्व जीवने रोकीसकेछे॥

प्रश्न ॥ ६१ ॥ नवतत्व माह्यथी आ
स्रवनें केटला तत्वनो घर देस्यो नहीं ॥

उत्तर- ॥ आस्रव एक मोक्षतत्वको घ
र दस्यो नहीं ॥

प्रश्न ॥ ६२ ॥ नवतत्व माह्यथी स
वरने मीत्ररुप केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर - ॥ सवरने मीत्ररुप एक जीव
[illegible] ॥ इणरो कारण ॥ जीव मोक्ष

जावे जरे संबर साथे लेने जाय ॥ इणका रण मोक्षमां जीवनें जथाख्यांत चारीत्ररो संबरतत्व सदाकाळ साथे व्रतेछे ॥ इसमु दे एक जीवतत्व संबरने मीत्ररुप पांवे ॥

प्रश्न ॥ ६३ ॥ नवतत्व माह्यथी केट ला तत्वने संबर रोकीसकेछे ॥

उत्तर-- ॥ पांच तत्वनें संबर रोकेछे ॥ अजीव, पुन्य, पाप, आस्रब, बंध,

प्रश्न ॥ ६४ ॥ नवतत्व माह्यसुं केट ला तत्वकें साथें संबरनी प्रीतीछे ॥

उत्तर-- ॥ एक नीर्जरातत्वना साथे सं बरनी प्रीतीछे ॥

प्रश्न ॥ ६५ ॥ नवतत्व माह्यथी के टला तत्वने नीर्जरा बाळेछे ॥

उत्तर- ॥ पांचतत्वने नीर्जरातत्व बाळे

छे ॥ अजीव, पुन्य, पाप, आस्रव, वध ॥

प्रश्न ॥ ६६ ॥ नवतत्व माह्यथी केट
ला तत्व नीर्जराने स्वामीरुप छे॥

उत्तर– ॥ एक जीव तत्व नीर्जराने
स्वामी रुप छे ॥

प्रश्न ॥ ६७ ॥ नवतत्व माह्यथी केट
ला तत्वने साथे नीर्जरानी प्रीतीछे ॥

उत्तर– ॥ एक सवरतत्वने साथें नीर्ज
रानी प्रीतीछे ॥ इणगे कारण ॥ जीव
कर्मरुप्ये कर्जे वीटाणो थको दुखपामतो॥
जीवनें पुन्यरुप भोळावानें साज देइनें स
वररुप मीत्रनें घरें पोहोचे छे ॥ सवररुप
मीत्र नीर्जरानें तेडीनें जीवनें कर्म
रुप करजर्की मुकाव ॥ अने आपना मी
त्रन नीजगना यहा मुके ॥ अने सवरतत्व

जीवनें लेइ मोक्ष गयो इणकारण संवरत त्वनें साथे नीर्जरानी प्रीतीछे ॥

प्रश्न ॥ ६८ ॥ मुक्ती मुक्ती लोक करे छे ते मुक्ती कीहांछे अने मुक्ती किणनें काहिजे ॥

उत्तर– ॥ मुक्ती केतां च्यार गतीथकी जे मुकांना तेणें मुक्ती कहीजे ॥

प्रश्न ॥ ६९ ॥ मोक्ष मोक्ष लोक करे छे ते मोक्ष कीहां छे ॥

उत्तर– ॥ राग, धेस अने मोह एनो खै करीयो इणरो नांम द्रब मोक्ष कहिये॥ अने सकळ कर्मथकी मुकावें तेनें भाव मोक्षपद कहिये ॥ अने मोक्षपुरीतो लोक ने अंतेछे॥

प्रश्न ॥ ७० ॥ नवतत्व माह्यथी आ

डीदीप बाहेरला लोकमा केटला तत्व पावे॥

उत्तर– ॥ मीथ्यातीजीव आश्रये छेत त्व पावे ॥ समगतीजीव आश्रये आठ तत्व पावे ॥

प्रश्न ॥ ७१ ॥ नवतत्व माह्यथी उ र्ध्वलोकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ मीथ्यातीजीव आश्रये छे तत्व अने समगतीजीव आश्रये आठ तत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ७२ ॥ नवतत्व माह्यथी तीर्च्छे लोकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर - मीथ्यातीजीव आश्रये छेतत्व अने समगतीजीवमा आठत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ७३ ॥ नवतत्व माह्यथी आधो लोकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ मीथ्यांती जीवमां छेतत्व अनेसमगती जीवमां आठतत्वपांमीये ॥

प्रइन ॥ ७४ ॥ एकमुठीमां केटला जीव पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ नींगोदीयो गोळा लोक अका श प्रमांणें असंख्यांताछे एतले चवदेराज लोक जीवें करी काजळनी कुंपली प्रमांणें भरीयाछे अने एक मुठीमां पीण नीगोद् नागोळा असं ख्यांताछे अनेएक मुठीमां अनंता जीवछे ॥

प्रश्न ॥ ७५ ॥ एक मुठीमां षट द्रब मा ह्यला केटला द्रब पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ एक मुठीमां छे द्रब पांमेछे ॥

॥ इती नवतत्वकी हुंडी संपुर्ण ॥

॥ दुहा ॥

सोभाग्यमलजी नवतत्व करी आगम तणें अनुमार॥ जेनर हृयेि धारसी ॥ होसी नीश्र्चे खेवोपार॥ १ ॥

पुज ढोलतरामजी प्रसादसे ॥ किनो ग्यान वीचार ॥ प्रश्न उत्तर ये नवतत्व कही ॥ ए जीनमतनो सार ॥ २ ॥

तत्तवका नीरणा कीया ॥ पुना सेहेर म झार ॥ उगणीसे चमाळीसमे ॥फागुन वद पचम बीसपतवार ॥ ३ ॥

॥ भाग चौथो समास ॥

समाप्त

सुचीपत्र.

सकल जैनधर्मरा (श्रावक धर्मरा) लोकाने जाहेर करुछु कीइण पुस्तकका पिछला पाना उपर लिख्या ममाणें हमे पुस्तक छपावणार छा सु सर्वत्र लोक हमाने आगाउ आश्रय देसी इसी आशाछे थोडी किंमत माहे मोठी पुस्तक मिलसी इसी वेळा व-णावणी नही जीणाने पोथीया चाहीजे उणाने हमानु एक एक चिठी आपरा पत्ता सुदी सही करने भेजणी सु जिकी-पोथी त-यार हुसी तिकी तयार हुवाबरोबर मेलन माहे आवसी. पुस्तक छपावणरो काम घणा मेहनतकोछे तथा उणानु खरच पीण घणो लागेछे सु च्यार भायाको आश्रय मिल्यासु तथा उत्तेजन मि-लीयासु हमाणें पुस्तक पोथीया छपावणरो उद्यम होयने अपणो जुनो जैन मत्त (श्रावक धर्मको) जीर्णोधार हुसी सु सर्वत्र जैन धर्मी ओसवाल श्रावक तथा जैन धर्म पाळन हार लोक आपणा सामर्थ्य ममाणें पोथी पुस्तक छापणसारूं मदत करीने उत्तेजन दिरावसी कोई महाजनोंये धर्मउपकार सारू हातरी लिखी हुई पोथीया हमाने छपावण सारू देसी तो हमे छपावसा छपाया पिछे एक प्रत उणारा पोथीका बदला उणानु देवण माहे आवसी

सहीकी चिठी भेजनी तीका तथा हातरी पोथी छापणनु भेज नी तीका नीचे लिख्या पत्ताउपर हमारा नावसु भेजनी.

नाना दादाजी गुड,
भाई भगवानदासजी केशरचदजी,
नाहारकी दुकान पेठ नानाकी पुणें

जाहिर खबर

श्रीसाधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८ श्री कनीरामजी महाराजकी किआरी श्रावक लोकारी प्रसादीक पोथी श्री जैनधर्म ग्यान प्रदीपक पुस्तक

इण पोथीमाहे चोवीस तीर्थंकर देवता ता तरमण, आणापुर्वी नवकारमत्र, प डोकनणो, दानसीळरी चोढाळा सुभद्रा स तीरी चाढाळा चद्रगुपनरा, सोळेसुपना, वग जिनाय स्तवन, मक्षाया बागमासीया, पारग. लावणीया, होरीया, आरत्या,अ ... स्तवन अनेक ग्रथ माहास उ-

॥ पोथीया तयारछे तीणरी किंमत ॥

१ श्रीजैन धर्म ध्यान प्रदीपक पुस्तक किमत १॥ रुपया टपाल हशील ०२ आणे.

२ श्री विजय रतन प्रकाश पुस्तक (साधुजी माहाराज श्री श्री श्री १००८श्री श्री श्री सोभागमलजी माहाराज कृत) किमत १२ आना टपाल हासील एक आना

३ अंजना सतीको रास तथा राणी पदमावतीकी चोपाई किमत ६ आना

४ हंसराज मछराजको रासकिमत पाच आना

५ हरीचंद राजारी चोपाई किमत च्यार आना

६ मेणरहयारी चोपाई किमत तीन आना

७ आणापुरवीकी पोथी किमत एक आना

८ चोवीसी तथा अणापुरवी भेळी किमत आठआना

९ श्री सीध्यचक्रजीरो पाटो किमत दोय आना

१० वन्ना साळभद्र शेठकी चोपाई किमत ४ आना

११ चंदन मलयागीरीकी चोपाई किमत च्यार आना

१२ श्री चोविस तीर्थंकरजीरी तसवीर पाटो किमत पाच आना

नानादादाजी गुंड पुणें पेठ नाना की आठे मीलसी.

पोथीया छपावणी तिणारी याद

भागाऊ सही दणागनें किमत

१ श्रीपाळ राजारो भाग्नि भप मीहेन किमत १४आणा
२ मगळकळसनी चोपाई किमत ॥
३ रात्री भामन परिहारक राम ॥३
३ रतन कवरनी चोपाइ .. ... ॥
५ मन राजाकी चोपाइ ॥१४
६ दवकी राणीका राम (छमाइनो राम) ॥४
७ पद्म गुपत राजाको रास ॥६
८ भक्तामर .. ॥१
९ धर्मबुन पापबुध तथा कर्मविपाकना चोल ..॥३
१ लिलावती राणीकी चोपाई तथा महावीर स्वामीको
सत्तावीस भवनो स्तवन ॥३
११ उत्तम कमारनी चोपाई तथा बीस स्थानकनी पुमा॥२
इण तरासु पुस्तक छपावनाछे सुं भगाऊ सही पुमार
९ आयासु छपावणनें सुरवात हुसी
पुस्तक तयार हुव पीछे लेवणारने उपर लिख्या कि
मत सु दर पर किमत जास्ती पडसी